បារមីភាគទី២

(ភាគបញ្ចប់)

និង

ខ្លឹមសារខ្លីៗ

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

ពាក្យប្រារព្ធ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា :

អ្នកទាំងឡាយចូរឃើញភ័យក្នុងសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ចូរឃើញការប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាមថា ជាផ្លូវនៃសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត ហើយចូរប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាមចុះ នេះជាពាក្យទូន្មានប្រៀនប្រដៅ នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំង-ឡាយគ្រប់ៗ ព្រះអង្គ ។

អ្នកទាំងឡាយចូរឃើញភ័យក្នុងវិវាទ ចូរឃើញការមិនមានវិវាទថា ជាផ្លូវនៃសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត ហើយចូរពោលវាចាទន់ភ្លន់ផ្អែមល្ហែម ប្រកបដោយការព្រមព្រៀងគ្នាចុះ នេះជាពាក្យទូន្មានប្រៀនប្រដៅនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយគ្រប់ៗ ព្រះអង្គ ។

អ្នកទាំងឡាយចូរឃើញភ័យក្នុងសេចក្តីប្រមាទ ចូរឃើញការមិនប្រមាទថា ជាផ្លូវនៃសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត

ហើយចូរចម្រើននូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការចុះ នេះជាពាក្យទូន្មានប្រៀនប្រដៅនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំង-ឡាយគ្រប់ៗ ព្រះអង្គ ។

អដ្ឋកថាចរិយាបិដក មានការបកស្រាយអំពីបារមី ដោយន័យផ្សេងៗ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ដកស្រង់កន្លែងខ្លះ កាត់ចេញខ្លះ និងពន្យល់ពាក្យដោយការបញ្ចូលសេចក្ដីខ្លះ តាមសមគួរ ហើយប្រមូលបានជាកូនសៀវភៅ ភាគទី ១ និងភាគទី ២ នៃធម៌បារមី ព្រមដោយខ្លឹមសារខ្លីៗ ដែលមានអត្ថន័យសម្រាប់គិតពិចារណា ។

សៀវភៅបារមីទាំង ២ ភាគនេះ មានប្រយោជន៍ ដល់ពុទ្ធបរិស័ទក្នុងការយល់ដឹងអំពីខ្លឹមសារនៃបារមី បាន ច្បាស់លាស់ត្រឹមត្រូវ កុំឱ្យយល់ខុសនូវពាក្យថា « បារមី » និង ដើម្បីឱ្យបាននូវសេចក្ដីជ្រះថ្លា ច្រើនឡើងៗ ចំពោះ គុណព្រះរតនត្រៃ ដែលជារតនៈដ៏មានតម្លៃបំផុត ព្រោះថា ព្រះរតនត្រៃកើតមានក្នុងលោកព្រោះបារមីនោះឯង ។

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ សូមអនុមោទនាបុណ្យ ដែល

ពុទ្ធបរិស័ទ បានកសាងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរ ដាក់តាមវត្តនានា និងសូមមានពាក្យពោលខ្លះ ដូចនេះថា « បើចង់ឃើញអ្វីដែលល្អ សូមអានព្រះត្រៃបិដកចុះ ឯអ្វីៗផ្សេងៗទៀតនោះ សូមឱ្យព្រមតាមសច្ចៈនៃធម្មជាតិ មិនចាំបាច់តម្រូវតាមចំណង់របស់ខ្លួនឡើយ ប៉ុន្តែយើងត្រូវរៀបចំឱ្យអ្វីៗទាំងនោះ ក្លាយមកជាប្រយោជន៍ក្នុងការបំពេញនូវបារមីគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ » ។

អ្វីៗ ក្នុងលោកទោះជាល្អយ៉ាងណា គេសន្មតថាពិសេសយ៉ាងណា ឬសូម្បីសម្បត្តិទិព្វក៏ដោយ ក៏មិនអាចមកទម្លាយកិលេសឱ្យដូចជាបារមីដែលបានសន្សំដែរ ។

ការបំពេញបារមី ធ្វើឱ្យមានលំនឹងក្នុងចិត្ត មិនញាប់ញ័រនឹងលោកធម៌ទាំង ៨ ដោយយកការបានលាភមកបំពេញទានបារមី យកការអត់លាភមកចម្រើនសេចក្តីសន្តោស យកការបានយសមកបំពេញវីរិយបារមី ទទួលខុសត្រូវក្នុងតួនាទី យកការអត់យសមកបំពេញការមិនកង្វល់ យកពាក្យសរសើរមកបំពេញមេត្តា យកពាក្យនិន្ទា

មកចម្រើនខន្តី យកសុខមកចម្រើននេក្ខម្មៈ និងយកទុក្ខ មកចម្រើនឧបេក្ខា បំពេញបារមីចម្រើនវិបស្សនា ។

កាលណា យើងឃើញបារមីកាន់តែមានគុណតម្លៃ ក្រៃលែងឡើង កាលនោះយើងនឹងលះបង់បាននូវសេចក្តី ប្រាថ្នាចំពោះសម្បត្តិក្នុងលោកផ្សេងៗ ទីបំផុតយើងនឹង រួចផុតចាកអំពីចំណងនៃវដ្តសង្សារ ។

សូមពុទ្ធបរិស័ទរីករាយក្នុងការអាន ឬស្តាប់នូវ ឱវាទរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ និងសូមឱ្យបារមីស្ថិតក្នុងដួង ហឫទ័យនៃពុទ្ធបរិស័ទអស់កាលជានិច្ច ។

ដោយបំណងល្អដ៏ក្រៃលែង

ប៊ុត សាវង្ស

ថ្ងៃ១៥កើត ខែកត្តិក ព.ស.២៥៥០

សារបណ្ណ

ឈ្មោះអត្ថបទធម៌	ទំព័រ
១~ចំណុចបដិបត្តិនៃបារមី	...................១
-ចំណុចបដិបត្តិនៃទានបារមី	...................១
-ចំណុចបដិបត្តិនៃសីលបារមី	...................១៥
-ចំណុចបដិបត្តិនៃនេក្ខម្មបារមី	...................២៨
-ចំណុចបដិបត្តិនៃបញ្ញាបារមី	...................៣២
-ចំណុចបដិបត្តិនៃវីរិយបារមី	...................៤៣
-សង្ខេបចំណុចបដិបត្តិនៃបារមីទាំងអស់	.........៥២
២~ការចែកបារមី	...................៥៥
៣~គុណធម៌សម្រេចដោយគូបារមី	.................៥៨
៤~ឧបាយឱ្យសម្រេច	...................៦១
៥~រយៈពេលនៃការសម្រេច	...................៦៩
៦~អានិសង្សរបស់បារមី	...................៧២
៧~ផលរបស់បារមី	...................៩២
៨~ខ្លឹមសារខ្លីៗ	................១០៣

មនុស្សប្រសើរជាងសត្វព្រោះគុណធម៌

គ្រប់សត្វមានជីវិត សុទ្ធតែមានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តជាធំ ។ មនុស្សមានវិធីអប់រំចិត្ត តែសត្វតិរច្ឆានមិនមានឡើយ ដូច្នេះជីវិតមនុស្ស និងជីវិតសត្វតិរច្ឆានទើបផ្សេងគ្នា ពោលគឺមនុស្សបានប្រសើរត្រង់មានការចម្រើនផ្លូវចិត្ត ចម្រើនគុណធម៌ អប់រំរឿយៗ ។

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៥០.០០០ ក្បាល
ក្នុងតម្លៃ ១៨.០០០ ដុល្លារ
រោងពុម្ពឥន្ទ្រីយ៍មាស

បារមីភាគ ២

(ភាគបញ្ចប់)

ចំណុចបដិបត្តិនៃបារមី

ចំណុចបដិបត្តិនៃទានបារមី

ការធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ ដល់សត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅដោយការលះបង់ នូវគ្រឿងឧបករណ៍ដើម្បីសេចក្តីសុខ លះបង់រាងកាយ និងជីវិតដើម្បីកម្ចាត់ភ័យ ព្រមទាំងការសម្តែងធម៌ប្រាប់អំពីការបដិបត្តិផ្សេងៗ ។

ក្នុងទានបារមីនោះ មានទាន ៣ យ៉ាង គឺ **អាមិសទាន** ១ **អភយទាន** ១ និង **ធម្មទាន** ១ ។ ក្នុងទានទាំងនោះ មានដូចតទៅ :

អាមិសទាន វត្ថុដែលព្រះបរមពោធិសត្វ គួរឱ្យមាន ២ យ៉ាង គឺ វត្ថុខាងក្នុង ១ និងវត្ថុខាងក្រៅ ១ ។ ក្នុង

២ យ៉ាងនោះ វត្ថុខាងក្រៅមាន ១០ យ៉ាង គឺបាយ ១ ទឹក ១ សំពត់ ១ យាន ១ ផ្កាឈើ ១ គ្រឿងក្រអូប ១ គ្រឿងលាប ១ ទីដេក ១ ទីអាស្រ័យ ១ និងប្រទីប ១ ។ ក្នុងបណ្តាវត្ថុមានបាយជាដើម គឺមានវត្ថុច្រើនយ៉ាង ដោយចំណែកនៃរបស់ដែលជាខាទនីយៈ និងភោជនីយាហារ ។ ម្យ៉ាងទៀត វត្ថុ ៦ យ៉ាង គឺរូបារម្មណ៍រហូតដល់ធម្មារម្មណ៍ដែលជា « ឆទាន »។ ក្នុងបណ្តាវត្ថុមានរូបារម្មណ៍ជាដើមនោះ មានវត្ថុច្រើនយ៉ាង មានវត្ថុដែលមានពណ៌ខៀវជាដើម ។ ហើយម្យ៉ាងទៀត វត្ថុច្រើនយ៉ាងដែលជាគ្រឿងឧបករណ៍ និងជាគ្រឿងធ្វើឱ្យរីករាយចិត្ត ដូចជាកែវមណី មាស ប្រាក់ កែវមុក្តា កែវប្រពាល ស្រែ ចម្ការ សួនច្បារ ទាសា ទាសី គោ ក្របី ។ល។

ក្នុងវត្ថុទាំងនោះ ព្រះមហាបុរស កាលដែលនឹងឱ្យនូវវត្ថុខាងក្រៅ ក៏ដឹងដោយខ្លួនឯងថា នឹងឱ្យដល់បុគ្គលដែលមានសេចក្តីត្រូវការ សូម្បីតែមិនសូមក៏ឱ្យ មិនចាំបាច់និយាយដល់ការដែលគេសូមនោះឡើយ ។ មានរបស់ឱ្យ

ទើបឱ្យ បើមិនមានរបស់ឱ្យទេ រមែងមិនឱ្យឡើយ កាលមានទេយ្យធម៌ រមែងឱ្យនូវរបស់ដែលជាទីប្រាថ្នា ។ម្យ៉ាងទៀត មិនឱ្យសស្ត្រាវុធ គ្រឿងញៀន គ្រឿងស្រវឹង និងថ្នាំពិសជាដើមឡើយ សូម្បីរបស់លេងដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីវិនាស និងដែលនាំមកនូវសេចក្តីប្រមាទ ក៏មិនឱ្យដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត មិនឱ្យរបស់ដែលមិនជាទីសប្បាយដល់អ្នកជំងឺទេ គឺឱ្យតែរបស់ដែលជាទីសប្បាយប៉ុណ្ណោះដ៏សមគួរតាមប្រមាណ ។

ក្នុងនោះឯង បើគ្រហស្ថសូមក៏ឱ្យនូវរបស់ដ៏សមគួរដល់គ្រហស្ថ បើបព្វជិតសូមក៏ឱ្យរបស់សមគួរដល់បព្វជិត មិនឱ្យរបស់ដែលសៅហ្មង មិនមែនឱ្យដោយអាស្រ័យលាភសក្ការៈ សេចក្តីសរសើរ និងមិនមែនឱ្យដោយអាស្រ័យការតបស្នងទេ ពោលគឺឱ្យដោយមិនប្រាថ្នាផលអ្វីឡើយ ក្រៅអំពីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណនោះ ។

ក្នុងនោះឯងទៀត ឱ្យដោយមិនរង្កៀសចំពោះអ្នកសូម មិនបោះឱ្យដោយការមើលងាយ ចំពោះយាចកដែល

មិនសង្រួមក្តី ឬស្ទូម្បីដែលគេមានសេចក្តីក្រោធ ជេរ មកក្តី។ ដោយពិត គឺមានចិត្តជ្រះថ្លា ហើយឱ្យដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ និងឱ្យដោយសេចក្តីគោរពតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

មិនឱ្យក្នុងបំណងបោកបញ្ឆោត ដោយប្រការណាមួយ ឬបំណងនឹងទម្លាយប្រយោជន៍អ្នកដទៃឡើយ គឺមានតែឱ្យដោយចិត្តដែលឥតសៅហ្មងតែម្យ៉ាង ។ មិនឱ្យទានដោយប្រើពាក្យសម្តីគ្រោតគ្រាត មិនពាក់មុខយក្ស មិនពាក់មុខខ្មោច ប៉ុន្តែឱ្យដោយមុខមនុស្ស មុខទេវតា វាចាពីរោះគួរជាទីស្រឡាញ់ ។

លោភៈមានច្រើនក្នុងទេយ្យធម៌ណា ព្រោះការពេញចិត្តដ៏ក្រៃលែងក្តី ព្រោះសន្សំក្នុងសន្តានមកយូរហើយក្តី ព្រោះសេចក្តីប្រាថ្នាតាមសភាពធម្មតាក្តី ព្រះបរម-ពោធិសត្វដឹងហើយ ក៏កម្ចាត់បង់នូវលោភៈក្នុងទេយ្យធម៌នោះដោយរហ័ស ដោយការស្វែងរកយាចកដើម្បីឱ្យ។ល។ គប្បីជ្រាបនូវការបដិបត្តិក្នុងទានខាងក្រៅ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ចំណែកទានខាងក្នុង គប្បីជ្រាបដោយវត្ថុពីរយ៉ាង គឺអវយវៈ និងជីវិត ។ ដូចបុរសណាម្នាក់ ដែលបានលះបង់ខ្លួនដល់អ្នកដទៃ ព្រោះហេតុអាហារ និងគ្រឿងស្លៀកពាក់ជាដើម រមែងដល់នូវភាពជាអ្នកជឿស្តាប់ ព្រោះខ្លួនជាទាសៈ យ៉ាងណា ព្រះមហាបុរសក៏យ៉ាងនោះដែរ មានចិត្តប្រាសចាកអាមិស ព្រោះហេតុសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ប្រាថ្នាប្រយោជន៍សុខដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់សត្វទាំងឡាយ បំណងនឹងបំពេញនូវទានឧបបារមី ទានបរមត្ថបារមី ទើបលះបង់ខ្លួនដើម្បីអ្នកដទៃ រមែងដល់នូវភាពជាអ្នកជឿស្តាប់ ភាពជាអ្នកធ្វើតាមបំណងប្រាថ្នានៃអ្នកសូម ដោយមិនញាប់ញ័រ មិនរួញរា ប្រគល់អវយវៈតូចធំ មានដៃជើង និងភ្នែកជាដើម ឱ្យដល់អ្នកដែលត្រូវការនោះៗ មិនស្ទាក់ស្ទើរ មិនរារែក មិនតក់ស្លុត មានមុខស្រស់បស់ដូចជាការឱ្យនូវវត្ថុខាងក្រៅនោះដែរ ។

ការពិតគឺដូច្នោះឯង ព្រះមហាបុរស ញុំាងសេចក្តីប្រាថ្នានៃយាចកទាំងនោះឱ្យសម្រេចដោយបរិបូណ៌ មាន

ការឱ្យបរិភោគតាមសប្បាយនូវបាយទឹកជាដើម ដោយប្រាថ្នាថា យើងឱ្យទានអស់ហើយ នឹងសម្រេចនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដោយការលះបង់នោះៗ យ៉ាងណា ការឱ្យវត្ថុខាងក្នុងក៏មានការលះបង់ប្រព្រឹត្តទៅ យ៉ាងនោះដែរ ។ គប្បីជ្រាបការបដិបត្តិក្នុងទាន ដែលព្រះមហាបុរសឱ្យរបស់ខាងក្នុង ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ការឱ្យវត្ថុខាងក្នុង រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់យាចកតែប៉ុណ្ណោះ គឺព្រះមហាបុរសកាលដែលដឹងហើយ រមែងមិនឱ្យអត្តភាព ឬអវយវៈតូចធំរបស់ខ្លួនដល់មារ ឬដល់ទេវតាដែលជាបក្សពួករបស់មារឡើយ ព្រោះជាអ្នកមានបំណងនឹងបៀតបៀន ដោយព្រះមហាបុរសគិតថា សេចក្តីវិនាសចូរកុំគប្បីមានដល់មារ និងពួកមារទាំងនោះ ។

អភយទាន គប្បីជ្រាបដោយការរក្សាការពារនូវ ភ័យកុំឱ្យប្រាកដដល់សត្វទាំងឡាយ មានភ័យកើតពីព្រះ រាជា កើតពីចោរ កើតពីទឹក ភ្លើង សត្រូវ និងសត្វកាច

មានរាជសីហ៍ ខ្លា ដំរីជាដើម ។

ធម្មទាន ជាទានវិសេស បានដល់ការសម្តែងធម៌ មិនវិបរិតដល់បុគ្គលដែលមានចិត្តជ្រះថ្លា ព្រះមហាបុរស សម្តែងចង្អុលបង្ហាញប្រាប់នូវប្រយោជន៍ដ៏សមគួរ នាំអ្នក ដែលមិនទាន់ចូលដល់ព្រះពុទ្ធសាសនា ឱ្យបានចូលដល់ ឯអ្នកដែលបានចូលដល់ហើយ ជួយឱ្យរីងរឹតតែចម្រើន រុងរឿងតទៅទៀត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងប្រយោជន៍បច្ចុប្បន្ន ប្រយោជន៍បរលោក និងប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង គឺបានដល់ ព្រះនិព្វាន ។

ក្នុងការសម្តែងធម៌នោះ គប្បីជ្រាបន័យដោយ សង្ខេបដូចនេះគឺ ទានកថា សីលកថា សគ្គកថា (ពោលពី ឋានសួគ៌) កាមាទីនវកថា (ពោលពីទុក្ខទោស សេចក្តី សៅហ្មងរបស់កាម) នេក្ខម្មានិសង្សកថា (ពោលពីអានិ- សង្សក្នុងការចេញចាកកាម) ។ ចំណែកដោយពិស្តារ គប្បីជ្រាបអំពីការប្រតិស្ឋាន និងការធ្វើឱ្យផ្ទូរផង់ ក្នុងធម៌ នោះៗ តាមសមគួរ ដោយអំណាចនៃការប្រកាសគុណ

របស់ធម៌នោះៗ ដល់បុគ្គលដែលមានចិត្តបង្អោនទៅហើយក្នុងសាវកពោធិញ្ញាណ គឺការចូលដល់សរណៈ ការសង្រួមក្នុងសីល ការគ្រប់គ្រងទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ការស្គាល់ប្រមាណក្នុងការបរិភោគ ការប្រកបសេចក្ដីព្យាយាមរឿយៗក្នុងការភ្ញាក់រលឹក ការមាននូវព្រះសទ្ធម្ម ៧ (សទ្ធា ហិរិ ឱត្តប្បៈ ពាហុសច្ចៈ វីរិយៈ សតិ បញ្ញា) ការប្រកបសមថៈ ការចម្រើនវិបស្សនា និងបដិបទាដ៏ហ្មត់ចត់ តាំងចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ចាប់យកនូវការពិតដ៏ត្រឹមត្រូវ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីវិជ្ជា ៣ អភិញ្ញា ៦ បដិសម្ភិទា ៤ សាវកពោធិញ្ញាណ ។ ព្រះមហាបុរស ប្រកាសសម្ដែងអំពីអានុភាពដ៏ក្រៃលែងនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ គឺប្រកាសអំពីបារមី មានទានបារមីជាដើម តាមសមគួរដល់អធ្យាស្រ័យនៃសត្វទាំងឡាយ ដែលបង្អោនចិត្តទៅក្នុងញាណទាំងពីរ គឺបច្ចេកពោធិញ្ញាណ និងសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។ ព្រះមហាបុរសរមែង ឱ្យនូវធម្មទានដល់សត្វទាំងឡាយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះមហាបុរស កាលឱ្យអាមិសទាន ដល់សត្វទាំងឡាយ រមែងឱ្យបាយដោយតាំងចិត្តថា យើង គប្បីញ៉ាំងសម្បត្តិ មានអាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ បដិភាណៈ ជាដើម និងបានញ៉ាំងសម្បត្តិ គឺផលដ៏លើសគួរជាទីរករាយ ឱ្យសម្រេចដល់សត្វទាំងឡាយ ដោយទាននេះ (ដល់ពេល ព្រះអង្គបានត្រាស់ ព្រះអង្គនឹងឱ្យអ្វីៗ ទាំងនោះ) ។

ឱ្យទឹក ដើម្បីរម្ងាប់នូវការស្រេក គឺកិលេសកាម របស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឱ្យសំពត់ ដើម្បីឱ្យពណ៌សម្បុរល្អ និងដើម្បីឱ្យ សម្រេចនូវគ្រឿងប្រដាប់គឺហិរិ ឱត្តប្បៈ ។

ឱ្យយាន ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវឥទ្ធិវិធិ គឺការសម្ដែង ឫទ្ធិបាន និងនិព្វានសុខ ។

ឱ្យគ្រឿងក្រអូប ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវការដែលមាន ក្លិនក្រអូប គឺសីល ។

ឱ្យផ្កាឈើ និងគ្រឿងលាប ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវ សេចក្ដីល្អ ដោយពុទ្ធគុណ ។

ឱ្យអាសនៈ ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវអាសនៈនាពោធិ-មណ្ឌល ។

ឱ្យទីដេក ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវតថាគតសេយ្យា គឺបន្ទំព្រះតថាគត ។

ឱ្យទីសំណាក់ ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវភាពជាសមណៈ។

ឱ្យប្រទីប ដើម្បីឱ្យបាននូវចក្ខុទាំង ៥ ។

ឱ្យរូបជាទាន ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវរស្មីចេញចាកអំពីព្រះវរកាយ ។

ឱ្យសំឡេងជាទាន ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវសំឡេងដូចសំឡេងព្រហ្ម ។

ឱ្យរសជាទាន[១] ដើម្បីជាទីស្រឡាញ់នៃសត្វលោកទាំងពួង ។

ឱ្យផោដ្ឋព្វៈជាទាន ដើម្បីសម្រេចនូវភាពជាពុទ្ធសុខុមាល គឺសេចក្តីសុខដ៏ល្អិតសុខុម សុខុមាលជាតិនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

១.ឱ្យក្លិនជាទាន មានខាងដើមរួចហើយ ។

ឱ្យភេសជ្ជៈជាទាន ដើម្បីការមិនចាស់ មិនឈឺ មិនស្លាប់ គឺព្រះនិព្វាន ។

ឱ្យភាពជាអ្នកជា ជាឥស្សរៈដល់ទាសៈទាំងឡាយ ដើម្បីរួចរដោះពីទាសៈរបស់កិលេស ។

ឱ្យការត្រេកអរក្នុងរបស់លេង ដែលមិនមានទោសជាទាន ដើម្បីសេចក្ដីត្រេកអរក្នុងព្រះសទ្ធម្ម ។

ឱ្យបុត្រជាទាន ដើម្បីនាំសត្វទាំងអស់ចេញចាកសង្សារទុក្ខ ដែលសត្វលោកទាំងអស់ឋិតក្នុងភាពជាបុត្ររបស់ព្រះអង្គ មានជាតិជាព្រះអរិយៈ ។

ឱ្យភរិយាជាទាន ដើម្បីដល់នូវភាពជាធំក្នុងលោក ហើយចម្លងសត្វលោក ។

ឱ្យមាសប្រាក់កែវមណី កែវមុក្ដា កែវប្រពាលជាដើមជាទាន ដើម្បីភាពសម្បូណ៌ដោយលក្ខណៈ គឺមហាបុរិសលក្ខណៈ ។

ឱ្យគ្រឿងប្រដាប់បែបផ្សេងៗជាទាន ដើម្បីភាពសម្បូណ៌នៃអនុព្យញ្ជនៈ គឺលក្ខណៈល្អិតល្អក្នុងព្រះវរកាយ។

ឱ្យឃ្លាំងសម្បត្តិជាទាន ដើម្បីសម្រេចនូវព្រះសទ្ធម្ម ។

ឱ្យរាជសម្បត្តិជាទាន ដើម្បីភាពជាព្រះធម្មរាជ ។

ឱ្យសួនច្បារចម្ការស្រះ និងព្រៃឈើជាទាន ដើម្បីភាពសម្បូណ៌នៃឈានជាដើម ។

ឱ្យជើងជាទាន ដើម្បីឈានទៅកាន់ពោធិមណ្ឌលដ៏មានពន្លឺរស្មី ដោយព្រះបាទដែលមានស្នាមចក្រ ។

ឱ្យដៃជាទាន ដើម្បីឱ្យដៃគឺព្រះសទ្ធម្មដល់សត្វទាំងឡាយ ជាប្រយោជន៍សម្រាប់ហែលឆ្លងអន្លង់ឱឃៈ ។

ឱ្យត្រចៀកនិងច្រមុះជាទាន ដើម្បីបាននូវឥន្ទ្រិយមានសទ្ធិន្ទ្រិយជាដើម ។

ឱ្យចក្ខុជាទាន ដើម្បីសមន្តចក្ខុ គឺចក្ខុដែលឃើញដោយជុំវិញ បានដល់សព្វញ្ញុតញ្ញាណ ។

ឱ្យសាច់ និងឈាមជាទាន ដោយសង្ឃឹមថា នឹងនាំប្រយោជន៍សុខមកឱ្យដល់សព្វសត្វរហូតអស់កាលទាំងពួងក្នុងការឃើញ ការស្តាប់ ការរលឹកដល់ និងការបម្រើ

ជាដើមចំពោះព្រះអង្គជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រមទាំងព្រះវរកាយរបស់ព្រះអង្គ គប្បីជាកាយដែលសត្វលោកទាំងពួងបានចូលទៅអាស្រ័យដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ។

ឱ្យអវយវៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាទីបំផុត គឺសីសៈជាទានដោយសង្ឃឹមថា យើងនឹងគប្បីជាបុគ្គលខ្ពង់ខ្ពស់ប្រសើរបំផុត និងជាចម្បងលើលោកទាំងពួង ។

ព្រះមហាបុរស កាលឱ្យដួចពោលមកហើយនោះ មិនឱ្យដើម្បីស្វែងរកកំហុសរបស់អ្នកដទៃ មិនឱ្យដើម្បីបៀតបៀនអ្នកដទៃដោយប្រការអ្វីមួយ មិនឱ្យព្រោះខ្លាចព្រោះខ្មាសគេ និងមិនក្រោធជាមួយទក្ខិណេយ្យបុគ្គលឡើយ ។

ព្រះមហាបុរស កាលមាននូវរបស់ប្រណីត មិនឱ្យរបស់សៅហ្មង ។ មិនឱ្យដោយការលើកតម្កើងខ្លួន បង្អាប់បង្អោនអ្នកដទៃ មិនប្រាថ្នាផលក្រៅអំពីភាពជាព្រះពុទ្ធ និងមិនខ្ពើមយាចកឡើយ ។ ដោយពិត ព្រះមហាបុរសមានតែការឱ្យទានដោយគោរព ឱ្យដោយដៃរបស់ខ្លួន ឱ្យ

តាមកាល ឱ្យដោយចិត្តត្រេកអរក្នុងកាលទាំង ៣ កាលឱ្យហើយមិនក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយ ។

ព្រះមហាបុរស បង្ហោននូវទានសម្បទា តាមដែលបានពោលហើយនេះទាំងអស់ ដើម្បីប្រយោជន៍សុខដល់សត្វលោកទាំងអស់ ម្យ៉ាងទៀត បង្ហោននូវទានសម្បទាដើម្បីសម្អាសម្តោធិញ្ញាណរបស់ខ្លួន ដើម្បីវិមុត្តិមិនកម្រើកដើម្បីឆន្ទៈ វីរិយៈ សមាធិ បដិភាណ ញាណ និងវិមុត្តិដែលមិនចេះសាបសូន្យ ។

ព្រះមហាសត្វ បដិបត្តិទានបារមីនេះ មានការប្រាកដនូវអនិច្ចសញ្ញាក្នុងជីវិត ក្នុងភោគៈទាំងឡាយ ក៏ដូចគ្នា ហើយមាននូវមហាករុណាក្នុងសត្វទាំងឡាយជានិច្ចនាំយកនូវសម្បត្តិទាំងអស់ព្រមទាំងខ្លួនឯង ចេញចាកអំពីផ្ទះ ដូចចេញចាកអំពីផ្ទះដែលត្រូវភ្លើងឆេះ មិនឱ្យមានអ្វីសល់ គឺមានការបរិច្ចាគលះបង់ទាំងអស់ ។ នេះជាលំដាប់នៃការបដិបត្តិទានបារមី ។

ចំណុចបដិបត្តិនៃសីលបារមី

ព្រះមហាបុរស មានបំណងនឹងតាក់តែងនូវសត្វទាំងឡាយដោយគ្រឿងប្រដាប់ គឺសីលរបស់ព្រះសព្វញ្ញូ គប្បីជម្រះសីលរបស់ខ្លួនតាំងពីខាងដើមជាមុនសិន ។

សីលរមែងបរិសុទ្ធដោយអាការ ៤ យ៉ាង គឺបរិសុទ្ធដោយអធ្យាស្រ័យ ១ ដោយការសមាទាន ១ ដោយការមិនប្រព្រឹត្តកន្លង ១ និងដោយការធ្វើឱ្យជាប្រក្រតីឡើងវិញ កាលដែលមានការប្រព្រឹត្តកន្លងហើយនោះ ១ ។

ពិតណាស់ មនុស្សខ្លះមានខ្លួនជាធំ ព្រោះអធ្យាស្រ័យបរិសុទ្ធ ខ្មាសខ្មើមបាប ញុំាងហិរិឱ្យប្រាកដនៅខាងក្នុង ហើយមានសមាចារបរិសុទ្ធដោយប្រពៃ ។ មនុស្សខ្លះមានការសមាទាន យកលោកជាធំ ខ្លាចផលរបស់បាប ញុំាងឱត្តប្បៈឱ្យប្រាកដ ជាអ្នកមាននូវសមាចារបរិសុទ្ធដោយល្អ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ មនុស្សទាំងនោះ រមែងតាំងនៅក្នុងសីល ព្រោះមិនប្រព្រឹត្តកន្លងសូម្បីទាំងពីរ

យ៉ាង ក៏ប៉ុន្តែថា ពេលខ្លះ ព្រោះមានការវង្វេង សីលក៏រមែងដាច់ទៅជាដើម ឯការធ្វើសីលដែលដាច់ទៅនោះឱ្យជាប្រក្រតីដោយឆាប់រហ័ស ដើម្បីសេចក្តីដល់ព្រមនៃហិរិឱត្តប្បៈតាមដែលពោលហើយនោះឯង ។

សីលមាន ២ យ៉ាង គឺ **វារិត្តសីល** ១ **ចារិត្តសីល** ១។

សីល ២ យ៉ាងនោះ គប្បីជ្រាបលំដាប់នៃការបដិបត្តិក្នុង **វារិត្តសីល** របស់ព្រះបរមពោធិសត្វដូចតទៅនេះ :

ព្រះមហាបុរស ជាអ្នកមានចិត្តអាណិតក្នុងសព្វ សត្វ សូម្បីតែក្នុងការយល់សប្តិក៏មិនគប្បីកើតការអាឃាត ឡើយ ។ ឃើញរបស់ទ្រព្យអ្នកដទៃដូចឃើញពស់ពិស មិនចាប់កាន់យកដោយអាការលួចឡើយ ព្រោះមានតែការត្រេកអរក្នុងការជួយអ្នកដទៃ ។ ប្រសិនបើជាបព្វជិត ក៏ជាបុគ្គលប្រព្រឹត្តឆ្ងាយចាកអព្រហ្មចរិយៈ និងប្រាសចាកនូវមេថុនសំយោគ ៧ យ៉ាង[១] មិនចាំបាច់ពោលដល់រឿងប្រព្រឹត្តខុសក្នុងបុត្រភរិយារបស់អ្នកដទៃឡើយ តែបើជា

១.មេថុនសំយោគ ៧ យ៉ាងមានក្នុងបិដកលេខ ៤៧ ទំព័រ ១០១ ។

គ្រហស្ថ សូម្បីចិត្តលាមក ក៏មិនឱ្យកើតឡើងក្នុងភរិយារបស់អ្នកដទៃគ្រប់កាល ។ ពេលនិយាយ ក៏និយាយពាក្យល្មមប្រមាណ ជាពាក្យពិត មានប្រយោជន៍ ចម្រើនបុណ្យចម្រើនចិត្ត គួរជាទីពេញចិត្ត និងពោលធម៌តាមកាល ។ មិនលោភ មិនព្យាបាទ មិនឃើញខុស ប្រកបដោយកម្មស្សកតញ្ញាណ (បញ្ញាឃើញសត្វលោកប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្ម ឃើញហេតុឃើញផលក្នុងជីវិត) មានសទ្ធាមាំទាំក្នុងការបដិបត្តិដោយប្រពៃ មានមេត្តាករុណាក្នុងទីទាំងពួង ។

កាលព្រះមហាបុរស វៀរចាកនូវអកុសលកម្មបថ ដែលជាផ្លូវនៃអបាយភូមិ ៤ និងវដ្តទុក្ខហើយ ព្រះមហាបុរសក៏រមែងតាំងនៅក្នុងកុសលកម្មបថ ដែលជាផ្លូវនៃឋានសួគ៌ និងព្រះនិព្វាន ។

សេចក្តីប្រាថ្នារបស់ព្រះមហាបុរស ចូលទៅប្រកបប្រយោជន៍សុខ ដល់សត្វទាំងឡាយតាមប្រាថ្នា រមែងសម្រេចទាន់ពេល ព្រោះជាបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យបរិសុទ្ធ និងសម្បូណ៌ដោយបារមី ។

ព្រះមហាបុរស រមែងឱ្យនូវអភយទានដល់សព្វសត្វ **ដោយមិនប្រព្រឹត្តបៀតបៀន** បានញុំាងមេត្តាភាវនា ឱ្យបរិបូណ៌ដោយមិនលំបាក រមែងសម្រេចនូវអានិសង្សមេត្តា ១១ ប្រការ[១] មានអាពាធតិច មិនឈឺចាប់ មានអាយុវែង មានសេចក្ដីសុខច្រើន រមែងចូលដល់លក្ខណៈវិសេស និងកាត់វាសនាដែលជាទោសៈចេញបាន ។

ព្រោះមិនប្រព្រឹត្តចោរកម្ម ទើបបាននូវភោគសម្បត្តិ ដែលមិនទូទៅដល់ចោរជាដើម អ្នកដទៃមិនរង្កៀស ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត និងជាទីគួរគប់រកនៃអ្នកដទៃ មានចិត្តមិនជាប់ជំពាក់នឹងសម្បត្តិ ដែលមិនមែនជារបស់ខ្លួន ពេញចិត្តនឹងបរិច្ចាគ កាត់វាសនាដែលជាលោភៈចេញបាន ។

ព្រោះមិនប្រព្រឹត្តខុសក្នុងព្រហ្មចរិយធម៌ (ការប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ គឺ ប្រព្រឹត្តវៀរចាកកាមទាំងឡាយតាមសិក្ខាបទ) ទើបជាបុគ្គលមិនឡេះឡោះ មានកាយនិងចិត្ត

១-អានិសង្សមេត្តាមាន ១១ ប្រការ ក្នុងបិដកលេខ ៥១ ទំព័រ ២៩៧ ។

ស្ងប់រម្ងាប់ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត មិនជាទីរង្កៀស នៃសត្វទាំងឡាយ កិត្តិស័ព្ទដ៏ប្រសើរល្បីខ្ចរខ្ចាយ មិនមាន ចិត្តជាប់ជំពាក់ក្នុងមាតុគ្រាមទាំងឡាយ មានអធ្យាស្រ័យ មិនលោភ ច្រើនទៅដោយនេក្ខម្មៈ រមែងបាននូវលក្ខណៈ វិសេស និងកាត់នូវវាសនាដែលជាលោភៈចេញបាន ។

ព្រោះមិននិយាយកុហក ទើបជាប្រមាណរបស់សត្វ ទាំងឡាយ ជាទីជឿទុកចិត្តបាន មានពាក្យសម្តី ដែល គួរកាន់យក ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃពួកទេវតា មានមាត់ក្រអូប រក្សាកាយសមាចារ វចីសមាចារ រមែង បាននូវលក្ខណៈវិសេស និងកាត់នូវវាសនាដែលជាកិលេស ចេញបាន ។

ព្រោះមិននិយាយញុះញង់ ទើបមានរូបកាយស្អាត ល្អពេញលក្ខណៈ មានបរិវារមិនបែកបាក់គ្នា សូម្បីដោយ សេចក្តីព្យាយាមរបស់អ្នកដទៃ មានសំឡេងមិនបែកក្នុង ការសម្តែងនូវព្រះធម៌ មានចិត្តមាំទាំ ជាទីស្រឡាញ់របស់ សត្វទាំងឡាយ និងច្រើនដោយការមិនសៅហ្មង ។

ព្រោះមិននិយាយទ្រគោះបោះបោក ទើបជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តរបស់សត្វទាំងឡាយ មានប្រក្រតីនៅជាសុខ និយាយពីរោះ គួរលើកតម្កើង និងសំឡេងប្រកបដោយអង្គ ៨ រមែងកើតឡើង [១] ។

ព្រោះមិននិយាយរោយរាយ ទើបជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត គួរគោរព គួរលើកតម្កើងរបស់សត្វទាំងឡាយ មានពាក្យសម្ដីគួរជឿបាន និយាយល្មមប្រមាណ មានយសស័ក្តិ និងមានអានុភាពច្រើន ឆ្លាតក្នុងការកែបញ្ហាដោយបដិភាណ មានប្រាជ្ញារហ័សឆ្លាតឈ្លាសក្នុងការឆ្លើយតបសំនួរ និង អាចជួយដោះស្រាយបញ្ហាទុក្ខលំបាកសន្ទឹកសន្ធាប់របស់សត្វទាំងឡាយបាន ។

ព្រោះជាអ្នកមិនលោភ ទើបបានលាភដែលត្រូវការបានភោគៈជាទីពេញចិត្តសព្វគ្រប់ប្រការ ជាទីព្រមទទួល

១-ក្នុងបិដកលេខ ១៧ ទំព័រ ៨៥ សំឡេងប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ សំឡេងក្បោះក្បាយ ១ សំឡេងងាយយល់ ១ សំឡេងទន់ពីរោះ ១ សំឡេងគួរស្ដាប់ ១ សំឡេងគ្រលួច ១ សំឡេងមិនគ្រាវ ១ សំឡេងក្រអួនតាំងពីផ្ចិតឡើងទៅ ១ សំឡេងរំពងដូចផ្គរលាន់ ១ ។

នៃក្សត្រមហាសាលជាដើម សត្រូវគ្របសង្កត់មិនបាន មិនដល់នូវភាពជាអ្នកមានឥន្ទ្រិយពិការ និងជាបុគ្គលរកអ្នកណាប្រៀបពុំបាន ។

ព្រោះមិនព្យាបាទ ទើបជាបុគ្គលដែលគេគួរសម្លឹងមើល គួរស្រឡាញ់ ជាទីលើកតម្កើងនៃសត្វទាំងឡាយ ជាទីជ្រះថ្លានៃអ្នកដទៃ ព្រោះជាអ្នកមានអធ្យាស្រ័យដ៏ក្រៃលែង ក្នុងប្រយោជន៍របស់អ្នកដទៃ ជាអ្នកមានសភាពមិនសៅហ្មង រស់នៅដោយមេត្តា ជាអ្នកមានយសស័ក្តិ និងមាននូវអានុភាពច្រើន ។

ព្រោះជាអ្នកមិនយល់ឃើញខុស ទើបជាអ្នកមានមិត្តសម្លាញ់ល្អ សូម្បីនឹងត្រូវកាត់សីសៈ ក៏មិនធ្វើកម្មអាក្រក់ ជាអ្នកមិនជឿមង្គលភ្ញាក់ផ្អើល ព្រោះបានដឹងច្បាស់ថា សត្វមានកម្មជារបស់ខ្លួន មានសទ្ធាតាំងមាំក្នុងព្រះសទ្ធម្ម ជឿការត្រាស់ដឹងរបស់ព្រះតថាគត មិនត្រេកអរក្នុងលទ្ធិដទៃ ដូចរាជហង្សមិនត្រេកអរក្នុងទីស្មោកគ្រោក ដូច្នោះឯង ។ ជាអ្នកឆ្លាតក្នុងការកំណត់ដឹងនូវត្រៃលក្ខណ៍ និងជា

អ្នកសម្រេចបាននូវអនាវរណញ្ញាណក្នុងទីបំផុត ។ បើមិនទាន់បានសម្រេចនូវពោធិញ្ញាណដរាបណា ដរាបនោះនឹងជាបុគ្គលខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងពពួកជននោះៗ និងដល់នូវសម្បត្តិដ៏យ៉ាងច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ។

សីល ជាទីតាំងនៃសម្បត្តិទាំងពួង ជាដែនកើតនៃព្រះពុទ្ធគុណ ជាចរណៈ ជាប្រមុខនៃពុទ្ធការកធម៌ ទាំង-ឡាយ...កាលបើយល់ចូលចិត្តដូច្នេះហើយ គប្បីជាអ្នកមិនប្រមាទក្នុងការសង្រួមកាយវាចា មិនប្រមាទក្នុងការអប់រំឥន្ទ្រិយ មិនប្រមាទក្នុងសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃអាជីវៈ និងគប្បីជាអ្នកមិនប្រមាទក្នុងការពិចារណាបច្ច័យទាំងឡាយ ។

ដោយកម្លាំងនៃសតិសម្បជញ្ញៈ កំណត់លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរ ដូចសត្រូវនៅចំពោះមុខ ហើយគប្បីញុំាងសីលឱ្យដល់ព្រម ។ នេះជាលំដាប់នៃការបដិបត្តិក្នុងវារិត្តសីល ។

ចំណែកការបដិបត្តិក្នុងចារិត្តសីល គប្បីជ្រាបយ៉ាងនេះគឺ :

-ព្រះបរមពោធិសត្វ ធ្វើនូវអភិវាទ រាក់ទាក់ក្រោកទទួល ធ្វើអញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ដល់កល្យាណមិត្តដែលតាំងនៅក្នុងឋានៈជាគ្រូរហូតគ្រប់ពេលវេលា ធ្វើការទំនុកបម្រុងនូវកល្យាណមិត្តនោះក៏គ្រប់ពេលវេលាដែរ ។

-ស្តាប់បទសុភាសិតហើយធ្វើសាធុការ ។

-ពណ៌នាគុណនៃអ្នកមាននូវគុណធម៌ ។

-អត់ធន់ ចំពោះការដែលអ្នកដទៃបានធ្វើនូវសេចក្តីវិនាសឱ្យដល់ខ្លួន យ៉ាងណាមួយ ។

-រលឹកដល់អ្នកដែលធ្វើនូវឧបការៈ ។

-អនុមោទនាបុណ្យ ។

-បង្អោនបុណ្យបារមីដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។

-មានជីវិត ឋិតនៅក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទចំពោះកុសលធម៌ទាំងឡាយគ្រប់ពេល ។

-កាលបើមានទោស ឃើញនូវទោសថាជាទោសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់សហធម្មិក គឺអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ជាមួយគ្នាទៅតាមសេចក្តីពិត និងការបំពេញ នូវសម្មាបដិបត្តិឱ្យ

ក្រៃលែងឡើងដោយប្រពៃ ។

-ពេលដែលគួរធ្វើនូវអ្វី ដែលមានប្រយោជន៍សមគួរដល់សត្វទាំងឡាយ ក៏ជាអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាម មិនខ្ជិលច្រអូស ។

-កាលទុក្ខមានការឈឺនូវជំងឺជាដើម កើតឡើងដល់សត្វទាំងឡាយ ក៏ជាអ្នកចាត់ការជួយតាមកម្លាំងដែលអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ។

-កាលសត្វទាំងឡាយ ធ្លាក់ចូលដល់សេចក្តីវិនាស មានវិនាសញាតិ និងសម្បត្តិជាដើម ក៏ជួយសម្រាលនូវសេចក្តីសោកឱ្យដល់គេ ។

នៅមានទៀត គឺជាអ្នកតាំងនៅក្នុងសភាពជាអ្នកជួយគេ ឃុំគ្រងនូវបុគ្គលដែលគួរឃុំគ្រងដោយត្រឹមត្រូវទៅតាមធម៌ ដើម្បីឱ្យគេបានរួចផុតពីបាបអកុសល ហើយតាំងនៅក្នុងបុណ្យកុសល។ លើកតម្កើងប្រកបដោយធម៌។

កម្មណាដែលធ្វើបានដោយលំបាកដ៏ក្រៃលែង និងធំធេងជាទីបំផុត មានអានុភាពជាអចិន្តេយ្យ ដែលនាំ

ប្រយោជន៍សុខមកឱ្យដល់សត្វទាំងឡាយតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ដែលព្រះបរមពោធិសត្វអំពីមុនៗបានប្រព្រឹត្តហើយ ។ ពោធិសម្ភាររបស់ព្រះបរមពោធិសត្វទាំងនោះ បានដល់នូវភាពចាស់ក្លាដោយប្រពៃដោយកម្មទាំងឡាយណា បានស្តាប់នូវកម្មទាំងឡាយនោះហើយ មិនតក់ស្លុត បានគិតថា «មហាបុរសទាំងនោះក៏ជាមនុស្សដូចគ្នាដែរ មានអត្តភាពបានអប់រំដើម្បីភាពបរិបូណ៌នៃការសិក្សាតាមលំដាប់ បានសម្រេចដល់បារមីយ៉ាងឧក្រិដ្ឋក្នុងពោធិសម្ភារ ដើម្បីដល់ព្រមដោយអានុភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដូចនោះ ព្រោះដូច្នោះ សូម្បីយើងក៏គប្បីបដិបត្តិយ៉ាងនោះដោយប្រពៃក្នុងសិក្ខា មានសីលសិក្ខាជាដើមដែរ »។

ព្រះមហាបុរស មិនលះបង់នូវការព្យាយាម ដែលមាននូវសទ្ធាជាបុរេចារិក (ត្រាច់ទៅមុន) ដោយគិតថា « សូម្បីយើង ក៏នឹងបំពេញសិក្ខា ឱ្យបរិបូណ៌តាមលំដាប់ដោយការបដិបត្តិ ហើយនឹងសម្រេចតាម ដល់នូវបទនោះដោយពិតប្រាកដ ដូច្នេះ ឈ្មោះថា យើងជាអ្នកធ្វើឱ្យ

បរិបូណ៌ក្នុងសីលទាំងឡាយដោយប្រពៃ » ។

ព្រះមហាបុរស ជាបុគ្គលបិទបាំងសេចក្ដីល្អដែលជាគុណធម៌ បើកបង្ហាញ សម្ដែងប្រាប់នូវទោសកំហុសរបស់ខ្លួន ។ មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច មានសន្តោស មានអធ្យាស្រ័យស្ងាត់ មិនច្រឡូកច្របល់ជំពាក់ទាក់ទិន ។ អត់ធន់ចំពោះទុក្ខ មិនតក់ស្លុត មិនរាយមាយ មិនក្រអឺតក្រអោង មិនអួតអាង មិនញាប់ញ័រ វាចាមិនអាក្រក់ មិនស្វែងរករឿងឈ្លោះទាស់ទែង មានឥន្ទ្រិយស្ងប់ ចិត្តស្ងប់ប្រាសចាកការចិញ្ចឹមជីវិតខុសដោយប្រការផ្សេងៗ ។ ដល់ព្រមដោយអាចារៈ (ការប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ) និងគោចរៈ (ទីដែលគួរទៅ) ឃើញភ័យក្នុងទោសសូម្បីមានប្រមាណតិច សមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខា ប្រារព្ធសេចក្ដីព្យាយាមមានចិត្តមាំទាំ មិនគិតដល់កាយ និងជីវិត ។ លះបង់នូវឧបក្កិលេស មានសេចក្ដីក្រោធ និងការចងនូវសេចក្ដីក្រោធជាដើម ដែលជាហេតុនៃការទ្រុស្តសីលទាំងពួង ។ ជាបុគ្គលមិនត្រេកអរក្នុងការសម្រេចនូវគុណវិសេស ដែល

មានប្រមាណតិច ព្យាយាមដោយមិនរាថយ ដើម្បីសម្រេចនូវគុណវិសេសដ៏ក្រៃលែងឡើង ពោលគឺ មិនសន្តោសចំពោះកុសលឡើយ ។

ព្រះមហាបុរស ជាអ្នកនាំមនុស្សខ្វាក់ភ្នែក ប្រាប់បង្ហាញផ្លូវ ឱ្យសញ្ញាចង្អុលប្រាប់ដល់មនុស្សត្រចៀកថ្លង់ អនុគ្រោះប្រយោជន៍។មនុស្សគក៏ដូចគ្នា។ ឱ្យតាំង ឱ្យយានដល់មនុស្សពិការ ឬនាំទៅ ។ មនុស្សណាមិនមាននូវសទ្ធាក៏ព្យាយាមជួយឱ្យមនុស្សនោះមានសទ្ធា មនុស្សណាខ្ជិលក៏ព្យាយាម ជួយឱ្យមនុស្សនោះ ទៅជាឧស្សាហ៍ ។ល។ ពោលគឺជួយឱ្យសត្វទាំងឡាយរួចផុតចាកពីអកុសល ហើយតាំងនៅក្នុងកុសល ។ គប្បីជ្រាបចារិត្តសីលដូច្នេះឯង និងគប្បីជ្រាបសីលដោយពិស្តារ មាននៅក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ ។

ព្រះមហាបុរស មិនបង្អោនទៅដើម្បីវិជ្ជា ៣ អភិញ្ញា ៦ បដិសម្ភិទា ៤ សាវកពោធិញ្ញាណ និងបច្ចេកពោធិញ្ញាណឡើយ ។

ព្រះមហាបុរស មិនបង្អោនទៅដើម្បីឱ្យផុតពីភាព

សៅហ្មង ក្នុងទុគ្គតិរបស់ខ្លួន មិនបង្អោនទៅដើម្បីរាជ-សម្បត្តិ ដើម្បីចក្រពត្តិសម្បត្តិ ដើម្បីទេវសម្បត្តិ ដើម្បីសក្កសម្បត្តិ ដើម្បីមារសម្បត្តិ ដើម្បីព្រហ្មសម្បត្តិ ឬសូម្បីតែសុគតិភពផងដែរ ។ ដោយពិត ព្រះមហាសត្វរមែងបង្អោនទៅ ដើម្បីឱ្យដល់នូវសីលាលង្ការ (អលង្ការគឺសីល) ដ៏យ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ក្នុងភាពព្រះអង្គជាព្រះសព្វញ្ញូនោះឯង ។ នេះគឺលំដាប់នៃការបដិបត្តិសីលបារមី ។

ចំណុចបដិបត្តិនៃនេក្ខម្មបារមី

ព្រោះការកើតឡើងនៃកុសលចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅដោយការចេញចាកកាម និងភពទាំងឡាយ មានការឃើញទោសជាខាងដើម កំណត់ដោយបុគ្គលជាអ្នកឆ្លាតក្នុងឧបាយ មាននូវករុណា ឈ្មោះថានេក្ខម្មបារមី ។

ពិចារណាឃើញទោសរបស់កាម ដូចតទៅ :

-កាមទាំងឡាយមានសេចក្តីត្រេកអរតិច មានទុក្ខច្រើន មាននូវសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន មានការជាប់ជំពាក់ ទាក់ទិនជាមួយនឹងរបស់ ដែលមិនជាប្រយោជន៍

ច្រើនសន្ទឹកសន្ធាប់រាប់មិនអស់ ។

-ភាពជាឃរាវាស មិនងាយមានឱកាសរកសេចក្តីសុខក្នុងនេក្ខម្មៈបានឡើយ ហើយសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាមដូចយកអណ្តាតលិទ្ធកៀរទឹកឃ្មុំ ដែលជាប់នៅនឹងមុខដាវដ៏មុតដូច្នោះឯង ។

-កាមទាំងឡាយ តាំងនៅជាមួយនឹងសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង មានការចង្អៀតចង្អល់ច្រើនដោយបុត្រនិងភរិយាជាដើម ។

-ក្រវល់ក្រវាយដោយការគិត តាំងចិត្តធ្វើនូវការងារច្រើនយ៉ាង មានកសិកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មជាដើម ។

-ការបម្រើកាមមិនមានពេលសម្រាប់ខ្លួនឯង មានតែសញ្ញាវិបរិត ដូចគ្រឿងប្រដាប់កាយរបស់មនុស្សឆ្កួត ។

-មានការតបស្នងដោយរបស់មិនស្អាត មានការខ្វល់ខ្វាយកើតឡើងជាដើម ។

-មិនឆ្អែត ដូចផឹកទឹកអំបិល ឬដូចគ្រាន់តែលិទ្ធទឹកសើមនៅនឹងចុងម្រាមដៃ ។

-មិនឆ្អាញ់ មានការអន្ទះសា ត្រេកអរស្វែងរក ព្រោះតែការស្រេកឃ្លានប៉ុណ្ណោះ ។

-ជាការប្រមូលរួបរួមនូវសេចក្ដីវិនាស ដូចនុយបិទ នឹងផ្លែសន្ទូច ។

-ជាហេតុឱ្យកើតទុក្ខរឿយៗ ដូចកម្ដៅភ្លើង។

-មានការចងជាលក្ខណៈ ដូចជ័រដាក់ចាប់ស្វា។

-ជាទីតាំងនៃភ័យ ដូចនៅផ្ទះជាមួយសត្រូវ ។

-ជាចំណើរបស់កិលេសមារ ដូចចិញ្ចឹមសត្រូវ ។

-មានទុក្ខសោកកើតពីការប្រែប្រួលទៅ ដូចសម្បត្តិ មហោស្រព ។

-មានការដុតខាងក្នុង ដូចភ្លើងឆេះក្នុងដើមឈើ ដែលប្រហោង ។

-ដូចកំណាត់ឆ្អឹងដែលអត់សាច់ ដោយអត្ថថានឿយ ហត់អត់អំពើ ។

-ដូចដុំសាច់ដែលសត្វដណ្ដើមគ្នា ដោយអត្ថថា លំបាកដ៏ក្រៃលែងក្នុងការហួងហែង ។

-ដូចរណ្ដៅរងើកភ្លើង ដូចគប់ភ្លើងកាន់បញ្ច្រាសខ្យល់ ដូចការយល់សប្តិ ដូចកាំបិតនិងជ្រញ់ ។ល។

កាលដែល ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់ដឹងឡើងហើយ គួរបួសនៅក្នុងព្រះសាសនារបស់ព្រះអង្គ ។ គ្រាកាលដែលបួសហើយ គប្បីតាំងនៅក្នុងសីល គួរសមាទាននូវធុតង្គគុណ ដើម្បីសេចក្ដីផូវផង់នៃសីលបារមីនោះឯង ។

ពិតណាស់ ព្រះមហាបុរសទាំងឡាយ សមាទាននូវធុតង្គធម៌ ហើយរក្សានូវធុតង្គធម៌ទាំងនោះដោយប្រពៃ ជាអ្នកប្រាថ្នាតិច សន្ដោស មានសមាចារទាំងពួងបរិសុទ្ធដោយគុណ ជាអ្នកមានសីលដែលរកទោសមិនបាន ។ ជាអ្នកមានមន្ទិលគឺកិលេសខ្ពុរចេញដោយទឹកគឺគុណធម៌ ។ មានការដុសខាត់កិលេស ស្ងាត់មិនច្របូកច្របល់ ប្រារព្ធសេចក្ដីព្យាយាម ចិញ្ចឹមងាយ មានចិត្តតម្កល់មាំ ជាដើម។ តាំងនៅក្នុងអរិយវង្ស ចូលដល់ឈានដែលមានប្រភេទ ជាឧបចារនិងអប្បនា តាមសមគួរក្នុងអារម្មណ៍ ៤០ ដើម្បីសម្រេចនូវអរិយវង្ស គឺជាអ្នកត្រេកអរក្នុងភាវនា ។ ដោយ

ប្រការដូច្នេះឯង ដែលព្រះមហាបុរស បំពេញនូវនេក្ខម្ម-បារមីដោយប្រពៃហើយ ។

ក្នុងទីនេះគប្បីពោលនូវកម្មដ្ឋានដោយពិស្តារ និងវិធីភាវនានៃសមាធិភាវនា ៤០ គឺកសិណ ១០ អសុភ ១០ អនុស្សតិ ១០ ព្រហ្មវិហារ ៤ អរូបជ្ឈាន ៤ សញ្ញាដែលសំគាល់ក្នុងអាហារថាបដិកូល ១ និងវវត្ថានៈគឺការកំណត់ធាតុ ៤ មានធាតុដី ជាដើម ១ ។ ទាំងអស់នេះលោកពោលទុកដោយពិស្តារហើយ ក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ ។ ពិតណាស់ ក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គនោះ លោកពោលដោយអំណាចនៃសាវកពោធិសត្វតែម្យ៉ាង សូម្បីសីលក៏ដូចគ្នា តែក្នុងទីនេះ ពោលដោយបុគ្គលអ្នកឆ្លាតក្នុងឧបាយ ដោយអំណាចករុណានៃព្រះមហាពោធិសត្វ សេចក្ដីផ្សេងគ្នានេះមានដោយប្រការដូច្នេះ ។ គប្បីជ្រាបលំដាប់នៃនេក្ខម្មបារមីក្នុងទីនេះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ចំណុចបដិបត្តិនៃបញ្ញាបារមី

ពន្លឺអ្វីស្មើដោយបញ្ញាមិនមានឡើយ ។

បញ្ញាជាពន្លឺភ្លឺស្វាង រមែងមិនរួមជាមួយនឹងមោហៈ ដែលជាសភាវៈងងឹតឡើយ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ព្រះ-បរមពោធិសត្វ ដែលបំណងនឹងបំពេញនូវបញ្ញាបារមីឱ្យសម្បូណ៌ ទើបបានវៀរចាកនូវ **ហេតុនៃមោហៈ** មានដូចតទៅនេះគឺ :

-ការច្រណែន

-ការស្ពឹកស្រពន់ទម្រន់ខ្លួន

-ការជ្រប់ងប់ទៅក្នុងសេចក្ដីសោក

-ការខ្ជិលច្រអូស

-ការត្រេកអរក្នុងការច្របូកច្របល់ដោយពួកគណៈ

-ការដេកលក់ច្រើន

-ការមិនតាំងចិត្តឱ្យពិតប្រាកដ

-ការមិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងញាណ

-ការប្រកាន់ខ្លួន

-ការមិនសាកសួរ

-ការមិនរក្សារាងកាយឱ្យល្អ

-ការមិនតម្កល់ចិត្តឱ្យតាំងមាំ

-ការសេពគប់បុគ្គលអន់ថយដោយបញ្ញា

-ការមិនចូលទៅជិតបុគ្គលដែលមានបញ្ញា

-ការមើលងាយខ្លួនឯង

-ការគិតត្រិះរិះខុស

-ការប្រកាន់វិបរិត គឺប្រកាន់អ្វីៗប្លែកៗដែលខុសពីធម្មតានៃការពិត បានដល់ទិដ្ឋិ ៦២

-ការមិនមាននូវសេចក្ដីសង្វេគ

-ការមាននូវនីវរណៈ ៥

-ការដែលសេពគប់ក្នុងព្រះធម៌ ឬស្វែងយល់អំពីព្រះធម៌ដោយសង្ខេបតិចតួចពេក ដែលធ្វើឱ្យបញ្ញាដែលមិនទាន់កើតឡើង រមែងមិនកើតឡើង បញ្ញាដែលកើតឡើងហើយ រមែងសាបសូន្យ ។

ព្រះមហាបុរស វៀរចាកហេតុនៃសេចក្ដីវង្វេងទាំងអស់នេះ ហើយធ្វើនូវសេចក្ដីព្យាយាមក្នុងពាហុសច្ចៈ (ការចេះដឹងច្រើន) និងក្នុងឈានជាដើម ដោយប្រការ

ដូច្នេះឯង ។

គប្បីជ្រាបពីការចែកលក្ខណៈនៃពាហុសច្ចៈ ដូចតទៅនេះគឺ ពាហុសច្ចៈក្នុងខន្ធ ៥ អាយតនៈ ១២ ធាតុ ១៨ អរិយសច្ចៈ ៤ ឥន្ទ្រិយ ២២ បដិច្ចសមុប្បាទ ១២ សតិប្បដ្ឋាន ៤ និងប្រភេទនៃធម៌មានកុសលជាដើម ។ វិជ្ជាការដែលមិនមានទោសក្នុងលោក ការព្យាករពិសេសដែលប្រកបដោយវិធីនាំប្រយោជន៍សុខ ឱ្យដល់សត្វទាំង-ឡាយ ។ គប្បីឱ្យកើតសុតមយប្បញ្ញា ដោយការចុះកាន់សុតវិស័យគ្រប់យ៉ាងគ្រប់ប្រការ ដោយបញ្ញាដែលជាការឆ្លាតក្នុងឧបាយជាខាងដើម ដោយសតិ ដោយវីរិយៈ ដោយការរៀន ការស្តាប់ ការទ្រទ្រង់ចាំទុក ការសន្សំ ការសាកសួរដោយល្អ ហើយឱ្យអ្នកដទៃតាំងនៅក្នុងបញ្ញា នោះដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

បញ្ញាដែលជាបដិភាណ ដែលនឹងធ្វើឱ្យសត្វទាំង-ឡាយ បានសម្រេចដល់ទិសដៅ ។ ជាអ្នកឆ្លាតក្នុងហេតុនៃសេចក្តីចម្រើន ហេតុនៃសេចក្តីវិនាស និងជាអ្នកឆ្លាត

ក្នុងឧបាយគេចចេញពីហេតុនៃសេចក្ដីវិនាស តាំងនៅក្នុងហេតុនៃសេចក្ដីចម្រើន ឆ្លាតក្នុងអ្វីដែលគួរធ្វើ ។ ជាបុគ្គលដែលញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយ ឱ្យមានការសម្លឹង ពិនិត្យដោយយោនិសោមនសិការ ទៅក្នុងអាការនៃសភាវធម៌ មានខន្ធជាដើម គប្បីឱ្យកើតចិន្តាមយប្បញ្ញាដល់សត្វទាំងឡាយនោះៗ ។

ម្យ៉ាងទៀត ជាអ្នកញ៉ាំងលោកិយប្បញ្ញា ឱ្យកើតឡើងដោយអំណាចនៃការកំណត់លក្ខណៈរបស់ខ្លួន និងសាមញ្ញលក្ខណៈរបស់ខន្ធជាដើម គប្បីឱ្យសម្បូណ៌ដោយភាវនាមយប្បញ្ញា ដែលជាចំណែកខាងដើម ។ ពិតណាស់នេះគ្រាន់តែជានាមរូបដែលកើតឡើង និងរលត់ទៅដោយបច្ច័យទាំងឡាយតាមសមគួរ ។ ក្នុងរឿងនេះមិនមានអ្នកណាធ្វើដោយខ្លួនឯង ឬអ្នកដទៃធ្វើឡើយ ជាការមិនទៀងព្រោះមានហើយត្រឡប់ជាមិនមានវិញ ជាទុក្ខ ព្រោះកើតឡើងហើយ ត្រូវវិនាសបែកធ្លាយ ជាអនត្តា ព្រោះមិននៅក្នុងអំណាចខ្លួន ។

ដោយហេតុនោះ ព្រះមហាបុរស កំណត់ដឹងធម៌ខាងក្នុង និងធម៌ខាងក្រៅ មិនឱ្យសល់ លះបង់ការជាប់ជំពាក់ក្នុងធម៌នោះ និងឱ្យអ្នកដទៃលះបង់ការជាប់ជំពាក់នោះ ក្នុងធម៌នោះផងដែរ ដោយអំណាចនៃករុណាធម៌តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះពុទ្ធគុណនៅមិនទាន់មកដល់កណ្ដាប់ដៃដរាបណា ដរាបនោះ ព្រះមហាបុរសញ៉ាំងសត្វទាំង-ឡាយឱ្យតាំងនៅក្នុងបញ្ញាទាំង ៣ គឺ បញ្ញាថ្នាក់ស្ដាប់ ១ បញ្ញាថ្នាក់គិតពិចារណា ១ និងបញ្ញាថ្នាក់អប់រំចម្រើន ១ ធ្វើឱ្យមានសេចក្ដីចម្រើនជាភិយ្យោភាព ញ៉ាំងឈានវិមោក្ខ សមាធិ និងសមាបត្តិ ព្រមទាំងអភិញ្ញាដែលជាលោកិយ ឱ្យដល់នូវសេចក្ដីជំនាញ ឱ្យសម្រេចដល់ទីបំផុតនៃបញ្ញា ។

ក្នុងអភិញ្ញាជាលោកិយនោះ ភាវនាបញ្ញា គឺ អភិញ្ញាទាំងឡាយបានដល់ **ឥទ្ធិវិធញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងសម្ដែងឫទ្ធិ) **ទិព្វសោតធាតុញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងត្រចៀកទិព្វ) **ចេតោបរិយញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងដឹងចិត្តអ្នកដទៃ) **បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងរលឹកជាតិមុនៗ)

ទិព្វចក្ខុញ្ញាណ (អភិញ្ញាខាងភ្នែកទិព្វ) **យថាកម្មូបគញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងដឹងកុសលកម្មនិងអកុសលកម្មក្នុងជាតិមុនៗ) **អនាគតំសញ្ញាណ** (អភិញ្ញាខាងដឹងអនាគត) ។

ឥទ្ធិវិធញ្ញាណ រមែងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៧ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ មហគ្គតារម្មណ៍ ១ អតីតារម្មណ៍ ១ អនាគតារម្មណ៍ ១ បច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ និងពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ ។

ទិព្វសោតធាតុញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៤ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ បច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ និងពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ ។

ចេតោបរិយញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៨ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ មហគ្គតារម្មណ៍ ១ អប្បមាណារម្មណ៍ ១ មគ្គារម្មណ៍ ១ អតីតារម្មណ៍ ១ អនាគតារម្មណ៍ ១ បច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ១ និងពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ ។

បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង អារម្មណ៍ ៨ គឺបរិត្តារម្មណ៍ ១ មហគ្គតារម្មណ៍ ១

អប្បមាណារម្មណ៍ ១ មគ្គារម្មណ៍ ១ អតីតារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ ពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ និងនវត្តព្វារម្មណ៍ ១ ។

ឧិព្វចក្ខុញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៤ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ បច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ និងពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ ។

យថាកម្មូបគញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៥ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ មហគ្គតារម្មណ៍ ១ អតីតារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ និងពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ ។

អនាគតំសញ្ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ ៨ គឺ បរិត្តារម្មណ៍ ១ មហគ្គតារម្មណ៍ ១ អប្បមាណារម្មណ៍ ១ មគ្គារម្មណ៍ ១ អនាគតារម្មណ៍ ១ អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ១ ពហិទ្ធារម្មណ៍ ១ និង នវត្តព្វារម្មណ៍ ១ [១] ។

នៅក្នុងអដ្ឋកថា **បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណនិទ្ទេស** បាន សម្តែងថា :

១.ញាណទាំង ៧ មានក្នុងបដិសម្ភិទាមគ្គ ញាណនិទ្ទេស បិដក លេខ ៦៩ និងអដ្ឋកថា ។ នវត្តព្វារម្មណ៍ បានដល់ បញ្ញត្តិ

អន្យតិរ្ថិយទាំងឡាយ រមែងរលឹកបាន ៤០ កប្ប មិនលើសពីនេះឡើយ ព្រោះហេតុអ្វី ? ព្រោះពួកអន្យតិរ្ថិយមានបញ្ញាអន់ខ្សោយ ។ ពិតណាស់ បញ្ញារបស់ពួកអន្យតិរ្ថិយនោះ ទន់ខ្សោយព្រោះមិនមានការកំណត់ដឹងនាមរូប ។

ពុទ្ធសាវកធម្មតា រមែងរលឹកបាន ១ រយកប្បខ្លះ ១ ពាន់កប្បខ្លះ ព្រោះមានបញ្ញាចាស់ក្លា ។ ឯមហាសាវក ៨០ អង្គ រលឹកបាន ១សែនកប្ប ។ ព្រះអគ្គសាវកទាំងពីរ រលឹកបាន ១អសង្ខេយ្យ និង ១សែនកប្ប [១] ។

ព្រះបច្ចេកពុទ្ធរលឹកបាន ២ អសង្ខេយ្យ និង ១ សែនកប្ប ព្រោះអភិនីហាររបស់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងនោះ មានប្រមាណត្រឹមនេះ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយរលឹកបានមិនមានកំណត់។

១.ក្នុងអដ្ឋកថា ឯតទគ្គៈរបស់ព្រះនាងភទ្ទាកច្ចានាថេរី (រាហុលមាតា) សម្តែងថា ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះ អ្នករលឹកជាតិបាន ១ អសង្ខេយ្យ និង ១សែនកប្ប មាន ៤ អង្គ គឺព្រះអគ្គសាវកទាំងពីរអង្គ និងព្រះពាកុលត្ថេរ ១ អង្គ ព្រះនាងភទ្ទាកច្ចានាថេរី ១ អង្គ ។

ក៏បណ្ដាបុគ្គលទាំង ៦ ពួកនោះ មានការរលឹកជាតិមុនមានសេចក្ដីប្រៀបដូចតទៅនេះគឺ ៖

-ការឃើញជាតិមុន របស់ពួកអន្យតិ្ថយ ដូចពន្លឺអំពិលអំពែក ។

-ញាណរបស់ព្រះសាវ័កធម្មតា ដូចពន្លឺប្រទីប ។

-ញាណរបស់ព្រះមហាសាវ័ក ដូចពន្លឺគប់ភ្លើង ។

-ញាណរបស់អគ្គសាវ័កទាំងពីរដូចរស្មីផ្កាយព្រឹក។

-ញាណរបស់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ដូចរស្មីព្រះចន្ទ ។

-ញាណរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ រមែងប្រាកដដូចមណ្ឌលព្រះអាទិត្យក្នុងសរទកាល ប្រដាប់ដោយរស្មី ១ ពាន់ដួង ។

ភាវនាបញ្ញា ដែលជាលោកិយ និងលោកុត្តរ ដែលបុគ្គលមានការសន្សំដោយការរៀន ការសាកសួរក្នុងធម៌ ដែលជាភូមិឋាន មានខន្ធ អាយតនៈ ធាតុ ឥន្ទ្រិយ អរិយ-សច្ចៈ និង បដិច្ចសមុប្បាទជាដើម ហើយតាំងនៅក្នុងវិសុទ្ធិ ២ ដែលជាឫសគល់ គឺ **សីលវិសុទ្ធិ** និង **ចិត្តវិសុទ្ធិ**

ហើយគប្បីចម្រើននូវវិសុទ្ធិ ៥ ឱ្យសម្បូណ៌ គឺ

ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃបញ្ញាក្នុងការកំណត់ដឹង និងចែកនូវនាមរូប ១ ។

កង្ខាវិតរណវិសុទ្ធិ សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃបញ្ញាក្នុងការឆ្លងផុតពីសេចក្តីសង្ស័យ ១ ។

មគ្គាមគ្គញ្ញាណទស្សនវិសុទ្ធិ សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃបញ្ញាក្នុងការឃើញផ្លូវ និងមិនមែនផ្លូវ ១ ។

បដិបទាញ្ញាណទស្សនវិសុទ្ធិ សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃបញ្ញាក្នុងការដឹងផ្លូវបដិបត្តិ ១ ។

ញ្ញាណទស្សនវិសុទ្ធិ សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃញាណ-ទស្សនៈ គឺអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ១ ។

វិធីការឱ្យសម្រេច (បច្ច័យ)នៃភាវនាបញ្ញាទាំងនេះលោកពោលទុកដោយពិស្តារហើយ ក្នុងវិសុទ្ធិមគ្គ ដោយប្រការទាំងពួង ដោយន័យមានជាអាទិ៍ថា ព្រះយោគីដែលជាអាទិកម្មិក បំណងនិងធ្វើការសម្តែងឫទ្ធិ ឱ្យមនុស្សម្នាក់ទៅជាច្រើននាក់ជាដើម និងដោយន័យ គឺរូប វេទនា សញ្ញា

សង្ខារ វិញ្ញាណ ជាដើម ។ គប្បីជ្រាបដោយន័យតាមដែលពោលហើយក្នុងវិសុទ្ធិមគ្គនោះ៧ឯង គឺជាបញ្ញាដែលមកហើយ ដោយអំណាចនៃសាវកពោធិសត្វ ក្នុងភាវនាបញ្ញានោះតែម្យ៉ាង ។

ក្នុងទីនេះ ដោយអំណាចនៃ ព្រះមហាពោធិសត្វ គប្បីពោលដល់ភាវនាបញ្ញា ដែលមានការឆ្លាតក្នុងឧបាយ គឺករុណា ជាដើមដំបូង មានការតាំងវិបស្សនាទុកក្នុង **បដិបទាញាណទស្សនវិសុទ្ធិ** ប៉ុណ្ណោះ មិនបានចូលដល់ **ញាណទស្សនវិសុទ្ធិ** ឡើយ នេះជាសេចក្តីផ្សេងគ្នា ។ គប្បីជ្រាបលំដាប់នៃការបដិបត្តិនូវបញ្ញាបារមី ក្នុងទីនេះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ចំណុចបដិបត្តិនៃវីរិយបារមី

ឆ្លងសេចក្តីទុក្ខបានដោយការព្យាយាម ។

ព្រះមហាពោធិសត្វ ដែលបំពេញបារមីដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ គប្បីជាអ្នកប្រកបនូវសេចក្តីព្យាយាមគ្រប់ពេល ជាប្រយោជន៍ដើម្បីឱ្យបារមីពេញបរិបូណ៌ ដោយការ

បំពេញជាប់តគ្នាជានិច្ច ។ គ្រប់ពេលវេលាជារហូត ព្រះមហាសត្វពិចារណារាល់ៗថ្ងៃថា ថ្ងៃនេះយើងនឹងសន្សំបុញ្ញសម្ភារ ឬញាណសម្ភារអ្វីហ្ន៎ ឬថា យើងនឹងធ្វើនូវប្រយោជន៍ដើម្បីអ្នកដទៃយ៉ាងណាទើបល្អប្រពៃ ។

-បុគ្គលដែលប្រាថ្នានូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ គប្បីធ្វើនូវសេចក្ដីព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វដូចតទៅៈ

-គប្បីមានចិត្តមាំទាំដោយមិនគិតដល់កាយនិងជីវិត លះបង់នូវវត្ថុដែលជាទីហួងហែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីជួយដល់សត្វលោក ។

-កាលបើធ្វើកម្មយ៉ាងណាមួយ ដោយកាយ ឬវាចា គប្បីធ្វើកម្មនោះទាំងអស់ ដោយចិត្តបង្អោនទៅក្នុងសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណតែប៉ុណ្ណោះ ។

-គប្បីមានចិត្តផុតចាកកាមទាំងឡាយ ដ៏យ៉ាងហ្មត់ចត់ ។

-គប្បីជាអ្នកឆ្លាតក្នុងឧបាយ ហើយគប្បីបដិបត្តិក្នុងបារមីទាំងពួង ដែលគួរធ្វើ ។

-គប្បីប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ក្នុងប្រយោជន៍របស់សត្វនោះៗ ។

-គប្បីអត់ធន់ក្នុងអារម្មណ៍ទាំងពួងដែលគួរ ប្រាថ្នា និងមិនគួរប្រាថ្នាជាដើម ។

-គប្បីមិននិយាយខុសពីសេចក្តីពិត ។

-គប្បីផ្សាយមេត្តា និងករុណា ដល់សត្វទាំងពួង ដោយមិនចំពោះ ។

-ការកើតឡើងនៃទុក្ខយ៉ាងណាមួយ ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងសត្វទាំងឡាយ គប្បីសង្ឃឹមការកើតឡើងនៃទុក្ខ ទាំងឡាយនោះ ឱ្យមានចំពោះខ្លួនវិញ ។

-គប្បីអនុមោទនាបុណ្យរបស់សត្វទាំងពួង ។

-គប្បីពិចារណារឿយៗ ដល់ភាពនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលជាធំ មានអានុភាពច្រើន ។

ក៏ដោយឧបាយនេះ ព្រះមហាពោធិសត្វ ប្រកបនូវ ការខ្វល់ខ្វាយក្នុងទានជាដើម មានកម្លាំងចិត្តខ្លាំងក្លា មាន ការព្យាយាមមាំ ចូលទៅសន្សំនូវបុញ្ញសម្ភារ និងញាណ-

សម្ភារ ដែលរកប្រមាណមិនបានរាល់ៗថ្ងៃ ។

ម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីឱ្យសត្វបានបរិភោគ និងដើម្បីគ្រប់គ្រងសត្វ ទើបលះបង់រាងកាយ និងជីវិតរបស់ខ្លួន ។ គប្បីស្វែងរកនូវគ្រឿងកម្ចាត់ទុក្ខ មានទុក្ខ ព្រោះស្រេក ព្រោះឃ្លាន ក្តៅ រងា ជាដើម ធ្វើឱ្យសត្វបានទទួលនូវសេចក្តីសុខ ដែលកើតអំពីការកម្ចាត់ទុក្ខ ពោលគឺឱ្យបានទទួលនូវសេចក្តីសុខ ព្រោះមិនមានកម្តៅផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត ក្នុងសួនឧទ្យាន ក្នុងប្រាសាទ ក្នុងស្រះជាដើម ឬក៏ក្នុងដងព្រៃដែលគួររីករាយ ។ ព្រោះបានស្តាប់មកថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអនុពុទ្ធ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ និងព្រះមហា-ពោធិសត្វទាំងឡាយ តាំងនៅក្នុងនេក្ខម្មប្បដិបត្តិ រមែងសោយសុខក្នុងឈាន និងសមាបត្តិ យ៉ាងនេះមួយៗ ដែលជាសុខវិហារធម៌ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ព្រះមហាបុរស ក៏មានបំណងនឹងធ្វើនូវសេចក្តីសុខទាំងអស់នោះ ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសត្វទាំងឡាយ ដោយមិនចោះចំពោះ ។

ព្រះមហាបុរស បានបង្អោននូវបីតិ បស្សទ្ធិ សុខ

សមាធិ យថាភូតញ្ញាណ (ឃើញសភាវធម៌តាមសេចក្តី ពិត) ដែលកើតមកពីការសម្រេចនូវគុណវិសេស តាម ដែលខ្លួនបានសោយហើយ ឱ្យចូលទៅក្នុងសត្វទាំងឡាយ។

ព្រះមហាបុរសបរមពោធិសត្វ ឃើញពពួកសត្វលិចចុះនៅក្នុងសង្សារទុក្ខ មានទុក្ខដ៏ក្រៃលែង ឃើញអភិសង្ខារទុក្ខ និងឃើញកិលេសដែលជានិមិត្តនៃសង្សារ-វដ្ត ។ក្នុងពពួកសត្វនោះៗ ឃើញសត្វនរកសោយនូវទុក្ខវេទនាដ៏យ៉ាងខ្លាំងក្លា ជាមហាទារុណ ។ សត្វតិរច្ឆានសោយទុក្ខធ្ងន់ដោយការក្រោធដល់គ្នានឹងគ្នា ធ្វើឱ្យក្តៅក្រហាយ បៀតបៀន សម្លាប់ ចាប់ជាអាហារ ស្រេក ឃ្លាន ។ល។ ប្រេត មាននិជ្ឈាមតណ្ហិកប្រេតជាដើម ដុតរោលក្នុងរាងកាយ ដោយកងភ្លើង មានភ្លើងកើតពីកម្មជាដើម យំស្រែករកអាហារ មានទឹកមាត់កំហាកដែលគេស្តោះចោលជាដើម ហើយក៏សោយនូវទុក្ខធំ ។

សត្វនរកប្រេត តិរច្ឆាន ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខលំបាកដ៏ក្រៃលែង ។ មនុស្សលំបាកព្រោះការស្វែងរកអាហារជា

ហេតុ លំបាកព្រោះការទទួលទុក្ខទោស ទារុណកម្មក្នុងពន្ធនាគារ ត្រូវវាយដំ ត្រូវស្រេកឃ្លានព្រោះខ្វះខាត អាហារ ។ល។ ម្យ៉ាងទៀតមនុស្សត្រូវសោយទុក្ខ ព្រោះសល់ផលកម្មពីអបាយភូមិ ។ កាមាវចរទេវតា ត្រូវសេចក្តីក្តៅក្រហាយដោយរាគៈជាដើមដុតរោល មានចិត្តរវើរវាយក្នុងការបរិភោគកាមគុណ ក្តៅក្រហាយមិនស្ងប់ ដូចភ្លើងឆេះព្រៃក្នុងរដូវប្រាំង អណ្តាតភ្លើងឆួលឆាបរីវក់ដោយកម្លាំងខ្យល់ ។ រូបាវចរទេវតា និងអរូបាវចរទេវតា មានអាយុវែង រស់នៅបានយូរ ដូចបក្សីដែលស្ទុះទៅឰដ៏អាកាសបានឆ្ងាយ ដោយការព្យាយាមខ្លាំង ឬក៏ដូចព្រួញដែលគេបាញ់ចេញទៅក្នុងទីឆ្ងាយ តែក្នុងទីបំផុតក៏ធ្លាក់ ។ សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀង មានការកើតឡើងហើយ រមែងមានសេចក្តីវិនាសជាទីបំផុត ដូច្នេះ ទើបសត្វលោកមិនកន្លងផុតចាកជរាមរណៈទៅបានឡើយ ។

នៅមានសេចក្តីសង្វេគច្រើនបែប ច្រើនយ៉ាងទៀតដែលប្រាកដដល់ព្រះបរមពោធិសត្វ ហើយព្រះបរមពោធិ-

សត្វ ក៏ផ្សាយនូវមេត្តា និងករុណាទៅកាន់សត្វទាំងឡាយ ដោយមិនចោះចំពោះ ។

អ្នកសន្សំនូវពោធិសម្ភារ ដោយកាយវាចា និងចិត្ត ជាលំដាប់យ៉ាងនេះ បារមីរមែងពេញពោរ ។ ដូច្នេះបុគ្គល គប្បីធ្វើដោយសេចក្ដីគោរព ធ្វើឱ្យជាប់តគ្នា ប្រព្រឹត្តមិន ធូរថយ ញុំាងឧស្សាហៈឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ នេះគឺជាការបំពេញ នូវវីរិយបារមីឱ្យបរិបូណ៌ ។

ម្យ៉ាងទៀត សេចក្ដីព្យាយាម ដើម្បីបានជាព្រះ-សម្មាសម្ពុទ្ធ គឺជាអចិន្ត្រៃយ្យ និងជាទីតាំងនៃការសន្សំគុណ ដែលរកប្រមាណមិនបាន សម្បូណ៌ឱឡារិកសន្ធឹកក្រៃលែង ប្រាសចាកមន្ទិល មិនមានអ្វីប្រៀប មិនមានឧបក្កិលេស ។ នេះជាអានុភាពនៃអចិន្ត្រៃយ្យនោះឯង ដែលមនុស្សទាំង-ឡាយសូម្បីបានស្ដាប់ឮហើយ ក៏មិនងាយនឹងបដិបត្តិបាន ឡើយ ។

អភិនីហារចិត្តុប្បាទ ពុទ្ធភូមិ សង្គហធម៌ ករុណា ជាកិច្ចដ៏ធំក្រៃលែង ។

ការបដិបត្តិដោយព្យាយាម ក្នុងពោធិសម្ភារមានជាអាទិ៍ដូចតទៅ :

-ការអត់ធន់ក្នុងការពិនិត្យ ដែលជាបច្ច័យដ៏វិសេសក្នុងការធ្វើឱ្យច្បាស់ក្នុងពុទ្ធធម៌ ។

-ការមិនចូលទៅដោយ គ្រាន់តែស្ទាបអង្អែលក្នុងពុទ្ធធម៌ ។

-សេចក្តីសំគាល់ក្នុង សត្វទាំងពួងថាជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ។

-ការព្រមទទួលនូវសង្សារទុក្ខព្រោះករុណាសត្វ ។

-ការបរិច្ចាគនូវទេយ្យធម៌ទាំងពួង និងការមានចិត្តត្រេកអរក្នុងការបរិច្ចាគនោះ ។

-ការអធិដ្ឋាននូវអធិសីលជាដើម និង ការមិនញាប់ញ័រក្នុងអធិដ្ឋាននោះឯង ។

-បីតិ និងបាមោជ្ជក្នុងកុសលកិរិយា ។

-ភាពនៃចិត្តដែលបង្អោនទៅរកវិវេក ។

-ការប្រកបឈានរឿយៗ ។

-ការមិនតិះដៀលនូវធម៌ដែលមិនមានទោស ។

-សម្ដែងធម៌តាមដែលបានស្ដាប់មក ដោយមានអធ្យាស្រ័យទំនុកបម្រុងដល់អ្នកដទៃ ឱ្យសត្វទាំងឡាយតាំងនៅក្នុងរបៀបវិន័យ ។

-ភាពមាំទាំក្នុងការចាប់ផ្ដើម ។

-ឆ្លាតហើយ ក្លាហាន ។

-មិនធ្វើនូវសេចក្ដីវិនាស ឬការខូចខាតបាត់បង់ឱ្យដល់អ្នកដទៃ ។

-តាំងមាំក្នុងសច្ចៈ ។

-ជំនាញក្នុងសមាបត្តិ ។

-មានកម្លាំងក្នុងអភិញ្ញា ។

-ដឹងនូវត្រៃលក្ខណ៍ ។

-សន្សំបារមីក្នុងលោកុត្តរមគ្គ ដោយការប្រកបព្យាយាមក្នុងសតិប្បដ្ឋានជាដើម និង ឈានចុះកាន់លោកុត្តរធម៌ ៩ ។

ការបដិបត្តិដើម្បីពោធិសម្ភារទាំងអស់នេះ រមែង

សម្រេចដោយអានុភាពនៃវីរិយៈ ។

ព្រោះហេតុនោះ តាំងតែពីការចាប់ផ្ដើមអភិនីហារ រហូតដល់ការត្រាស់ដឹង ព្រះមហាបុរសមិនដាក់ចុះនូវធុរៈ ញ៉ាំងនូវសេចក្ដីព្យាយាមឱ្យសម្បូណ៌ ដោយគោរព ដែលជាហេតុនាំមកនូវគុណវិសេស ដោយប្រការដូច្នេះ ។

កាលបើសេចក្ដីព្យាយាម តាមដូចដែលបានពោលហើយ មាននូវភាពបរិបូណ៌ គប្បីជ្រាបការបដិបត្តិដោយន័យនេះថា ពោធិសម្ភារទាំងអស់ មានខន្តី សច្ចៈ អធិដ្ឋាន ទាន សីលជាដើម រមែងសម្បូណ៌ពេញលេញ ព្រោះអាស្រ័យនូវសេចក្ដីព្យាយាមហ្នឹងឯង ។ គប្បីជ្រាបលំដាប់នៃការបដិបត្តិនូវវីរិយបារមី ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

សង្ខេបចំណុចបដិបត្តិនៃបារមីទាំងអស់

ការធ្វើសេចក្ដីអនុគ្រោះ ដោយការបរិច្ចាគនូវឧបករណ៍ផ្ដល់សេចក្ដីសុខ ឱ្យដល់សត្វទាំងឡាយ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយការឱ្យទាន ។

ហេតុទាំងឡាយ មានជាអាទិ៍ គឺការរក្សាជីវិត

សម្បត្តិ បុត្រភរិយាអ្នកដទៃ ការពោលនូវពាក្យពិត មិនឱ្យបែកគ្នា ពីរោះហើយមានប្រយោជន៍ និងមិនបៀតបៀនសត្វទាំងឡាយនោះៗ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយសីល ។

ការប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាប្រយោជន៍ច្រើនយ៉ាង ដោយការទទួលមរតកហើយឱ្យទាន បរិច្ចាគលះបង់មិនជាប់ជំពាក់ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយនេក្ខម្មៈ ។

ភាពជាអ្នកឆ្លាតក្នុងឧបាយ ធ្វើប្រយោជន៍ឱ្យដល់សត្វទាំងឡាយ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយបញ្ញា ។

ការមាននូវឧស្សាហៈ ចាប់ផ្តើមមិនរាថយ ក្នុងការងារនោះៗ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយវីរិយៈ ។

ការដែលអត់ទ្រាំបានចំពោះអារម្មណ៍ ដែលគួរប្រាថ្នា និងមិនគួរប្រាថ្នា អត់ធន់ក្នុងការសម្លឹងសេចក្តីពិត ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយខន្តី ។

ការមិនលលួងបោកបញ្ឆោត ការបំពេញធម៌មានឧបការៈឱ្យប្រាកដ សមាទានសិក្សា និងការមិននិយាយខុសពីសេចក្តីពិតជាដើមដល់សត្វនោះៗ ឈ្មោះថាបដិបត្តិ

ដោយសច្ចៈ ។

សូម្បីធ្លាក់ក្នុងសេចក្ដីវិនាស ក៏មិនបានញាប់ញ័រក្នុងការបំពេញធម៌មានឧបការៈដែរ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយអធិដ្ឋាន ។

គិតតែប្រយោជន៍សុខដល់សត្វទាំងឡាយ ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយមេត្តា ។

ការមិនមានកង្វល់ មិនចង្អៀតចង្អល់ដល់ភាពខុសប្រក្រតី គឺសេចក្ដីចម្រើន និងសេចក្ដីវិនាស នៃសត្វទាំងឡាយ ក្នុងការដែលសត្វទាំងឡាយប្រព្រឹត្តទៅតាម កម្ម ឈ្មោះថាបដិបត្តិដោយឧបេក្ខា ។

ព្រះមហាបុរស ប្រារព្ធសត្វទាំងឡាយច្រើនមិនមានប្រមាណយ៉ាងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះហើយ ជាអ្នកសន្សំនូវបុញ្ញសម្ភារ និងញាណសម្ភារ រកប្រមាណមិន បាន ។ ព្រះមហាពោធិសត្វ មានការទទួលរ៉ាប់រងស្មើ ជានិច្ចអនុគ្រោះដល់សព្វសត្វ គប្បីជ្រាបថា នេះជាការបដិបត្តិក្នុងបារមីទាំងឡាយ ។

ការចែកបារមី

បារមី ១០ ឧបបារមី ១០ បរមត្ថបារមី ១០ មានដូចតទៅ :

ការបរិច្ចាគបុត្រភរិយា និងឧបករណ៍មានទ្រព្យជាដើម ជាទានបារមី ។ ការបរិច្ចាគអវយវៈជាទានឧបបារមី ។ ការបរិច្ចាគជីវិតរបស់ខ្លួន ជាទានបរមត្ថបារមី ។

សីលបារមី សីលឧបបារមី សីលបរមត្ថបារមី ដោយការមិនប្រព្រឹត្តកន្លង ព្រោះហេតុមានបុត្រ និងភរិយាជាដើម ។

នេក្ខម្មបារមី នេក្ខម្មឧបបារមី នេក្ខម្មបរមត្ថបារមី ដោយការកាត់អាល័យក្នុងវត្ថុ ៣ យ៉ាងនោះៗ ហើយចេញបួស ។

បញ្ញាបារមី បញ្ញាឧបបារមី បញ្ញាបរមត្ថបារមី ដោយការប្រមូលតណ្ហាក្នុងឧបករណ៍បុត្រភរិយា អវយវៈ

និងជីវិត បិទទុក មិនឱ្យចូលមកលាយឡំក្នុងការវិនិច្ឆ័យ អ្វីជាប្រយោជន៍ អ្វីមិនមែនជាប្រយោជន៍ របស់សត្វទាំងឡាយ ។

វីរិយបារមី វីរិយឧបបារមី វីរិយបរមត្ថបារមី ដោយការព្យាយាមបរិច្ចាគជាដើម តាមប្រភេទនៃវត្ថុទាំង ៣ ដូចដែលបានពោលហើយ និងទៅតាមប្រភេទនៃបារមីផ្សេងៗ ។

ខន្តិបារមី ខន្តិឧបបារមី ខន្តិបរមត្ថបារមី ដោយសេចក្ដីអត់ធន់ ដល់ការធ្វើនូវសេចក្ដីអន្តរាយនៃវត្ថុនោះៗ គឺឧបករណ៍បុត្រភរិយា អវយវៈ និងជីវិត ។

សច្ចបារមី សច្ចឧបបារមី សច្ចបរមត្ថបារមី ដោយការមិនលះបង់នូវសច្ចៈ ព្រោះហេតុវត្ថុទាំង ៣ យ៉ាងនោះៗឯង ។

អធិដ្ឋានបារមី ឧបបារមី និងបរមត្ថបារមី ដោយការអធិដ្ឋានមិនញាប់ញ័រ សូម្បីក្នុងគ្រាដែលវត្ថុទាំង ៣ ប្រភេទនោះ មានឧបករណ៍និងបុត្រភរិយាជាដើម ដល់នូវ

សេចក្តីវិនាសទៅ ដោយឃើញថាបារមី មានទានបារមីជាដើម រមែងបរិសុទ្ធដោយអំណាចអធិដ្ឋានមិនកម្រើក ។

មេត្តាបារមី ឧបបារមី និងបរមត្ថបារមី ដោយការមិនលះបង់នូវមេត្តាក្នុងសត្វទាំងឡាយ សូម្បីបុគ្គលដែលចូលមកទម្លាយនូវឧបករណ៍ឬបុត្រភរិយា អវយវៈនិងជីវិតរបស់ខ្លួននោះឯង ។

ឧបេក្ខាបារមី ឧបបារមី និងបរមត្ថបារមី ដោយភាពនៃឧបេក្ខាក្នុងសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយ ទាំងដែលមាននូវឧបការៈ និងទាំងដែលធ្វើនូវសេចក្តីវិនាសដល់វត្ថុ ៣ យ៉ាងនោះៗឯង តាមដូចដែលបានពោលហើយ (វត្ថុ ៣ យ៉ាងគឺ ឧបករណ៍បុត្រភរិយាជាវត្ថុនៃបារមី អវយវៈជាវត្ថុនៃឧបបារមី ជីវិតជាវត្ថុនៃបរមត្ថបារមី) ។

គប្បីជ្រាបការចែកនូវបារមីទាំងនោះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

គុណធម៌សម្រេចដោយគូបារមី

សេចក្តីសម្រេចនៃការធ្វើអំពើជាប្រយោជន៍ និងការមិនធ្វើនូវអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វទាំងឡាយ ដោយគូបារមី គឺទាន និងសីល ។

សេចក្តីសម្រេចនៃអលោភៈ និងអទោសៈ ដោយគូបារមី គឺទាន និងខន្តី ។

សេចក្តីសម្រេចនៃចាគៈ និងសុតៈ ដោយគូបារមី គឺទាន និងវីរិយៈ ។

សេចក្តីសម្រេចនៃការលះកាម និងលះទោសៈ ដោយគូបារមី គឺទាន និងឈាន (ឈានជាសភាវៈរបស់នេក្ខម្មៈ) ។

សេចក្តីសម្រេចនៃទានទាំង ២ (អាមិសទាននិងធម្មទាន) ដោយគូបារមី គឺទាន និងបញ្ញា ។

សេចក្តីសម្រេចនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធទាំង ២ បានដល់

សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃបយោគៈ (ការព្យាយាមធ្វើប្រយោជន៍)១ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃអាសយៈ (អធ្យាស្រ័យប្រណីត) ១ ដោយគូបារមី គឺសីល និងខន្តី ។

សេចក្តីសម្រេចនៃភាវនាទាំង ២ បានដល់សមថ-ភាវនា ១ និងវិបស្សនាភាវនា ១ ដោយគូបារមី គឺសីល និងវីរិយៈ ។

សេចក្តីសម្រេចនៃការលះភាពទ្រុស្តសីល និងលះភាពជ្រប់ងប់ក្នុងកាម ក្នុងអបាយមុខ ដោយគូបារមីគឺសីល និងឈាន ។

សេចក្តីសម្រេចនៃទានទាំង ២ បានដល់ អភយ-ទាន ១ និងធម្មទាន ១ ដោយគូបារមី គឺសីល និងបញ្ញា ។

សេចក្តីសម្រេចនៃសេចក្តីអត់ធន់ និងការមិនមានអំណាចកោងកាច ដោយគូបារមី គឺខន្តី និងវីរិយៈ ។

សេចក្តីសម្រេចនៃអនុរោធ (ការអនុគ្រោះ ការយល់ព្រមតាម) និងការមិនមាននូវវិរោធ (កំហឹង កំហុស ការស្អប់ ជម្លោះ...) ដោយគូបារមី គឺខន្តី និងឈាន ។

សេចក្ដីសម្រេចនៃការទ្រាំបាន និងបដិវេធក្នុងសុញ្ញតា (ការចាក់ធ្លុះក្នុងសង្ខារ និងព្រះនិព្វានដែលសូន្យចាកខ្លួន និងសូន្យចាកវត្ថុជារបស់ខ្លួនជាដើម) ដោយគូបារមី គឺខន្តី និងបញ្ញា ។

សេចក្ដីសម្រេចនៃបគ្គាហៈ (ការផ្គងនូវសេចក្ដីព្យាយាម) និងអវិក្ខេប (ការមិនរវើរវាយ) ដោយគូបារមី គឺ វីរិយៈ និងឈាន ។

ឧបាយឱ្យសម្រេច

ការសន្សំនូវបុញ្ញាទិសម្ភារទាំងអស់ ដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដោយមិនធ្វើឱ្យខ្វះខាត ។ ការធ្វើដោយសេចក្តីគោរពក្នុងសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណនោះ ដោយការអើពើ និងដោយការរាប់អានដ៏ក្រៃលែង ។ ការធ្វើនូវសេចក្តីព្យាយាមឱ្យជាប់តគ្នា មានព្យាយាមជាលំដាប់ និងរហូតគ្រប់ពេលក្នុងរវាងនៃការឱ្យទានជាដើមដល់ទីបំផុត ។

ព្រះមហាសត្វ បដិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹង បានបង្អោនខ្លួនប្រគល់ជីវិតថ្វាយដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណជាមុនសិនថា «ខ្ញុំព្រះអង្គសូមបង្អោនថ្វាយនូវអត្តភាពនេះចំពោះព្រះអង្គជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ »រួចហើយព្រះមហាសត្វ ប្រកាសលះបង់នូវរបស់ដែលហួងហែងថា « របស់ឯណានីមួយ ដែលជារបស់ប្រើប្រាស់ប្រចាំជីវិត បានមកជារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ របស់ទាំងអស់នោះ

កាលបើមានអ្នកសូម ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងឱ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គគប្បីបរិភោគ នូវរបស់ដែលសល់អំពីការឱ្យដល់យាចកទាំង-នោះប៉ុណ្ណោះ » ។

កាលដែលព្រះមហាបុរស តាំងចិត្តយ៉ាងនេះហើយ ក៏បានបរិច្ចាគទ្រព្យ មានដៃលាងស្អាត ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ ផ្ចង់ស្មារតីក្នុងការចែកចាយ រមែងឱ្យទានដោយការគិតថា តពីនេះទៅ យើងនឹងមានចិត្តត្រេកអរក្នុងទានដ៏យ៉ាងក្រៃលែង ។

ព្រះមហាបុរស កាលដែលទេយ្យធម៌មានតិច និងមានការខ្វះខាត រមែងពិចារណាថា កាលមុនព្រោះយើងមិនចូលចិត្តក្នុងការឱ្យទាន ទើបឥឡូវយើងមានការខ្វះខាត ព្រោះហេតុនោះ ពេលនេះទោះជាយើងត្រូវលំបាកយ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះជាទេយ្យធម៌តិចតួចក៏ដោយ សៅហ្មងក៏ដោយ យើងត្រូវឱ្យទានទាល់តែបាន យើងនឹងសម្រេចនូវទានបារមីរហូតដល់ទីបំផុត ។

ព្រះមហាសត្វ កាលបើមានចិត្តមិនប្រាថ្នានឹងឱ្យ

ទានកើតឡើង ព្រោះស្តាយទេយ្យធម៌ រមែងដាស់តឿនខ្លួនឯងថា ម្នាលសប្បុរស អ្នកប្រាថ្នានូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណជាញាណដ៏យ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរជាងរបស់ទាំងពួង មិនមែនទេឬ ព្រោះហេតុដូច្នោះ អ្នកគួរឱ្យនូវទេយ្យធម៌ ដែលអ្នកពេញចិត្តដ៏ក្រៃលែងនោះ ដើម្បីសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណតែម្យ៉ាង ។ រួចហើយព្រះមហាសត្វក៏បានបរិច្ចាគលះបង់ត្រេកអរក្នុងការឱ្យ ។

ព្រះមហាសត្វ កាលឱ្យទាន រមែងឃើញការអស់ទៅនូវទេយ្យធម៌ក្នុងកាលណា រមែងពិចារណាថា សភាពរបស់ភោគៈទាំងឡាយ គឺយ៉ាងនេះឯង រមែងមានការអស់ទៅ សាបសូន្យទៅជាធម្មតា ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះយើងមិនបានឱ្យទានដូចនេះពីមុនមក ទើបភោគៈទាំងឡាយប្រាកដនូវភាពអស់ទៅយ៉ាងនេះ ។ ឥឡូវនេះ យើងគប្បីឱ្យទានដោយទេយ្យធម៌ តិចក៏ដោយ ច្រើនក៏ដោយ យើងនឹងសម្រេចឱ្យដល់ទីបំផុតនៃទានបារមីតទៅ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការប្រគល់ខ្លួនថ្វាយចំពោះព្រះសម្មា-

សម្ពុទ្ធទាំងឡាយ របស់ព្រះមហាសត្វនោះ ជាឧបាយឱ្យបារមីទាំងពួងសម្រេចដោយប្រពៃ ។ ពិតណាស់ ព្រះមហាបុរស ប្រគល់ខ្លួនថ្វាយចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំង-ឡាយ ហើយឋិតនៅក្នុងសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីភាពសម្បូណ៌នៃពោធិសម្ភារ គឺការសន្សំនូវបារមី ដើម្បីបានត្រាស់ដឹងជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមួយព្រះអង្គហ្នឹងឯង ។ កាលលះបង់នូវឧបករណ៍ជាដើម ដែលសម្រាប់ធ្វើឱ្យរាងកាយបានសុខ ក៏ដល់នូវការលំបាកក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទ្រាំបានដោយលំបាកក្តី ការវិនាសទៅនូវកម្លាំងកាយ ដែលនឹងអាចបាត់បង់ជីវិតក្តី ព្រះមហាបុរសទោះជាដឹងថា ត្រូវលំបាកអត់ឃ្លាន រហូតដល់ត្រូវបាត់បង់ជីវិត ក៏នៅតែបង្អោនទេយ្យធម៌ចូលទៅដល់សត្វទាំងឡាយ ដោយមិនញាប់ញ័រមិនដល់នូវការប្រែប្រួលចិត្តសូម្បីតែបន្តិច ជាអ្នកមាននូវអធិដ្ឋានមាំមួនក្នុងការបំពេញកុសលដោយពិត ព្រោះហេតុតែបានបរិច្ចាគនូវអត្តភាពនេះ ដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធស្រេចហើយ ។ ការប្រគល់កាយថ្វាយជីវិតយ៉ាងនេះ ក៏ជា

ឧបាយឱ្យបារមីទាំងអស់បានសម្រេច ដោយប្រពៃ តាមន័យនៃការឱ្យទាន ដូចដែលបានពោលហើយ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ដោយសង្ខេប បុគ្គលអ្នកសន្សំនូវបុញ្ញាភិនីហារ រមែងមានការកាត់បន្ថយឱ្យមានការខ្សោយចុះ នូវការជំពាក់ទាក់ទិននឹងខ្លួនឯង តែត្រូវមានការជាប់ជំពាក់ទាក់ទិននឹងអ្នកដទៃ ចម្រើនឡើង នេះជាឧបាយឱ្យបារមីទាំងនោះសម្រេចបាន ។ ពិតណាស់ ព្រោះដើម្បីសម្រេចនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ការជំពាក់ទាក់ទិននឹងខ្លួនរបស់ព្រះមហាសត្វ ដែលជាបុគ្គលអ្នកធ្វើនូវមហាបណិធានទុកហើយ រមែងសាបរលាបខ្សោយចុះ ពោលគឺជាបុគ្គលមិនជាប់នៅក្នុងសង្ខារធម៌ទាំងពួង ព្រោះបានកំណត់ដឹងដោយបញ្ញានូវសង្ខារធម៌ទាំងពួងនោះៗ មានការអស់ទៅសូន្យទៅ គួរឱ្យនឿយណាយ ។ ឯការជាប់ជំពាក់ក្នុងសត្វទាំងឡាយដទៃពីខ្លួន ដោយអំណាចនៃមេត្តា និងករុណា រមែងចម្រើនឡើងដល់ព្រះមហាបុរស ដែលជា

អ្នកឃើញនូវសព្វសត្វដូចបុត្រជាទីស្រឡាញ់ មានព្រះទ័យពេញពោរដោយមហាករុណា ។

ព្រះមហាបុរស បានធ្វើនូវធម៌ដែលជាបដិបក្ខចំពោះពោធិសម្ភារ មានមច្ឆរិយៈសេចក្ដីកំណាញ់ជាដើមឱ្យឆ្ងាយសែនឆ្ងាយ ដោយចម្រើននូវសង្គហធម៌ សង្គ្រោះនូវពពួកជនក្នុងសង្គហវត្ថុ ៤ យ៉ាង គឺទាន ១ បិយវាចា (សម្ដីពីរោះគួរឱ្យចូលចិត្ត) ១ អត្ថចរិយា (ការប្រព្រឹត្តជាប្រយោជន៍) ១ និងសមានត្តតា (ការមានខ្លួនស្មើចុងស្មើដើម រួមអង្គុយ រួមបរិភោគជាដើម) ១ ។

ជាការពិតណាស់ មហាករុណា និងមហាបញ្ញារបស់ព្រះមហាសត្វទាំងឡាយ ប្រដាប់ដោយទាន រីឯទានប្រដាប់ដោយបិយវាចា ចំណែកបិយវាចាប្រដាប់ដោយអត្ថចរិយា ហើយអត្ថចរិយាក៏ប្រដាប់ដោយសមានត្តតាដែលជាការមិនប្រកាន់ខ្លួន (ប្រដាប់គឺធ្វើឱ្យល្អប្រសើរ) ។

ការបដិបត្តិដោយសេចក្ដីសង្គ្រោះ ចំពោះជនទាំងឡាយ ជាការធ្វើនូវអធិដ្ឋានធម៌ទាំង ៤ ឱ្យបរិបូណ៌

និងចម្រើនក្រៃលែងឡើង សម្រេចដល់ព្រះមហាសត្វ រហូតដល់ព្រះអង្គបានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងសេចក្ដីនេះគប្បីជ្រាបថា ទាន ជាភាពសម្បូណ៌ និងជាការចម្រើននូវចាគាធិដ្ឋាន របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ។ បិយ-វាចា ជាភាពសម្បូណ៌ និងជាការចម្រើននូវសច្ចាធិដ្ឋាន ។ អត្ថចរិយា ជាភាពសម្បូណ៌ និងជាការចម្រើននូវបញ្ញា-ធិដ្ឋាន ។ សមានត្តតា ជាភាពសម្បូណ៌ និងជាការចម្រើននូវឧបសមាធិដ្ឋាន ។

នៅក្នុងអដ្ឋកថារតនសូត្រ សម្ដែងអំពីពុទ្ធរតនៈ **វរោ** គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គទ្រង់ប្រសើរ ព្រោះធ្វើឱ្យបរិបូណ៌នូវឧបសមាធិដ្ឋាន ។ **វរញ្ញូ** ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបដឹងនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ គឺព្រះនិព្វាន ព្រោះធ្វើឱ្យបរិបូណ៌នូវបញ្ញាធិដ្ឋាន ។ **វរទោ** ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ ប្រសើរព្រោះធ្វើឱ្យបរិបូណ៌នូវចាគាធិដ្ឋាន ។ **វរាហរោ** ព្រះអង្គទ្រង់នាំមកនូវរបស់ដ៏ប្រសើរ គឺអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ។ ពិតណាស់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ទ្រង់បានបំពេញនូវបារមី ៣០ ចាប់ផ្ដើមតាំងតែពីព្រះពុទ្ធព្រះនាម **ទីបង្ករ** មក ទ្រង់នាំមកនូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ជាផ្លូវចាស់ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ អង្គមុនៗ គ្រប់ៗព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅហើយតាមផ្លូវនេះឯង ។ ឯការដែលព្រះអង្គទ្រង់នាំមកនូវរបស់ដ៏ប្រសើរ គឺ មគ្គសច្ចៈនោះព្រោះធ្វើឱ្យ បរិបូណ៌នូវសច្ចាធិដ្ឋាន ។

កាលព្រះមហាសត្វ សង្គ្រោះនូវសត្វលោកទាំង-ឡាយ ធ្វើសត្វលោកទាំងអស់ឱ្យជាអារម្មណ៍នៃករុណាបដិបត្តិក្នុងពោធិសម្ភារ សេចក្ដីសម្រេចក្នុងបារមីទាំងពួងរមែងមាន ។ នេះព្រោះសមានត្តតា ភាពនៃការតម្កល់ខ្លួនស្មើ ដោយការមិនប្រកាន់ខ្លួន មានសុខទុក្ខស្មើក្នុងទីទាំងពួង បំណងឱ្យសត្វលោកឆ្លងផុតទុក្ខដូចព្រះអង្គដែរ ។

រយៈពេលនៃការសម្រេច

លោកពោលក្នុងអដ្ឋកថា[១]ថា ដោយកំណត់យ៉ាងទាប ៤ អសង្ខេយ្យ និង ១ សែនមហាកប្ប ដោយកំណត់ជាកណ្តាល ៨ អសង្ខេយ្យ និង ១សែនមហាកប្ប ចំណែកយ៉ាងខ្ពស់កំណត់ ១៦ អសង្ខេយ្យនិង ១ សែនមហាកប្ប ។ ការផ្សេងគ្នាទាំងនេះ គប្បីជ្រាបដោយអំណាចដូចនេះគឺ **បញ្ញាធិក** (៤ អសង្ខេយ្យ ១ សែនមហាកប្ប) **សទ្ធាធិក** (៨ អសង្ខេយ្យ ១ សែនមហាកប្ប) **វីរិយាធិក** (១៦ អសង្ខេយ្យ ១ សែនមហាកប្ប) តាមលំដាប់ដូច្នេះឯង ។

សទ្ធាទន់តែបញ្ញាខ្លាំងក្លា រមែងមានដល់បុគ្គលដែលជាបញ្ញាធិកទាំងឡាយ ។

បញ្ញាថ្នាក់កណ្តាល តែមានសទ្ធាច្រើន រមែងមានដល់បុគ្គលដែលជាសទ្ធាធិកទាំងឡាយ ។

១.អដ្ឋកថា សុត្តនិបាត ខគ្គវិសាណសូត្រ

សទ្ធាទន់ បញ្ញាក៏តិចតែមានសេចក្ដីព្យាយាមច្រើន រមែងមានដល់បុគ្គលដែលជាវីរិយាធិកទាំងឡាយ ។

គប្បីជ្រាបថា ការបានសម្រេចនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដោយអានុភាពនៃបញ្ញា ។

ព្រះពោធិសត្វ ៣ ពួកនេះ ផ្សេងគ្នាដោយកាលនៃការសន្សំ បុញ្ញាភិនីហារ គឺគិតត្រឹមពីពេលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បានព្យាករមុនដំបូងមក មានការបំពេញបារមីដោយលំដាប់ រហូតបានសម្រេចនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ តាមកាលមានប្រភេទដូចដែលបានពោលហើយ ។

បើប្រភេទនៃកាលនោះៗ នៅមិនទាន់បរិបូណ៌គ្រប់គ្រាន់ទេ ព្រះមហាសត្វទាំងនោះ សូម្បីធ្វើមហាទានដូចជាទានរបស់ព្រះវេស្សន្តរ រាល់ៗថ្ងៃក្ដី សន្សំនូវបារមីធម៌ទាំងពួងមានសីលជាដើមតាមសមគួរក្ដី ធ្វើមហាបរិច្ចាគលះបង់នូវទ្រព្យ បុត្រ ភរិយា អវយវៈនិងជីវិតក្ដី ញុំាងនូវញាតត្ថចរិយា លោកត្ថចរិយា ពុទ្ធត្ថចរិយា ឱ្យដល់ទីបំផុតដ៏ក្រៃលែងក្ដី ហើយក៏បានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក្នុង

រវាងកាលកំណត់នោះ ហេតុនេះមិនជាឋានៈដែលអាចប្រព្រឹត្តទៅបានឡើយ ។ ព្រោះអ្វី ? ព្រោះញាណនៅមិនទាន់ចាស់ក្លា និងព្រោះពុទ្ធការកធម៌នៅមិនទាន់សម្រេច។

ពិតណាស់ សូម្បីព្យាយាមដោយឧស្សាហៈទាំងអស់យ៉ាងណា ក្នុងរវាងនោះ ក៏មិនអាចសម្រេចនូវសម្មា-សម្ពោធិញ្ញាណ ដែលមានកំណត់កាលនោះបានឡើយ ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ គប្បីជ្រាបថា ការពេញលេញបរិបូណ៌នៃបារមី រមែងសម្រេចដោយកាលវិសេសតាមដែលបានពោលហើយ ។

អានិសង្សរបស់បារមី

ព្រះបរមពោធិសត្វ សម្បូណ៌ដោយអវយវៈទាំងពួង ត្រាច់ទៅក្នុងលោកអស់កាលជាអង្វែង រាប់បានរយកោដិកប្ប ជាបុគ្គលទៀងចំពោះពោធិញ្ញាណ ។ ព្រះបរម-ពោធិសត្វ រមែងមិនកើតក្នុងអវីចី និងលោកន្តរនរក ។ មិនកើតជានិជ្ឈាមតណ្ហិកប្រេត (ប្រេតមានភ្លើងដុតរោលរាល) ខុប្បិបាសិកប្រេត (ប្រេតមានតែការស្រេកឃ្លាន) កាលកញ្ជិកាប្រេត (ឈ្មោះប្រេតជាអសុរកាយមួយពួក) និងមិនកើតជាសត្វតូចជាងចាប ។ កាលដែលព្រះបរម-ពោធិសត្វ កើតក្នុងមនុស្សលោក គឺមិនកើតជាមនុស្សខ្វាក់ភ្នែក ត្រចៀកថ្លង់ និងជាមនុស្សគឡើយ ។ មិនជាមនុស្សឧភតោព្យញ្ជនក (មានភេទពីរ) មនុស្សបណ្ឌក (ខ្ទើយ) ព្រមទាំងមិនជាមនុស្សស្រីផងដែរ ។ ព្រះបរមពោធិសត្វមានគោចរបរិសុទ្ធក្នុងទីទាំងពួង ទៀងទាត់ចំពោះ

ពោធិញ្ញាណ ជឿកម្ម ជឿផលរបស់កម្ម មិនសេពនូវមិច្ឆាទិដ្ឋិ សូម្បីនៅក្នុងទេវលោក ក៏មិនដល់នូវភាពជាអ្នកភ្លេចខ្លួនឡើយ ។

ព្រះមហាសត្វ តែងឱនទៅក្នុងនេក្ខម្មៈ មិនជំពាក់ចិត្តក្នុងភពតូចនិងភពធំ រមែងប្រព្រឹត្តនូវលោកត្ថចរិយា (ការប្រព្រឹត្តដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក) ដោយការបំពេញបារមីទាំងពួង ។

សេចក្តីអស្ចារ្យមិនធ្លាប់មាន ១៦ យ៉ាង[១] :

១-ជាធម្មតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ ច្យុតចាកឋានតុសិត ទ្រង់មានសតិសម្បជញ្ញៈចុះកាន់ផ្ទៃនៃព្រះមាតា (ក្នុងជាតិចុងក្រោយ) ។

២-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ច្យុតចាកឋានតុសិត ចុះកាន់ផ្ទៃនៃព្រះមាតា គ្រានោះ ពន្លឺភ្លឺស្វាងច្បាស់រកប្រមាណមិនបានក្នុងមនុស្សលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ... ។ លោកធាតុទាំងមួយហ្មឺន

១-បិដកលេខ ១៦ មហាបទានសូត្រ និងអដ្ឋកថា ។

កក្រើក រំពើកញាប់ញ័រ ទាំងពន្លឺដ៏ភ្លឺស្វាងច្បាស់ រកប្រមាណមិនបាន ក៏កើតប្រាកដឡើងក្នុងលោក កន្លងនូវទេវានុភាពនៃទេវតាទាំងឡាយ ។

៣-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ឋិតក្នុងផ្ទៃនៃព្រះមាតា មានទេវបុត្រ ៤ អង្គ តែងចូលទៅរក្សាក្នុងទិសទាំង ៤ ដោយគិតថា កុំឱ្យមនុស្ស និងអមនុស្សណានីមួយបៀតបៀនព្រះបរមពោធិសត្វ និងព្រះមាតានៃព្រះបរម-ពោធិសត្វនោះបានឡើយ ។

៤-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ឋិតនៅក្នុងផ្ទៃនៃព្រះមាតា ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ មិនឋិតនៅជិតបាទមូលនៃអ្នកដទៃ ហើយសមាទាននូវសីលឡើយទ្រង់គង់ប្រថាប់លើអាសនៈដ៏ស្មើ គ្រាន់តែពិចារណាសីលដែលសមាទានហើយប៉ុណ្ណោះ ។ ជាអ្នកវៀរចាកបាណា-តិបាត វៀរចាកអទិន្នាទាន វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ វៀរចាកមុសាវាទ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ។

៥-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ឋិតក្នុងផ្ទៃនៃ

ព្រះមាតា គឺព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ មិនមានព្រះទ័យប្រកបដោយកាមគុណក្នុងបុរសទាំងឡាយ សូម្បីតែបិតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ មិនមានបុរសណាមួយ មានចិត្តត្រេកអរប្រព្រឹត្តកន្លងបានឡើយ ។

៦-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ឋិតក្នុងផ្ទៃនៃព្រះមាតា តែងបាននូវកាមគុណទាំង ៥ ជាប្រក្រតី ។ ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វនោះ តែងស្កប់ស្កល់ប្រកបព្រមមានអ្នកផ្គាប់បម្រើដោយកាមគុណទាំង ៥ ។ ព្រះរាជាក្នុងនគរដទៃដោយជុំវិញ បានបញ្ជូននូវបណ្ណាការ ដោយមិនអាចកំណត់បរិមាណនូវលាភសក្ការ ដល់ព្រះបរម-ពោធិសត្វ និងព្រះមាតារបស់ព្រះបរមពោធិសត្វឡើយ ។

៧-ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ឋិតក្នុងផ្ទៃនៃព្រះមាតា អាពាធណាមួយ ក៏មិនបានកើតឡើង ដល់ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វឡើយ ។ ព្រះមាតានៃព្រះ-បរមពោធិសត្វ មានតែសេចក្ដីសុខជាប្រក្រតី មានកាយ

មិនលំបាក ម្យ៉ាងទៀត ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ តែងមើលឃើញ ព្រះបរមពោធិសត្វ ហាក់ដូចជាឋិតនៅក្រៅផ្ទៃ សព្វអវយវៈ ទាំងធំទាំងតូច មានឥន្ទ្រិយមិនថោកថយ ។

អាស្រ័យព្រះបារមី ដែលព្រះបរមពោធិសត្វបានបំពេញមក ទើបធ្វើឱ្យវត្ថុរូបនៃព្រះបរមពោធិសត្វបរិសុទ្ធ កាលវត្ថុរូបបរិសុទ្ធ ព្រះលក្ខណៈ គឺព្រះឆវីដ៏ល្អិតក៏បានបង្កើតឡើង ព្រះតចោ គឺស្បែកនៃព្រះឧទររបស់ព្រះវរ-មាតា មិនអាចនឹងបិទបាំងនូវព្រះឆវីនោះបាន ។ ព្រោះហេតុនោះហើយ ទើបព្រះបរមពោធិសត្វគង់ដុសខាត់ចិត្តដោយសមាធិ បែរព្រះភក្ត្រមកខាងព្រះឧទរនៃព្រះវរមាតា ប្រាកដរូបកាយព្រះអង្គដល់ព្រះមាតា ដូចអំបោះពណ៌ខៀវ លឿង ក្រហម ស និងពណ៌លឿងទុំក្នុងកែវមណីដូច្នោះឯង ។

៨_ក្នុងកាលព្រះបរមពោធិសត្វ ទ្រង់ប្រសូតមក បាន ៧ ថ្ងៃ ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ តែងសោយ

ព្រះទិវង្គតទៅកើតនៅឋានតុសិត ។ ព្រះមាតានៃព្រះ-បរមពោធិសត្វ សោយព្រះទិវង្គតក្នុងចំណែកទី ៣ នៃមជ្ឈិមវ័យ ។

៩.ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ តែងទ្រង់គភ៌ព្រះបរមពោធិសត្វអស់ ១០ ខែគត់ ទើបបានប្រសូត ។

១០.ព្រះមាតានៃព្រះបរមពោធិសត្វ ទ្រង់ប្រថាប់ឈរប្រសូតព្រះបរមពោធិសត្វ ។ ព្រះបរមពោធិសត្វទ្រង់ប្រសូត ដូចព្រះធម្មកថិកចុះពីធម្មាសនៈ ឬដូចបុរសចុះពីជណ្ដើរ ដូច្នោះឯង ។

១១.ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតចាកផ្ទៃនៃព្រះមាតា ព្រះព្រហ្មជាព្រះខីណាស្រពនៃជាន់សុទ្ធា-វាស ជាអ្នកទទួលព្រះបរមពោធិសត្វមុនគេ បន្ទាប់មកមហាទេវរាជទាំង ៤ ទទួលបន្តពីព្រះព្រហ្ម បន្ទាប់មកទៀតទើបមនុស្សទាំងឡាយទទួលជាខាងក្រោយ ។

១២.ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតចាកផ្ទៃនៃព្រះមាតា ព្រះបរមពោធិសត្វមិនទាន់ចុះដល់ផែនដី

ផង មហាទេវរាជទាំង ៤ ក៏ទទួលព្រះអង្គ ឋិតនៅពីខាងមុខនៃព្រះមាតា ហើយពោលថា « បពិត្រព្រះនាងទេវី សូមព្រះនាងមានព្រះហឫទ័យរីករាយចុះ បុត្ររបស់ព្រះនាងជាអ្នកមានស័ក្តិធំ ទ្រង់កើតឡើងហើយ » ។

១៣_ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតចាកផ្ទៃនៃព្រះមាតា គឺល្អល្អះស្រស់បស់ យាងចេញមកមិនប្រឡាក់ដោយទឹកមន្ទិលអ្វី និងមិនប្រឡាក់ដោយឈាមជាដើមឡើយ គឺជាបុគ្គលស្អាតបរិសុទ្ធ ។

១៤_ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតចាកផ្ទៃនៃព្រះមាតា មានធារទឹក ២ ហូរចុះមកអំពីអាកាស ធារទឹក ១ ត្រជាក់ ធារទឹក ១ ក្តៅ ធ្វើនូវការស្រោចស្រពដល់ព្រះបរមពោធិសត្វផង ព្រះមាតាផង ។

១៥_ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតមកមួយសន្ទុះ ទ្រង់ផុតពីដៃមនុស្សហើយ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានឈរដោយព្រះបាទទាំងគូដ៏ស្មើ ទ្រង់សម្លឹងមើលទៅទិសបូព៌ាច្រើនពាន់ចក្រវាឡ បានប្រាកដឡើងដល់ចក្ខុរបស់ព្រះអង្គ

ពួកទេវតានាំគ្នាបូជាដោយគ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាឈើជាដើម ហើយនាំគ្នាពោលថា « បពិត្រព្រះមហាបុរស ក្នុងលោកនេះ សូម្បីតែបុគ្គលឱ្យដូចព្រះអង្គក៏មិនមានឡើយ នឹងរកបុគ្គលឱ្យក្រៃលែងជាងព្រះអង្គដូចម្ដេចបាន » ។

ព្រះបរមពោធិសត្វទ្រង់សម្លឹងមើលទិសធំ ៤ ទិស តូច ៤ ទិសក្រោម និងទិសលើ ទ្រង់មិនឃើញបុគ្គលណាដូចព្រះអង្គ ទ្រង់កំណត់ថានេះជាទិសឧត្តរ ហើយទ្រង់បែរព្រះភក្ត្រទៅកាន់ទិសឧត្តរនោះ ទ្រង់យាងឈានទៅ ៧ ជំហាន ។ កាលដែលពពួកទេវតាកំពុងបាំងស្វេតច្ឆត្រ ថ្វាយក៏រមិលមើលនូវទិសទាំងពួងផង ទ្រង់ពោលនូវ អាសភិវាចា គឺវាចាដ៏អង់អាចក្លាហាន ជាវាចាដ៏ឧត្តមផង ថា « យើងជាបុគ្គលខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោក យើងជាបុគ្គលធំចម្បងបំផុតរបស់លោក យើងជាបុគ្គលប្រសើរបំផុតរបស់លោក នេះជាកំណើតចុងក្រោយបង្អស់របស់យើង ឥឡូវនេះ ភពថ្មីតពីនេះទៅទៀត មិនមាន ឡើយ » ។

នៅក្នុងសេចក្ដីអស្ចារ្យខាងលើនេះ គប្បីជ្រាបថា :

-ការប្រតិស្ឋានឈរលើផែនដី ដោយព្រះបាទទាំងគូដ៏ស្មើ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបាននូវឥទ្ធិបាទ ៤ ។

-ការបែរព្រះភក្រ្តទៅកាន់ទិសឧត្តរ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការដែលព្រះអង្គ ទ្រង់យាងទៅគ្រប់គ្រងទូន្មានដល់មហាជន ។

-ទ្រង់យាង ៧ ជំហាន ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបាននូវរតនៈ គឺពោជ្ឈង្គ ៧ ។

-ការកាន់ស្វេតច្ឆត្រទិព្វបាំងថ្វាយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានឆត្រដ៏ប្រសើរ គឺ វិមុត្តិ ។

-ការបានរាជកកុធភណ្ឌទាំង ៥ (ទេវតាមិនប្រាកដរូបកាន់គ្រឿងទាំងអស់នេះ) ជាបុព្វនិមិត្តនៃវិមុត្តិទាំង ៥។

-ការសម្លឹងរមិលមើលទិសទាំងពួង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបាននូវអនាវរណញ្ញាណ ។

-ការបន្លឺនូវអាសភិវាចា ជាបុព្វនិមិត្តនៃការប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ (បឋមទេសនា) ។

-ការបន្លឺសីហនាទថា « នេះជាជាតិចុងក្រោយ

របស់យើង » ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបរិនិព្វាន ដោយអនុ-បាទិសេសនិព្វានធាតុ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

១៦.ក្នុងកាលដែលព្រះបរមពោធិសត្វ ប្រសូតចាកផ្ទៃនៃព្រះមាតា គ្រានោះពន្លឺភ្លឺស្វាងរកប្រមាណមិនបានកើតប្រាកដឡើង ដូចពេលដែលព្រះអង្គទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ ដូច្នោះដែរ ព្រមទាំងបុព្វនិមិត្តច្រើនទៀត ។

នៅក្នុងថ្ងៃដែលព្រះមហាបុរសប្រសូត[១] ក្រៅអំពីបុព្វនិមិត្តដែលបានសម្តែងហើយ នៅមានបុព្វនិមិត្ត ៣០ ដោយឡែកផ្សេងទៀតគឺ :

១.ហ្មឺនលោកធាតុញាប់ញ័រ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានសព្វញ្ញុតញ្ញាណ របស់ព្រះមហាបុរសនោះ ។

២.ការប្រជុំក្នុងចក្រវាឡជាមួយគ្នានៃទេវតាទាំង-ឡាយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការប្រជុំដោយទំនងដូចគ្នា ក្នុងកាលដែលញ៉ាំងធម្មចក្កឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ គឺជាការប្រជុំគ្នាទទួលព្រះធម៌ ។

១.អដ្ឋកថា មហាបទានសូត្រ

៣-ការទទួលព្រះពោធិសត្វដោយពួកទេវតាមុន ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានរូបាវចរជ្ឈាន ៤ (ឈានចតុក្កន័យ)។

៤-ការទទួលព្រះបរមពោធិសត្វ ដោយពួកមនុស្សជាក្រោយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានអរូបជ្ឈាន ៤ ។

៥-ពិណលេងបញ្ចេញសំឡេង ដោយការផ្ទាត់ខ្សែខ្លួនឯង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានអនុបុព្វវិហារធម៌ ៩ (ចូលរូបជ្ឈាន ៤ អរូបជ្ឈាន ៤ ហើយចូលនិរោធសមាបត្តិ) ។

៦-ស្គរលាន់ឡើងដោយខ្លួនឯង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានឮសំឡេងធម្មភេរីដែលជាស្គរជ័យដ៏ធំក្រៃលែង ។

៧-ប៉មនិងទីឃុំឃាំងជាដើមត្រូវបាក់ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការកាត់ដាច់នូវអស្មិមានះ ។

៨-មហាជនស្ងប់ចាករោគ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានអរិយសច្ចៈ ៤ ។

៩-មនុស្សភ្នែកខ្វាក់ពីកំណើត បានឃើញរូប ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានទិព្វចក្ខុ ។

១០-មនុស្សត្រចៀកថ្លង់បានឮសំឡេង ជាបុព្វនិមិត្ត

នៃការបានទិព្វសោត ។

១១.មនុស្សពិការ ទៅជាមានកម្លាំងរឹងប៉ឹង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានឥទ្ធិបាទ ។

១២.មនុស្សគពីកំណើត ស្រាប់តែនិយាយបាន ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

១៣.ទូកសំពៅទៅប្រទេសដទៃ ដល់កំពង់ដោយស្រួល ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានបដិសម្ភិទា ៤ ។

១៤.រតនវត្ថុបញ្ចេញរស្មីដ៏ក្រៃលែង ដោយខ្លួនឯងជាបុព្វនិមិត្តនៃពន្លឺព្រះធម៌ ដែលព្រះបរមពោធិសត្វនឹងបានត្រាស់ ហើយប្រកាសដល់សត្វលោក ។

១៥.បុគ្គលមានពៀរនឹងគ្នា ទៅជាមានមេត្តាចិត្តដល់គ្នាវិញ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានព្រហ្មវិហារធម៌ ៤ ។

១៦.ភ្លើងក្នុងអវិចីរលត់ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការរលត់ភ្លើង ១១ កង (ភ្លើងរាគៈ ទោសៈ មោហៈ ជាតិ ជរា មរណៈ សោក ខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និងឧបាយាស គឺសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់) ។

១៧_លោកន្តរនរកភ្លឺស្វាង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការកម្ចាត់ភាពងងឹតគឺអវិជ្ជា ដោយពន្លឺនៃញាណ ។

១៨_ទឹកទន្លេមិនហូរ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានវេសារជ្ជញ្ញាណ ៤[១] ។

១៩_មហាសមុទ្រមានរសផ្អែម ជាបុព្វនិមិត្តនៃការមានរសតែមួយនៃព្រះធម៌ ៨៤.០០០ ព្រះធម្មក្ខន្ធ គឺវិមុត្តិរស ដែលជារសនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ។

២០_ការដែលខ្យល់មិនបក់ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការទម្លាយទិដ្ឋិ ៦២[២] ។

២១_បក្សីទាំងឡាយចុះមកដើរនៅលើដី ជាបុព្វនិមិត្តនៃការស្តាប់ឱវាទហើយ បានដល់នូវសរណៈស្មើជីវិតរបស់មហាជន ។

២២_ការដែលព្រះចន្ទភ្លឺស្វាងស្រឡះ ភ្លឺច្បាស់ខ្លាំង (ក្នុងយប់នោះ គឺយប់ថ្ងៃពេញបូណ៌មី) ជាបុព្វនិមិត្តនៃភាព

១_មាននៅក្នុងមហាសីហនាទសូត្រ បិដកលេខ ២០ ទំព័រ ២៧១ ។

២_ទិដ្ឋិ ៦២ មានក្នុងព្រហ្មជាលសូត្រ បិដកលេខ ១៤ ។

ស្អាតស្រស់បស់ របស់មនុស្សយ៉ាងច្រើន (ជាអ្នកស្អាតដោយគុណធម៌) ។

២៣_ការដែលព្រះអាទិត្យប្រាសចាកកម្តៅ ទាំងត្រជាក់ក៏មិនបានបៀតបៀន អាកាសធាតុជាទីសប្បាយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃសេចក្តីសុខផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត (នៃអ្នកដែលបានទទួលព្រះធម៌) ។

២៤_ការដែលពួកទេវតា នៅនឹងទ្វារវិមាន ហើយរីករាយដោយការទះដៃ គ្រវីទង់ជាដើម ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបន្លឺឧទានរបស់ព្រះមហាបុរស ដែលបានដល់នូវភាពជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ (ឧទាន ៨២ សូត្រក្នុងបិដកលេខ ៥២) ។

២៥_ការដែលភ្លៀងធ្លាក់ទាំង ៤ ទិស ជាបុព្វនិមិត្តនៃការធ្លាក់ចុះនៃភ្លៀងគឺព្រះធម៌ទេសនា ។

២៦_ក្នុងពេលនោះ មិនមានការឃ្លានដល់សត្វទាំងឡាយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានទឹកអម្រឹត គឺកាយគតាសតិ ។

២៧_ការដែលមិនមាននូវសេចក្ដីស្រេកទឹក ចំពោះសត្វទាំងឡាយ ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបានចូលដល់វិមុត្តិសុខ។

២៨_ការដែលទ្វារបង្អួចបើកឯង ជាបុព្វនិមិត្តនៃការបើកទ្វារ គឺអរិយមគ្គមានអង្គ ៨ ។

២៩_ការដែលដើមឈើចេញផ្លែផ្កា ជាបុព្វនិមិត្តនៃផ្ការីក គឺ វិមុត្តិ និងច្រើនទៅដោយភាពនៃបុគ្គលដែលបាននូវសាមញ្ញផល (ផលរបស់សមណភាព មានសោតាបត្តិ-ផលជាដើម) ។

៣០_ការដែលហ្មឺនលោកធាតុ មានទង់ផ្កាឈើដូចគ្នា ជាបុព្វនិមិត្តនៃការដែលបុគ្គលមានទង់ផ្កាគឺអរិយៈ ។

អានិសង្សដទៃទៀតឯណា មានសភាពដែលបានសម្ដែងទុកក្នុងព្រះជាតក និងពុទ្ធវង្សជាដើមនោះៗ មានជាអាទិ៍យ៉ាងនេះថា « ភាពជាអ្នកជំនាញក្នុងកម្មជាដើម ជាការបានសម្រេច តាមបំណងរបស់ព្រះបរមពោធិសត្វទាំងឡាយ » ទាំងអស់នោះ ជាអានិសង្សរបស់បារមី ។

ម្យ៉ាងទៀត គប្បីជ្រាបអានិសង្សមានគូនៃគុណធម៌

គឺអលោភៈ និងអទោសៈជាដើម មានប្រភេទតាមដែលបានសម្តែងទុកហើយ ។

នៅមានទៀត ព្រះបរមពោធិសត្វ ស្មើដោយបិតារបស់សព្វសត្វ ចាប់តាំងតែពីបានសន្សំអភិនីហារ ដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍មក ជាបុគ្គលគួរដល់ទក្ខិណា គួរគោរពលើកតម្កើង និងជាស្រែបុណ្យដ៏ក្រៃលែង ព្រោះប្រកបដោយគុណវិសេស ។ ព្រះបរមពោធិសត្វ ជាទីស្រឡាញ់របស់មនុស្ស អមនុស្សដ៏ច្រើន ទេវតាឃុំគ្រងរក្សា សត្វកាចជាដើមគ្របសង្កត់បៀតបៀនមិនបាន ព្រោះព្រះអង្គមានសន្តានព្រះហឫទ័យ អប់រំដោយមេត្តាករុណា។ ព្រះមហាពោធិសត្វ កើតក្នុងពួកសត្វណាៗ រមែងគ្របសង្កត់សត្វដទៃ ក្នុងពួកសត្វនោះៗ ដោយវណ្ណៈ យស សុខពលៈ និងភាពជាអធិបតីដ៏ក្រៃលែង ព្រោះប្រកបដោយបុណ្យដ៏វិសេស ។

ព្រះមហាពោធិសត្វ ជាបុគ្គលមានអាពាធតិច មានរោគតិច ។ សទ្ធារបស់ព្រះបរមពោធិសត្វនោះ បរិសុទ្ធ

ដោយល្អ ទាំងវីរិយៈ សតិ សមាធិ បញ្ញា ក៏បរិសុទ្ធដោយល្អផងដែរ ។ កិលេសស្រាលស្តើង មានការក្រវល់ក្រវាយតិច សេចក្តីក្តៅក្រហាយក៏តិច ជាបុគ្គលទូន្មានបានដោយងាយ ព្រោះកិលេសស្រាលស្តើង ។ ជាបុគ្គលមានសេចក្តីគោរព អត់ធន់ស្ងប់ស្ងៀម ទន់ភ្លន់ ឆ្លាតក្នុងបដិសណ្ឋារៈ។

ក្នុងភពនោះៗ តាមសមគួរ ព្រះបរមពោធិសត្វ មិនក្រោធ មិនចងនូវសេចក្តីក្រោធ មិនរមិលគុណ មិនវាយឫក មិនកំណាញ់ មិនច្រណែន មិនអួតអាង មិន មាយា មិនរឹងត្អឹង មិនប្រកាន់ខ្លួន មិនមើលងាយ និងមិន ប្រមាទ ។

ព្រះបរមពោធិសត្វ ដល់នូវសេចក្តីសង្វេគមានប្រមាណដ៏ក្រៃលែង ព្រោះហេតុដូច្នោះ គប្បីជ្រាបថាគុណវិសេសទាំងនោះ មានភាពជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល និងស្មើដោយបិតាជាដើមរបស់សត្វទាំងឡាយ គឺជាអានិសង្សដែលព្រះមហាបុរសបានក្នុងភពនោះៗ តាមសមគួរ ។

សូម្បីគុណសម្បត្តិទាំងអស់នេះទៀត គឺ **អាយុ**-

សម្បទា រូបសម្បទា កុលសម្បទា ឥស្សរិយសម្បទា និង **អាទេយ្យវចនតា** ព្រមទាំង**មហានុភាវតា** គប្បីជ្រាបថា ជាអានិសង្សនៃបារមីទាំងឡាយ របស់ព្រះមហាបុរស ។ ក្នុងគុណសម្បត្តិទាំងអស់នេះគឺ :

អាយុសម្បទា បានដល់ការមានអាយុវែង ការរស់នៅយូរក្នុងភពនោះៗ ដែលបានកើត ហើយញ៉ាំងនូវកុសលសម្បទា ក្នុងរវាងនៃការរស់នៅនោះឱ្យដល់ទីបំផុត គឺមានការសន្សំទុកនូវកុសលបានច្រើន ។

រូបសម្បទា បានដល់ការដែលមានរូបល្អស្អាត គួរមើល គួរជ្រះថ្លា ជាបុគ្គលនាំមកនូវសេចក្ដីជ្រះថ្លា គួរជាទីលើកតម្កើងនៃសត្វទាំងឡាយ ដែលកាន់យករូបជាប្រមាណ ដោយរូបសម្បទានោះ ។

កុលសម្បទា បានដល់ការកើតក្នុងត្រកូលខ្ពស់ គួរចូលទៅរក គួរចូលទៅអង្គុយជិត ។ ដោយអំណាចនៃកុលសម្បទា បានធ្វើឱ្យអ្នកដែលស្រវឹងនឹងជាតិត្រកូលរបស់ខ្លួនជាដើមនោះត្រូវអស់ព្យសន៍ ថយចុះនូវសេចក្ដីស្រវឹង។

ឥស្សរិយសម្បទា បានដល់ ភាពជាបុគ្គលមានសម្បត្តិច្រើន មានស័ក្តិធំ និងមាននូវបរិវារច្រើន ។ ជាអ្នកអាចសង្គ្រោះដល់បុគ្គលដែលគួរសង្គ្រោះ និងគ្រប់សង្កត់នូវបុគ្គលដែលគួរគ្រប់សង្កត់ដោយធម៌ អាស្រ័យឥស្សរិយ-សម្បទានោះឯង ។

អាទេយ្យវចនតា បានដល់ភាពនៃបុគ្គលដែលមានសម្តីគួរឱ្យជឿ គួរឱ្យកាន់យក គួរយកជាប្រមាណគឺគួររាប់ គួរយកជាការពិតនៃសត្វទាំងឡាយបាន ព្រោះពាក្យសន្យា ឬពាក្យទូន្មានរបស់ព្រះបរមពោធិសត្វនោះឯងមិនត្រឡប់ត្រឡិនឡើយ ។

មហានុភាវតា បានដល់អានុភាពធំ ច្រើន ប្រសើរសម្បើម ខ្លាំង ... ។ អ្នកដទៃគ្រប់សង្កត់មិនបាន ប៉ុន្តែខ្លួនឯងគ្រប់សង្កត់អ្នកដទៃបានដោយពិត គឺគ្រប់សង្កត់ដោយធម៌ ស្មោះស្មើដោយគុណតាមសេចក្តីពិត តាមដែលខ្លួនឯងមាននូវអានុភាពគឺ តេជះ អំណាច គុណ បុណ្យ កម្លាំង ឫទ្ធិ ... ដ៏ធំ ខ្លាំង ឬច្រើនជាដើមនោះឯង ។

គប្បីជ្រាបថា គុណសម្បត្តិដ៏វិសេស មានអាយុ-សម្បទាជាដើម ទាំងអស់នោះ ជាអានិសង្សនៃបារមីទាំងឡាយរបស់ព្រះមហាបុរស និងជាហេតុនៃសេចក្តីចម្រើនរបស់បុញ្ញសម្ភារដែលរកប្រមាណមិនបាន ព្រម-ទាំង ជាហេតុនៃការចម្រើនរុងរោចន៍នូវញាណសម្បទា ។

ផលរបស់បារមី

ផលនៃបារមីទាំងឡាយ បើពោលដោយសង្ខេប ឬសរុប បានដល់ភាពជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាព្រះបរមសាស្តាដ៏អស្ចារ្យក្រៃលែងហ្នឹងឯង ។

បើពោលដោយពិស្តារ ព្រះសិរីធម្មកាយដ៏ត្រចះត្រចង់បំផុត តាំងឡើងដោយគុណរកប្រមាណមិនបាន ទាំងសិរីសម្បត្តិរបស់រូបកាយក៏រុងរឿងអស្ចារ្យ ដែលមានមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ អនុព្យញ្ជន ៨០ ឆព្វណ្ណ-រង្សីជាដើម ។

ដោយឡែកផ្សេងទៀត គឺអធិដ្ឋានធម៌ ៤ ទស-ពលញ្ញាណ (កម្លាំងញាណ ១០) វេសារជ្ជញ្ញាណ ៤ អសាធារណញ្ញាណ ៦ ។ល។

សូម្បីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក៏មិនអាចនឹងសរសើរនូវព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយ ឱ្យអស់ទៅបានដែរ ។ ទោះជាត្រូវប្រើពេលសរសើរគិតជាកប្បក៏ដោយ កប្បអស់ទៅក្នុង

រវាងនោះដ៏ច្រើន តែព្រះគុណរបស់ព្រះតថាគត នៅសរសើរមិនទាន់អស់ឡើយ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាបុគ្គលឯកក្នុងលោក

-បុគ្គលឯក កើតឡើងក្នុងលោក ដើម្បីជាគុណ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដើម្បីអនុគ្រោះ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

-ជាបុគ្គលរកបានដោយក្រក្នុងលោក ។

-ជាអច្ឆរិយមនុស្ស គឺមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ ។

-កាលកិរិយានៃបុគ្គលឯក គឺកាលកិរិយានៃព្រះ-តថាគត ជាទីសោកស្ដាយនៃជនច្រើន ។

-ជាបុគ្គលមិនមានអ្នកដទៃប្រៀបផ្ទឹមបាន ។

-បុគ្គលឯក កើតឡើងក្នុងលោក ជាការកើតប្រាកដនៃចក្ខុដ៏ប្រសើរ ពន្លឺដ៏ប្រសើរ រស្មីដ៏ប្រសើរ... ។

ធម្មនិយាម ៣០ របស់ព្រះពុទ្ធ
គ្រប់ព្រះអង្គ

សូម ក្រាប បង្គំ ប្រណម្យ វន្ទា
ឆ្ពោះ ព្រះ ភគវា ពុទ្ធា បាន ត្រាស់
ធម្មនិយាម ទំនៀម ល្អ ល្អះ
សាមសិបមុខច្បាស់ ខ្ញុំសូមពណ៌នា។
មួយ រញ្ជួយភព ជាតិគ្រប់ចុងក្រោយ
បារមី នាំ ឱ្យ ដឹង ពេល វេលា
ទ្រង់ យាង កាន់ ផ្ទៃ ស្ពានតី ល្អ ជា
ដឹងខ្លួន គ្រប់គ្រា ក្នុងគភ៌ មាតា ។
ពីរ គឺ ព្រះភក្ត្រ វរលក្ខណ៍ ក្នុងគភ៌
ស្និង ស្ពាធិ៍ ក្នុង ធម៌ បវរ កាយា
ព្រះភក្ត្រ បែរ ផ្ទុយ ពី ខ្នង មាតា
ឆ្ពោះ ផ្ទៃ ភ្លឺ ថ្លា មាតា រំពៃ ។

ចឹ ឥរិយាបថ នៃ ព្រះ មាតា
ពេលគ្រប់ មាសា សាស្តា ចាកផ្ទៃ
មាតា ទ្រង់ ឈរ ឧស ស្រី ដទៃ
ប្រសូត បុត្រ ថ្ងៃ ហឫទ័យ ជ្រះថ្លា ។
ប្អូន សួនឧទ្យាន ទីឋាន ប្រសូត
ក្នុងព្រៃ រហូត ឈើ ស្រូត ចេញ ផ្កា
ទេវតា និង មនុស្ស ថ្វាយសាធុការ
ចក្រវាឡ បព្វតា ខ្ទរខ្ទារ អ៊ូអរ ។
ច្រាំ ព្រះប្រសូត ចុះស្រូត យាងឈាន
ប្រាំពីរ ជំហាន ឆ្ពោះ ទិស ឧត្តរ
ត្រួតគ្រប់ ទិសឋាន ក្លាហាន បវរ
ទើបបាន បន្ត បន្លឺ សីហនាទ ។
ច្រាំមួយ ប្រមើល ទតមើល និមិត្ត
ទេវទូត បួន ពិត ចិត្ត គិត លះ ញាតិ
បុត្រកើតថ្ងៃណា ថ្ងៃនោះ ទ្រង់ឃ្លាត
ចិត្តឥត រវាត យាត្រា សាងផ្នួស ។

ឆ្នាំពីរ ធីរោ ផ្ដាច់ប្ដូរ ព្យាយាម
ឥតមាន ទាក់ទាម ក្នុងនាម អ្នកបួស
កំណត់ វេលា មិនអាច តិចហួស
ប្រាំពីរថ្ងៃនោះ នឹងបាន ត្រាស់ដឹង ។
ឆ្នាំបី មហេសី គង់ សោយ បាយាស
ក្នុងថ្ងៃ បានត្រាស់ ទ្រង់ ច្បាស់ ទីពឹង
បាយាសថាសមាស ថ្វាយព្រះថ្ងៃហ្នឹង
ហៅបាយត្រាស់ដឹង បានបុណ្យមហិមា។
ឆ្នាំបួន ជូនភ័ព្វ ទ្រង់ទ្រាប់ ស្បូវភ្លាំង
ក្លាយ ជា បល្ល័ង្ក គង់ តាំង ភាវនា
នៅគល់ ពោធិព្រឹក្ស នា ទិស បូព៌ា
ទេពធីតាមារ មក គ្រា សាយ័ណ្ហ ។
ឆប់ តាប់ ហប្ញទ័យ អានាបាណៈ
បរិកម្ម ប្រចក្ស សតិ ដឹង ទាន់
ខ្យល់ចេញខ្យល់ចូល ចិត្តមូលមិនភាន់
ដំណើរ ជវ័ន ជាន់ ឆ្លង កាមា ។

ជប់មួយ ជំនួយ ពីព្រះបារមី
ផ្ចាញ់មារ អប្រិយ៍ ព្រមទាំង សេនា
ពុទ្ធប្បវត្តិ ត្រង់ នេះ អស្ចារ្យ
បរិស័ទ ជ្រះថ្លា បាច ផ្កា អភិសេក ។
ជប់ពីរ មុនីអង្គ ទ្រង់សម្រេចញាណ
ត្រៃវិជ្ជាមាន ទ្រង់ញាណ អនេក
ពិសាខបុណ្ណមី កើតញាណ ប្លែកៗ
ពោធិញ្ញាណខ្ពស់ឯក កក្រើកធរណី។
ជប់បី ក្សត្រ ថ្លៃ គង់ក្នុង មហាឋាន
វិមុត្តិ ក្សេម ក្សាន្ត អស់ ឋាន ប្រាំពីរ
សប្តាហ៍ ឋានមួយ លើកស្ទួយ ស្ថានទី
ចេតិយ ព្រះមុនី ប្រាំពីរ កន្លែង ។
ជប់បួន ជួនព្រហ្ម ជុំ អារាធនា
សូម ព្រះភគវា យាង ត្រាស់ សម្តែង
ព្រះធម៌ ប្រពៃ វិស័យ ស្វ្យសែង
ទ្រង់ព្រមសម្តែង ដោយព្រហ្មវិហារ។

ដប់ឆ្នាំ ចាំច្បាស់ ទ្រង់ត្រាស់ ធម្មចក្ក
ឥសិបតនៈ ព្រៃ មិគទាយា
ឋាន ត្រៃរតនៈ អាសាឡ្ហ បូជា
ថ្ងៃព្រះភគវា ស្ថាបនា ព្រះសង្ឃ ។
ដប់ឆ្នាំមួយ ទ្រង់ គង់ត្រាស់ ឱវាទ
បាដិមោក្ខ ស្អាងស្អាត ឱវាទផ្លូវផង់
បេះដូង ព្រះធម៌ ពន្លឺ ចតុរង្គ
ថ្ងៃនោះ ត្រូវត្រង់ មាឃបុណ្ណមី ។
ដប់ឆ្នាំពីរ ទ្រង់ គង់វត្ត ជេតពន
ប្រោសដល់ មហាជន និរន្តរ៍ ប្រក្រតី
ទ្រង់ យក អរុណ ជេតពន សួស្តី
ជេតពន ជិនស្រី អាស្រ័យ ជានិច្ច ។
ដប់ឆ្នាំបី ទ្រង់ សម្តែង បាដិហារ្យ
យមកៈ អស្ចារ្យ និគ្រន្ថ រត់ គេច
នៅក្រុង សាវត្ថី ប្រុសស្រី មិនតិច
នេះគឺ ពុទ្ធកិច្ច សង្គ្រោះ លោកា

ដប់ឆ្នាំបួន ទ្រង់ គង់ឋានត្រ័យត្រិង្ស
ត្រិះ រិះ រំពឹង ថ្លឹង គុណ មាតា
សម្តែង អភិធម្ម ស័ក្តិសម អស្ចារ្យ
ថ្វាយ ព្រះ មាតា សុខា អមតះ ។

ថ្ងៃ គឺ **ព្រះអង្គ ទ្រង់ចាក ទេវលោក**
ស្តេចយាង ចុះមក ដែន សង្កស្សះ
មហាជន ច្រើនពិត យកចិត្ត ទុកដាក់
បូជា គារវះ អចលចេតិយ ។

ថ្ងៃមួយ គឺ **ទ្រង់ គង់ក្នុង សមាបត្តិ**
ព្រះញាណស្ងប់ស្ងាត់ លះកាត់លោកីយ៍
អរហត្តផល តម្កល់ ប្រក្រតី
ឆាប់ ក្តី យូរ ក្តី វិស័យ ពុទ្ធញ្ញាណ ។

ថ្ងៃពីរ ប្រមើល មើលគ្រប់ វេនេយ្យ
ឧបនិស្ស័យ សព្វ សត្វ ដែល មាន
ដោយព្រះ ករុណា សមាបត្តិញ្ញាណ
ត្រួតសត្វ កោដិលាន មានពីរ វារះ ។

ម្ភៃឆ្នាំពីរ ទ្រង់ គង់ ចាំ វស្សា
បើមាន នរណា និមន្ត ដោយល្អ
ពេលចេញ វស្សា មុនយាង ចេញចរ
ទ្រង់ចម្រើនពរ ត្រាស់លាអ្នកនោះ ។
ម្ភៃឆ្នាំបី ទ្រង់ គង់យ៉ាង ហ្មត់ចត់
មុនភត្តក្រោយភត្ត គ្មានភ្លាត់ភ្លេចសោះ
បំពេញ ពុទ្ធកិច្ច គ្រប់យាម ទាំងអស់
ពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះ មនុស្សនិងទេវតា។
ម្ភៃឆ្នាំបួន ទ្រង់ គង់ សោយ មំសៈ
ក្នុងថ្ងៃ ទ្រង់ដាក់ អនុដ្ឋាន កាយា
បិណ្ឌបាត ចុងក្រោយ ជាទាន ថ្លៃថ្លា
សោយរសមំសា ហប្ញទ័យបរិសុទ្ធ ។
សាមសិបអវសាន ទ្រង់បានចូលឈាន
មុននឹង និព្វាន ឈានច្រើន បំផុត
ម្ភៃបួនសែនកោដិ សមាបត្តិ បរិសុទ្ធ
រួចហើយ ទ្រង់ផុត រលត់ សង្ខារ ។

ខ្លឹមសារខ្លីៗ

១~បង្ហាត់សត្វបាន ចាត់ថាពូកែ

បង្ហាត់មនុស្សបាន ចាត់ថាប្រសើរ ។

ឯការបង្ហាត់ខ្លួនឯងបាន គឺពូកែផង ប្រសើរផង និងបាននូវទីពឹងដ៏ពិតប្រាកដផង ។

២~សូម្បីមិនជាអ្នកមានទ្រព្យច្រើន ប៉ុន្តែបើបានធ្វើប្រយោជន៍ឱ្យដល់សង្គម ស្លាប់ទៅនៅមានមនុស្សគេលើកតម្កើង ។ បើមានទ្រព្យច្រើនជាសេដ្ឋីក៏ដោយ តែមិនបានធ្វើប្រយោជន៍អ្វីឱ្យដល់សង្គមទេ លុះដល់ស្លាប់ទៅនោះ គេនឹងសើចចំអក ។

៣~បើយើងបានធ្វើសេចក្ដីល្អ ហើយយើងបាននឹករលឹកនៅក្នុងចិត្តថា «យើងជាមនុស្សល្អ យើងមានសេចក្ដីសុខ» ដូច្នេះ យើងនឹងបានសេចក្ដីសុខពិតៗក្នុងជីវិត ។

៤~គ្រប់គ្នាបានសេចក្ដីសុខពីអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែដែលជាពិសេសនោះ គឺសេចក្ដីសុខក្នុងអំពើល្អរបស់ខ្លួនឯង ។

៥~យើងជ្រើសរើសកន្លែងកើតមិនបាន ជ្រើសរើសកន្លែងស្លាប់ក៏មិនបាន ព្រមទាំងអ្វីៗច្រើនទៀត ដូចជាភរិយា ស្វាមី កូន និងសម្ភារៈផ្សេងៗ កម្រនឹងបានល្អដោយសព្វគ្រប់ណាស់ ប៉ុន្តែ យើងអាចជ្រើសរើសយកអំពើល្អបាន ដែលអំពើល្អនោះមានតែល្អម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

៦~ចូរមានមេត្តាដល់មនុស្សទូទៅ ប៉ុន្តែ មិនត្រូវទុកចិត្តចំពោះមនុស្សទាំងអស់គ្នាឡើយ ត្រូវមានបញ្ញាគូគ្នាជាមួយនឹងមេត្តាផង ត្រូវចេះស្គាល់មនុស្សឱ្យបានល្អផង ។

៧-ការខុសភ្លាត់ ជាបទសិក្សាដ៏មានតម្លៃ និងជាមេរៀនល្អបំផុត ។

៨-ពាក្យល្អបវរភាសិត បានស្តាប់ ឬបានអាន ហើយគិត កឱ្យកើតបញ្ញា នាំមកនូវការដោះស្រាយបញ្ហាជីវិតបាន ដូច្នេះ ពិតជាសំខាន់ដ៏ក្រៃលែង ។

៩-ពូកែ តែចរិតនិស្ស័យមិនថ្លៃថ្នូរ ចរិយាមិនល្អ គឺជាមនុស្សក្រកល្យាណមិត្ត ។

មិនពូកែ តែចរិតនិស្ស័យថ្លៃថ្នូរ ចរិយាល្អ គឺជាមនុស្សមានមិត្តល្អតែមិនសូវសម្បូណ៌ ។

ពូកែ ថែមទាំងចរិតនិស្ស័យថ្លៃថ្នូរ ចរិយាល្អទៀតផង គឺជាមនុស្សសម្បូណ៌កល្យាណមិត្តព្រមទាំងលាភយស...។

១០-មនុស្សមិនព្យាយាម នឹងក្រនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។

មនុស្សមិនប្រយ័ត្ន នឹងក្រដូចគ្នាដែរ ។

មនុស្សមិនចេះគ្រប់ ទោះជាមានសម្បត្តិច្រើនប៉ុនណា ក្នុងចិត្តពិតជាក្រ ប៉ុន្តែបើមនុស្សមិនចេះគ្រប់នឹងសេចក្ដីល្អវិញ អាចសម្រេចបានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

១១~មនុស្សស្រវឹង មនុស្សឆ្កួត នាំមកនូវអន្តរាយតិចជាងមនុស្សពាល ។

គេចពីមនុស្សពាល ត្រូវគេចឱ្យឆ្ងាយ ហើយត្រូវចេះឧបាយក្នុងការគេចទៀតផង ។

១២~ ជក់បារី ធ្វើបានដោយងាយ

បរិភោគស្រា ធ្វើបានដោយងាយ

ឈប់ជក់បារី ធ្វើបានដោយក្រ

ឈប់បរិភោគស្រា ធ្វើបានដោយក្រ ។

អ្វីៗ ដែលធ្វើបានដោយងាយ អ្នកណាៗ ក៏ធ្វើបានដែរ ប៉ុន្តែអ្វីៗ ដែលធ្វើបានដោយក្រ ដោយលំបាក ប្រសិនបើអ្នកណាធ្វើបាន គឺជាកំពូលមនុស្ស ។

១៣~បង្គាប់ខ្លួនឯង កុំឱ្យអង្គុយខ្វែងជើង ឬគង អន្ទាក់ខ្លា ឬញាក់ជើង មិនទាំងបានផង តើនឹងអាចយក ឈ្នះគ្រឿងញៀនញ៉ាម ចំណង់លោកិយអ្វីៗផ្សេងៗទៀត បានយ៉ាងម៉េចទៅ ។

ល្មើសគុណបុព្វការី មិនឃ្នាតខ្ចីធ្វើការងារ
ប្រឹងប្រែងតែឈ្លោះគ្នា ពិតរងាកំព្រាសព្វ ។
កំព្រាទាំងគុណធម៌ ចិត្តញាប់ញ័រសែនអភ័ព្វ
ខ្វះញាតិខ្វះទាំងទ្រព្យ កំព្រាសព្វព្រោះស្អប់ធម៌។

១៤~អនាគតដែលល្អ ព្រោះបង្គាប់ខ្លួនឯងបាន ។
អនាគតដែលអាក្រក់ ព្រោះចាញ់ខ្លួនឯង ។

កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ ខំតស៊ូ សាងច្រើនឆ្នាំ
ឈ្មោះប្រេះស្រាំ ប្រាំនាទី ដូចលីសព ។

១៥-នៅពេលថ្ងៃ មានរឿងដែលធ្វើឱ្យចិត្តអរ ចិត្តអន់ មានឡើងមានចុះ ញាប់ញ័រតាមលោកធម៌ រាប់ជងមិនអស់ លុះដល់ពេលយប់ មុនទទួលទានដំណេក មានអ្នកប្រាប់ថាឱ្យយល់សប្តិល្អ ។ មិនថាសុបិនល្អ ឬអាក្រក់ឡើយ វាគឺជាចិត្តដែលត្រេកអរ ឬ អាក់អន់ជាដើមក្នុងការយល់សប្តិហ្នឹងឯង ។

១៦-មនុស្សខ្ជិល ដេកចាំឱកាសល្អ ឯមនុស្សមានព្យាយាមវិញ ដើរចេញទៅរកឱកាសល្អដោយខ្លួនឯង ។ តាមពិត ឱកាសល្អ មិនបានចូលមករកមនុស្សខ្ជិលឡើយ។

១៧-សេចក្តីសុខចំពោះមុខ ជាសេចក្តីសុខសែនខ្លី រីឯសេចក្តីសុខក្នុងអនាគត ជាសេចក្តីសុខយូរអង្វែង ។ កុំវង្វេងក្នុងសេចក្តីសុខចំពោះមុខ បណ្តោយឱ្យសេចក្តីសុខក្នុងអនាគតសាបសូន្យ ។

១៨-រឹងរឹតតែនិយាយដល់សេចក្ដីអាក្រក់របស់អ្នកដទៃ សេចក្ដីល្អរបស់ខ្លួនឯង គឺកាន់តែថយចុះ នេះព្រោះមកពីយើងនិយាយដោយចិត្តអកុសល ។

១៩-ជួយមិនឱ្យគេដួល ល្អជាងជួយលើក ។
ជួយឱ្យគេចេះគិត ល្អជាងជួយគិតឱ្យគេ ។

២០-ពេលសុខយើងញញឹមទទួលសេចក្ដីសុខដល់ពេលទុក្ខយើងក៏ញញឹមបានដែរ គឺញញឹមបណ្ដេញសេចក្ដីទុក្ខចេញពីដួងចិត្ត ។

២១-យើងចូលចិត្តនិយាយថា « ចាស់ហើយត្រូវចូលវត្ត » ហាក់ដូចជាព្រះពុទ្ធសាសនាសម្រាប់តែបដិបត្តិឱ្យបានសម្រេចនូវប្រយោជន៍ ក្នុងបរលោកក្រោយពីស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ ។

យើងមិនចូលចិត្តនិយាយថា « នៅក្មេងៗត្រូវចូលវត្ត » ផងទេ ។ ក្រែងបញ្ហាក្នុងសង្គមសព្វថ្ងៃ មួយផ្នែកធំមកពីក្មេងៗមិនចូលវត្តហ្នឹងឯងហើយ មិនមែនទេឬ ។

២២-ទឹកមន្តដែលស័ក្តិសិទ្ធិពិតប្រាកដ គឺញើសរបស់យើងហ្នឹងឯង ។

ស្រោចទឹកមន្ត គឺ ស្រោចញើសរាល់ថ្ងៃដោយការហាត់ប្រាណ ឬដោយសេចក្តីព្យាយាមធ្វើការងារ រមែងកាត់បន្ថយនូវរោគផ្សេងៗ និងមិនខ្វះខាតនូវទ្រព្យសម្បត្តិ។

២៣-គេថាយក្សគួរឱ្យខ្លាច សាកសពគួរឱ្យរង្កៀសប៉ុន្តែពេលយើងក្រោធ មុខមាត់អាក្រក់ សំឡេងខ្លាំងហើយញ័រ ញ័រទាំងដងខ្លួនដៃជើងទាំងអស់ ពិតជាគួរឱ្យខ្លាចជាង រង្កៀសជាង ។

២៤~សត្វប្រចៀចស្រែកយំចេចចាច មិនពីរោះ មនុស្សគេយកដៃបិទត្រចៀក រីឯសត្វតាវៅយំគ្រលួច លើចុងឈើខ្ពស់ សំឡេងពីរោះគេចង់ស្តាប់។ នេះជាធម្មជាតិម្យ៉ាងដែលមនុស្សយើងគួរសិក្សា ពិចារណា ដើម្បីរៀបចំជីវិតឱ្យប្រសើរឡើង ។

២៥~បើសេចក្តីសម្រេច កើតមកពីការបន់ស្រន់បួងសួង ពិតមែននោះ ក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្នកណាប្រឡងធ្លាក់ មិនមានអ្នកណាឈឺ មិនមានអ្នកណាក្រ មិនមានអ្នកណាខកចិត្ត...ឡើយ ។

២៦~ព្រះរាជាឬប្រជារាស្ត្រ សេដ្ឋីឬអ្នកសូមទាន ស្លាប់ហើយសុទ្ធតែរលួយស្អុយដូចគ្នា ប៉ុន្តែ បុគ្គលមានគុណធម៌ កេរ្តិ៍ឈ្មោះរមែងក្រអូបសាយទៅក្នុងពពួកជន សូម្បីរាងកាយស្អុយរលួយទៅហើយក៏ដោយ ។

២៧. ផ្លែមិនខាំម្ចាស់អ្នកចិញ្ចឹមទេ ប៉ុន្តែ ញាតិអាក្រក់ មិត្តអាក្រក់ សូម្បីមានការចិញ្ចឹមបីបាច់ ឬទំនុកបម្រុងដោយល្អយ៉ាងណា ក៏នៅអាចខាំអ្នកចិញ្ចឹមនោះៗ ដូច្នេះត្រូវប្រយ័ត្នផងដែរ ។

២៨. ចូរធ្វើឧបសគ្គ ឱ្យក្លាយជាជណ្តើរ សម្រាប់ឡើងទៅរកអនាគតដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។

២៩. បើបាននូវអំណាច ធ្វើជាអ្នកធំលើមនុស្ស ត្រូវកុំអង្គុយលើក្បាលមនុស្ស តែត្រូវអង្គុយលើចិត្តរបស់គេឱ្យបាន ពោលគឺគ្រប់គ្រងចូលឱ្យដល់ចិត្តនៃមនុស្សគ្រប់គ្នា ទើបការគ្រប់គ្រងបានសម្រេច ។

ទាន ១ បិយវាចា ១ អត្ថចរិយា[១] ១ និង សមានត្តតា ១ ធម៌ទាំង ៤ នេះ សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទាំងឡាយ ចូលដល់ក្នុងចិត្តអ្នកដទៃ ។

---

១. អត្ថចរិយា គឺការប្រព្រឹត្តជាប្រយោជន៍ដែលប្រកបដោយបញ្ញា ។

៣០~ ពាក្យនិន្ទាអាចធ្វើឱ្យខូចកម្លាំងចិត្ត

ពាក្យសរសើរអាចធ្វើឱ្យវង្វេងភ្លេចខ្លួន ។

ប៉ុន្តែ ពាក្យជាបទពិចារណា ដោយបំណងដ៏ល្អ រមែងធ្វើឱ្យមានកម្លាំងចិត្ត និងមិនឱ្យវង្វេងភ្លេចខ្លួន ។

៣១~ទោះបីខូចអ្វីៗក៏ដោយ ខូចមិត្ត ខូចបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ខូចទ្រព្យ ខូចឈ្មោះ ។ល។ កុំឱ្យតែខូចកម្លាំងចិត្ត ព្រោះការខូចកម្លាំងចិត្ត ស្មើគ្នានឹងការខូចអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង អ្វីៗក៏ក្លាយទៅជាអត់ន័យសម្រាប់ជីវិត លទ្ធផលចុងក្រោយ គឺ វិកលចរិត ឬធ្វើអត្តឃាត ។

៣២~មានពាក្យនិយាយប្រៀបធៀបថា « ពេលវេលាដូចបក្សីដែលមានស្លាបហើរបាន » ។

សូម្បីពេលវេលានឹងកន្លងទៅដូចជាមានស្លាបហើរក៏ដោយ ក៏យើងអាចបង្គាប់ប្រាប់ផ្លូវឱ្យហើរទៅបានដែរ គឺទៅតាមផ្លូវប្រមាទ ឬផ្លូវមិនប្រមាទ ។

៣៣. ជីវិតដែលមានឈ្មោះល្បី ជីវិតដែលមាំមួនដោយទ្រព្យ ជីវិតដែលបានជួបប្រសព្វនូវសេចក្ដីសម្រេច អាចមិនមែនជីវិតដែលជាសុខ ។

៣៤. ពាក្យនិយាយថា « ស្លាប់ហើយយកអ្វីទៅមិនបាន » អ្នកណាៗក៏និយាយបានដែរ ព្រោះនិយាយតាមភ្នែកឃើញ និយាយរួចហើយ នៅតែលោភៈ ទោសៈ មោហៈដដែលដូចដើម ។ ប៉ុន្តែបើនិយាយតាមដែលចិត្តបានឃើញថា « ធម៌ទាំងឡាយ មិនគួរប្រកាន់ថាជារបស់មាំមួន » លោភៈ ទោសៈ មោហៈនឹងត្រូវថយចុះ ។

៣៥. មិនចំពោះតែកិច្ចការណាមួយ ឬកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានការណ៍បែបណានោះឡើយ អ្នកដែលជួយយើងបានល្អជាទីបំផុត គឺខ្លួនយើងហ្នឹងឯង ។

អ្នកទីមួយ លើកស្ទួយយើង ឱ្យថ្កើងថ្កាន
ឬដែលបាន ប្រទានទម្លាក់ ដល់អវិចី
គឺខ្លួនឯង ដែលប្រឹងប្រែង ក្នុងលោកីយ៍
ភ្លាត់ស្មារតី ធ្លាក់អវិចី ព្រោះខ្លួនដែរ ។

៣៦. មនុស្សទូទៅច្រើនតែយល់ថា «ការបរិភោគដ៏ប្រសើរ» គឺបរិភោគរបស់ថ្លៃ បរិភោគរឿយៗ បរិភោគច្រើន និងបរិភោគខ្ជះខ្ជាយជាដើម ។ តាមការពិត ការបរិភោគបែបនេះ មិនជាការប្រសើរឡើយ វាបែរត្រឡប់មកជាមានបញ្ហាសុខភាព និងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចតាមក្រោយទៅវិញទេ ។

៣៧. បរិភោគអាហារ ដែលមានប្រយោជន៍ គឺអាហារមិនថ្លៃ ងាយនឹងរលាយ អាហារជាទីសប្បាយមិនទាស់នឹងសុខភាព ហើយបរិភោគតែល្មមប្រមាណដល់រាងកាយដែលត្រូវការ មិនបរិភោគច្រើនហួសទៅតាមតែចិត្តចង់ យ៉ាងនេះហៅថា បរិភោគដោយបញ្ញា ។

៣៨_ទុក្ខព្រោះមិនមានអ្វីបរិភោគ ជាមួយនឹងទុក្ខព្រោះបរិភោគច្រើនពេក វាគឺជាទុក្ខដូចតែគ្នា ។

៣៩_ការភ័យខ្លាច វាមានកំណើតមក សម្រាប់សព្វសត្វទាំងអស់ ប៉ុន្តែសេចក្តីក្លាហាន សម្រេចបានដោយការហ្វឹកហាត់ ។

៤០_ការគិត ការនិយាយ និងការធ្វើរបស់យើង គឺជាអ្នកសាងអនាគតឱ្យយើង ។

៤១_បើបង្គាប់ ឬប្រដៅខ្លួនឯងមិនបានទេ រឿងអាក្រក់ៗ នឹងតាមមក ។

ត្រូវប្រយ័ត្នរឿង ៤ មុខ :

-ក្រព្រោះបរិភោគ

-ស្មោកគ្រោកព្រោះយស

-ខូចឈ្មោះព្រោះកាម

-រហេមរហាមព្រោះឈ្លោះគ្នា ។

៤ មុខល្អប្រសើរ :

-បរិភោគឱ្យរស់

-ប្រើយសសង្គ្រោះជន

-កាមគុណត្រូវសង្រួម

-យល់ព្រមឈប់ឈ្លោះ ។

៤២-ការដែលមានជីវិតរស់នៅ បើគ្រាន់តែដើម្បីខ្លួនឯងទេនោះ សូម្បីនឹងមានអាយុវែងទៅប៉ុនណា ក៏ប្រាសចាកប្រយោជន៍ដែរ ។ ប៉ុន្តែបើបុគ្គលធ្វើប្រយោជន៍របស់ខ្លួនឱ្យវិនាសព្រោះតែអ្នកដទៃ ជីវិតពិតជាអត់ទីពឹង។

៤៣-ការដែលមានជីវិតរស់នៅ ដោយសេចក្តីក្លាហានក្នុងកុសល ដោយស្មារតី និងដោយការប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ រមែងបានជាប្រយោជន៍ទាំងដល់ខ្លួនឯង និងទាំងដល់អ្នកដទៃ គឺជាជីវិតដែលប្រសើរជាងទេវតាក្នុងឋានតាវត្តិង្សទៅទៀត ។

៤៤~ការហ្វឹកហាត់ឱ្យអភ័យរាល់ថ្ងៃ ទាំងផ្លូវកាយ ផ្លូវវាចា ផ្លូវចិត្ត នេះពិតជាយុទ្ធនាការកម្ចាត់ទោសៈ សាង មេត្តាដ៏ប្រសើរ ។

៤៥~មិនមានសេចក្ដីសុខណាដែលជាសុខពិត ដូច ជាការអស់ទុក្ខឡើយ ។

៤៦~ធ្វើជាតម្រូតត្រូតខ្លួនឯងបាន គឺជាការកាត់ បន្ថយសេចក្ដីទុក្ខពីខ្លួនឯង រហូតដល់អស់ ។ ការអស់ទុក្ខ ជាសុខពិតប្រាកដ ។

៤៧~ ខ្វះទ្រព្យអាចរស់បាន
ខ្វះញាតិអាចរស់បាន
ខ្វះអវយវៈអាចរស់បាន
ខ្វះសតិឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ ។

៤៨~ មនុស្សវិកលចរិត មនុស្សឡប់ៗ សត្វតិរច្ឆាន និងមនុស្សដែលកំពុងប្រព្រឹត្តអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង ទាំង-អស់នេះវាជារឿងតែមួយគត់ គឺខ្វះសតិ ។

កាលបើគិតយល់ហើយថា សតិមានតម្លៃប៉ុនណា សម្រាប់ជីវិតនោះ គួរអប់រំសតិ រក្សាសតិ កុំបំផ្លាញសតិខ្លួនឯងដោយគ្រឿងស្រវឹងផ្សេងៗ ថែមទាំងត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ចំពោះកាមារម្មណ៍ ។

៤៩~ ម្ហូបអាហារឆ្ងាញ់តែលេបមិនចូល
ពូកទន់គ្រែថ្លៃតែដេកមិនលក់
បន្ទប់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់តែនៅក្តៅចិត្ត ។

ព្រោះហេតុតែមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ ក្នុងការថែរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនឯង ដូច្នេះទើបដេកមិនលក់ បក់មិនល្ហើយ បាយមិនឆ្អិន ទឹកមិនស្រេក ។

កាលបើដូច្នេះ មនុស្សយើងមិនត្រូវបោះបង់ចិត្តរបស់ខ្លួនឯងចោលឡើយ ត្រូវតែថែរក្សាដោយហ្មត់ចត់ ។

៥០. ដើម្បីជីវិតរស់ក្នុងកាម ត្រូវរហេមរហាមក្នុងការងារ ចិញ្ចឹមជីវិតស៊ីងតែមិនរស់ ថែមទាំងមានរោគា... អត់ទានអត់សីល អត់ភាវនា កំព្រាសប្បុរស រស់អត់ន័យ ។

៥១. ពិតជាស្រឡាញ់ខ្លួន ខំពួនធ្វើបាប លួចឆក់អាក្រក់ក្រៃ ក្តៅឈ្មោះឆ្អេះឆ្អាប ស្រាស្រីចារីគ្រឿងញៀន ដើរបង្កភ័យ... ។

នេះជាការស្រឡាញ់ខ្លួន ឬជាទាសៈនៃខ្លួនឯង ? ឬក៏ជាសត្រូវនឹងខ្លួនឯង ?

៥២. បម្រើព្រះរតនត្រ័យវិញ កុំចាំបាច់បម្រើខ្លួនឯង ។ បម្រើខ្លួនឯងមិនផុតពីសេចក្តីទុក្ខឡើយ បម្រើព្រះរតនត្រ័យ ទើបផុតចាកទុក្ខ ។

៥៣. បូជាថ្វាយព្រះរតនត្រ័យវិញ ព្រោះព្រះរតនត្រ័យប្រសើរជាងយើងអសង្ខេយ្យដង គឺរាប់ដងមិនអស់។

៥៤~ យើងថ្វាយបង្គំព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ គឺជាការបញ្ជាក់ថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធប្រសើរជាងយើង។ នេះជាការលះបង់នូវសេចក្ដីប្រកាន់ខ្លួនមួយផ្នែក តទៅនឹងមិនមានអ្វីសម្រាប់ខ្លួនឯងឡើយ មិនជាទាសៈនៃខ្លួនឯង មិនកង្វល់នឹងខ្លួនឯង មិនចាំបាច់ផ្គាប់ផ្គុនខ្លួនឯងអ្វីទាំងអស់ មានតែការអស់ទៅនៃទុក្ខប៉ុណ្ណោះ នេះជាអានិសង្សចុងក្រោយនៃការថ្វាយបង្គំព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

៥៥~ រូបកាយ ដូចផ្ទះសំណាក់ សុខនិងទុក្ខប្រៀបដូចភ្ញៀវ ។ សេចក្ដីទុក្ខមិនបាននៅជាប្រចាំឡើយ មកហើយក៏ទៅ សេចក្ដីសុខក៏ដូចគ្នា មកហើយក៏ទៅ ។ រូបកាយមិនជាទីហួងហែងនៃសុខទុក្ខ ឯសុខទុក្ខក៏មិនជាទីហួងហែងនៃរូបកាយដែរ ។

ជីវិតគ្រប់គ្នាជាការដើរផ្លូវ
មិនអាចទៀងនៅក្នុងភពណាៗ

បានដើរមកហើយលះបង់ជាតា
ភពដូចសាលាសំណាក់មួយគ្រា ។
គ្រប់គ្នាមកជុំសាលាសំណាក់
មិនត្រូវជំពាក់មាសប្រាក់គ្រឹហា
រឹតតែមិនត្រូវឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា
នេះជាវេលាត្រូវមានវិចារណ៍ ។
ជីវិតគ្រប់គ្នាជាការដើរផ្លូវ
លំបាកពេកកូវមិនដឹងទៅណា
គ្មានទីបំផុតតាមផ្លូវមោហា
ផ្លូវត្រៃសិក្ខាទើបដល់និព្វាន ។

៥៦. គិតខុស គិតថ្មី
និយាយខុស និយាយថ្មី
ធ្វើខុស ធ្វើថ្មី
ខុសហើយកែខៃ ខុសហើយចាំទុក
នឹងបានមិនខុស ។

៥៧‐ ថ្ងៃកូនកើត គឺជាថ្ងៃដែលម៉ែលំបាកផ្លូវកាយដ៏ខ្លាំងក្លា ។

ថ្ងៃកូនកើត គឺជាថ្ងៃដែលម៉ែជិតតែនឹងស្លាប់។ ប៉ុន្តែប្លែកមែនទែន ត្រង់ដែលកូនៗមកចាត់ពិធីកម្ម សប្បាយរីករាយ សម្រាប់ថ្ងៃកំណើតរបស់ខ្លួន ។

តាមពិត ថ្ងៃកំណើតគួរតែជាថ្ងៃនឹកម៉ែ ។

៥៨‐ មានប្រាក់ច្រើន នឹងទិញអ្វីក៏បាន ប៉ុន្តែទិញសេចក្តីសុខមិនបានឡើយ ទិញសុគតិក៏មិនបានដែរ ។

៥៩‐ មានរថយន្តល្អច្រើនគ្រឿង
មានផ្ទះច្រើនខ្នង
មានដីច្រើនកន្លែង
មានប្រាក់ច្រើនលានដុល្លារ ... ។

ប៉ុន្តែ បើខ្វះធម៌ក្នុងចិត្ត នឹងរកសេចក្តីសុខ បានដោយលំបាក ។

៦០~មនុស្សប្រមាទ មនុស្សទ្រុស្តសីល សូម្បីដល់ទៅថ្នាក់បៀមព្រះនឹងមាត់ ពាក់ព្រះនឹងក ក៏មិនអាចជួយខ្លួនឱ្យរួចពីសភាវៈអាក្រក់បានដែរ ។

៦១~ថ្ងៃនេះ នៅឱ្យចម្លើយខ្លួនឯងមិនបានផងថា តាំងតែពីក្មេងតូចមកបានធ្វើល្អអ្វីខ្លះ ចុះដល់ទៅថ្ងៃនោះ យមរាជសាកសួរក្នុងឋាននរក ដែលជាកន្លែងសោយទុក្ខ នឹងបានអ្វីឆ្លើយតបទៅ ។

៦២~ មានចំណោះផ្លូវលោកខ្ពង់ខ្ពស់

បានយសនិងបានទ្រព្យច្រើន ... ។

មិនមែនមានន័យថា បានសុខច្រើនឡើយ ។

អ្នកមានសេចក្តីសុខច្រើន គឺអ្នកមានទុក្ខតិច ។

អ្នកមានទុក្ខតិច គឺអ្នកដែលមានលោភៈ ទោសៈ មោហៈតិចហ្នឹងឯង ។

៦៣_ផ្ទេញបាក់ សក់ស្កូវ ស្បែកជ្រីវជ្រួញ ជាការប្រាប់ឱ្យដឹងថា ថ្ងៃនោះចូលមកកាន់តែជិតហើយ ។ ថ្ងៃនោះ គឺជាថ្ងៃ សូន្យអស់រលីង ដេកម្នាក់ឯង អត់គូ អត់ញាតិ អត់មិត្ត កន្លែងដេករឹងចង្អៀតណែន ។

ទ្រព្យសម្បត្តិមានច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ តែយកទៅមិនបាន មានតែសម្លៀកបំពាក់មួយសម្រាប់ដែលគេស្លៀកពាក់ឱ្យ ផ្កាទៀនធូបក្នុងដៃ ដែលគេដាក់ឱ្យ និងប្រាក់កាក់មួយ ដែលគេឱ្យបៀមក្នុងមាត់... ។

រីឯបដិសន្ធិវិញ ព្រោះកម្មជាបច្ច័យ ។

៦៤_ញញឹមញញែមស្រស់បស់ដើម្បី :

- មិនឱ្យចិត្តតក់ស្លុតចំពោះការពិតនៃធម្មជាតិ
- លួងលោមចិត្តរបស់ខ្លួនឯង
- ដាស់តឿនចិត្តរបស់ខ្លួនឯង
- កម្ចាត់បង់គំនុំ មិនចងពៀរ
- រារាំងការច្រណែន

-ឱ្យអភ័យ

-ចងមេត្រីភាព

-ឱ្យគេសប្បាយចិត្ត ។ល។

ការញញឹម ជាការចុះទុនតិច តែបានកម្រៃច្រើន ។

ថ្ងៃនេះ អ្នកញញឹមហើយ ឬនៅ ?

៦៥~ ញញឹម ព្រោះស្គាល់សង្ខារលោក
ញញឹម ព្រោះជោគស្ងប់រោគចិត្ត
ញញឹម ម្យ៉ាងនោះព្រោះចរិត
ញញឹម ប្រណីតព្រោះចិត្តជា ។
ញញឹម តស៊ូនឹងឧបសគ្គ
ញញឹម បំបាក់សេនាមារ
ញញឹម ព្យាបាលអស់រោគា
ញញឹម រាប់គ្នាចិត្តមេត្តា ។
ញញឹម ព្រះពុទ្ធ អានន្ទសួរ
ញញឹម គាប់គួរ តាមធម្មតា

ញញឹម ហ្វឹកហាត់ កាត់ទោសា
ញញឹម ស្នេហា មិនបាច់ហាត់ ។

៦៦. ថែមធម៌ល្អៗ ឱ្យជីវិត
អប់រំគំនិត កាមត្រូវកាត់
ចម្រើនមេត្តា ពៀរត្រូវបាត់
សូរ្យសែងកម្ចាត់ អន្ធិកា ។

ជនខ្វះស្មារតី ពោលឬធ្វើអ្វី អប្រិយ៍អាត្មា
ឬជួបគ្រោះថ្នាក់ ដូចខ្វាក់នេត្រា ដើរតាមមាគ៌ា
ពិតជាធ្លាក់ផ្លូវ ។

ជនអប្បប្រាជ្ញា ជីវិតមោហា គិតការមិនត្រូវ
ដូចទាំងខ្វាក់ភ្នែក ទូលរែកដើរទៅ ទាំងមិនដឹងផ្លូវ
ថាត្រូវទៅណា ។

ព្រោះហេតុដូច្នេះ មិនត្រូវប្រហែស ត្រូវចេះសិក្សា
សេពគប់ឱ្យសម អប់រំបញ្ញា ដើរតាមមាគ៌ា
អដ្ឋង្គិកមគ្គ ។

៦៧~ រវល់ ជជែកឥតខ្លឹមសារ
រវល់ ផឹកស្រាជុំមិត្តភក្តិ
រវល់ ដោះស្រាយឱ្យរាគៈ
រវល់ ជាប់ផ្អាក់នរកលោកីយ៍ ។
រវល់ តែហូបបីបួនដង
រវល់ ដេកផងខ្ជិលធ្វើអ្វី
រវល់ តរៀងរាល់រាត្រី
ធ្វើល្អស្រដីថាអត់ពេល ។
បរិភោគកាមគុណពេញបន្ទុក
ផឹកស្រាស្រណុកដេកទ្រោបទ្រេល
បរទារកម្មដូចអចេលក៍
ធ្វើល្អអត់ពេលសែនស្រណោះ ។
មនុស្សចិត្តអាក្រក់ចេះបរិភោគ
វិជ្ជាក្នុងលោកចេះទាំងអស់
ចេះសព្វការងារល្បីទាំងឈ្មោះ
មិនចេះមួយនោះគឺធ្វើល្អ ។

៦៨. -ជីវិតគឺជាអ្វីទៅហ្ន៎ ?

-អ្វីជាទិសដៅដ៏ពិតប្រាកដរបស់ជីវិត ?

-ជីវិតគួរប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងណាទើបល្អ ?

ទាំងនេះគឺជាសំណួរដែលគួរគិត និង គួរឆ្លើយដោយ ខ្លួនឯង ។

៦៩. -កើតមកធ្វើអ្វី ?

-ធ្វើការងារហត់នឿយដើម្បីអ្វី ?

-អ្វីដែលចាំបាច់ត្រូវរៀនឱ្យដឹង ?

-ជីវិតជាការតស៊ូ ហើយតស៊ូក្នុងរឿងអ្វី ?

-គួរមានជីវិតរស់នៅដើម្បីនរណា ?

បើបានដឹងត្រឹមត្រូវក្នុងបញ្ហាទាំងអស់នេះ ការធ្វើអត្តឃាតព្រោះសោកសៅ មុខជាមិនមានឡើយ ។ ការបៀតបៀនគ្នាក៏មិនបានកើតឡើងដែរ មានតែពរដ៏ប្រសើរជាគូជីវិតប៉ុណ្ណោះ ។

៧០- ជីវិតនេះ　រស់ល្អស្រស់　ព្រោះធម្មា
គួរម្ទីម្នា　ខំសិក្សា　សាងសន្សំ
ផ្តាច់វេរា　លះឥស្សា　ការឧត្តម
ទើបសមរម្យ　ជាពុទ្ធបុត្រ　ផុតទុក្ខា។

-ជីវិតនេះ គួរម្ទីម្នា　ផ្តាច់វេរា ទើបសមរម្យ
ព្រោះធម្មា សាងសន្សំ ការឧត្តម ផុតទុក្ខា ។
-រស់ល្អស្រស់ ខំសិក្សា លះឥស្សា ជាពុទ្ធបុត្រ ។
-ជាពុទ្ធបុត្រ គួរម្ទីម្នា ខំសិក្សា... ។

ចប់

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការចារធម្មទាន

១. ឧបាសក សំរ៉ង វណ្ណ ២. ឧបាសក យន្ត សួន

៣. ឧបាសក គួង លាងផេង ៤. ឧបាសក មួង យេន

៥. លោកគ្រូ រស់ សូផាត ៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង

៧. នាង ជា សុណារី ៨. នាង ឃុន សូនីម៉ា

៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូដា ១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា

១១. ឧបាសក គុយ សុធន ១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ

១៣. ឧបាសក ជឹម ជំនិត ១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន

១៥. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី ១៦. ឧបាសិកាហាយ ច័ន្ទឆវី

១៧. លោកគ្រូ ជូ ប៊ុនយូ ១៨. ឧបាសក ង៉ូវ គា

១៩. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១. ឧ.ស. យូស៊ាង-ង្វនលី និង ឧ.សិ. លីម-ឃីម ..... ស.រ.អ.

២. ឧ.ស. ឆាយ-អ៊ីវស៊ាង និងឧ.សិ.ហុង-គឹមសែ .... ស.រ.អ.

៣. ឧ.ស. ឆាយអ៊ីវ-ស្រេងលីម និងឧ.សិ.ហួត-ឃីម... ស.រ.អ.

៤. ឧ.ស. ហៃ-ប៊ុនណារិន និងឧ.សិ.អោង-ស៊ីថាន់ ... ស.រ.អ.

៥. ឧ.ស. ហៀប-បេ និងឧ.សិ. ឡៅ-កែវម្និះ .... ស.រ.អ.

៦. ក្រុមឧ.ស. ឈុំ-កុសល និងឧ.ស. អ៊ុន-ឆាយគ្រី.... ស.រ.អ.

៧. ក្រុមឧ.ស. លឹម -ស៊ាង (ហៅ ទូច) .... ស.រ.អ.

៨. ឧ.ស. ម៉ៅ វង់ និង ឧ.សិ. ឆាន់ កាន់ជួង .... ស.រ.អ.

៩. ឧ.សិ.ប៊ិតថងខាំ+ឧ.សិ.សានគីន+ឧ.សិ.សានផល្លីន.ស.រ.អ.

១០. ឧ.ស. យន្ត-សួន ឧ.សិ. តាំង ឈុងប៊ួយ និងបុត្រ .... ភ.ព.

១១. ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និងឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ . ភ.ព.

១២. ឧ.សិ. ច័ន្ទ-បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១៣. ឧ.ស.ប៊ុន-ហេង ឧ.សិ.ជុំ-សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ... អូស្ត្រាលី

១៤. ឧ.សិ.ឱម-លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... អូស្ត្រាលី

១៥. លោក យូណូស អាស៊ីស អ្នកស្រី ហុក ណារី +បុត្រ .បារាំង

១៦. ឧ.ស.ង៉ូវ ជូនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ+បុត្រ.....បារាំង

១៧. ឧ.ស. ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និងឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ . បារាំង

១៨. ឧ.សិ. អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១៩. ឧ.ស. យូ ម៉េង .... ក.ព.ស.

២០. ឧ.ស.ម៉ៅ.សុគន្ធ ឧ.សិ.អ៊ឹង.យ៉េកហួយ និងបុត្រ ... ភ.ព.

២១. ឧ.សិ. អ៊ឹង.យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

២២. ឯ.ឧ. អ៊ិត.ប្រាំង និង ជ.ទ.ញ៉ែម.សេដ្ឋា +បុត្រ .... ភ.ព.

២៣. ឯ.ឧ. ធី តាយី និង ជ.ទ. ហេង មុនីរ័ត្ន +បុត្រ ...... ភ.ព.

២៤. ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យា និង ជ.ទ.សុខា ស្វលីវណ្ណ +បុត្រ ....ភ.ព.

២៥. ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ប៊ុត គឹមស៊ាន និងជ.ទ.ឈួន ទូច+បុត្រ .ប.ប.

២៦. ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ ...ភ.ព.

២៧. ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៨. ឧ.ស.ប៉ុល.នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល.ស៊ីយ៉ា +បុត្រ ... ភ.ព.

២៩. ឧ.ស. ស៊ិន សុខា និងឧ.សិ. សុខា ផល្លី និងបុត្រ .... ភ.ព.

៣០. ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លុយ .... ស.រ.អ.

៣១. ឧ.ស. អ៊ិត.ឆៃវ៉ាន ឧ.សិ. ធាន ស៊ុនលី និងបុត្រ .. ស.រ.អ.

៣២. ឧ.ស. ប្លោក.ងួនថៃ ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច និងបុត្រ . ស.រ.អ.

៣៣. ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវន .... ស.រ.អ.

៣៤. ឧបាសិកា អ៊ំ-អ៊ន់ .... ស.រ.អ.

៣៥. ឧ.សិ.ហេង-ស៊ីវខេង +ម្ដាយឈ្មោះ អៀង-ហ្គិច ...កណ្ដាល

៣៦. ឧ.ស.យឹម-ស៊ីមុន្នី ឧ.សិ.យូ-ប៉ូលីន និងបុត្រ .... ភ.ព.

៣៧. ឧ.ស. ឡាយ-សុខុម ឧ.សិ. សួន-ចន្ថា និងបុត្រ ......ភ.ព.

៣៨. ឧ.ស.ងឹម-ញាណ ឧ.សិ. កាំង-ប៉ូលីន និងបុត្រ .. ក.ព.ស.

៣៩. ឧ.សិ. ប៉ូអាន-ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

៤០. ឧ.សិ. ប៉ូ ផារ៉ាណា ....ភ.ព.

៤១. ឧ.សិ. ម៉ៅ សុន្ថា ....ភ.ព.

៤២. ឧ.សិ. សាក់-ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ

៤៣. ឧ.សិ. ជា-ផាត ព្រមទាំងបុត្រ

៤៤. ឧ.ស. ស៊ីវ សៅរ៍ និង ឧ.សិ. ស្រៀង វ៉ូចលាង

៤៥. ឧ.ស.សូ ហុកឡុង ឧ.សិ.កាន់ ឈីវហា .... ស.រ.អ.

៤៦. ឧបាសិកា គា-ស៊ីន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

៤៧. ឧ.ស.អ៊ុក-សាម៉ាណារ៉ា ឧ.សិ.ហ៊ាប-តេង និងបុត្រ ..ភ.ព.

៤៨. ឧ.ស. ម៉ៅ-ស្រ៊ុន ឧ.សិ. ទូច-ស៊ីនហ៊ន និងបុត្រ...... ភ.ព.

៤៩. ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ+ចៅទួត.... កាណាដា

៥០. ឧ.ស.ពុធ-ប៉ោលាង ឧ.សិ. ហ៊ុន-ស៊ីវអៀង ..... កាណាដា

៥១. Chhem Sokreth et Puth Kunthea ...... កាណាដា

៥២. ឧ.ស. ឡៅ សេងជ្រុន ឧ.សិ.ផាំង លី និងបុត្រ...... បារាំង

៥៣. ឧ.ស. ម៉ែន-សឿន ឧ.សិ. អៀង ណារី និងបុត្រ .... ភ.ព.

៥៤. ឧ.សិ. សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

៥៥. ឧ.សិ.ហេង បូរីស្រីនាថ+ កូនឯមភក្តី+ភរិយា+បុត្រ .ភ.ព.

៥៦. ឧ.សិ. ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

៥៧. ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

៥៨. ឧ.ស. ហួន ប៉ាន់ ឧ.សិ. ថៃ នាថ និងបុត្រ

៥៩. លោក ស៊ា រស់ អ្នកស្រី ញ៉ៀប ដារ៉េត និងបុត្រ

៦០. លោក រឿង សេដ្ឋា អ្នកស្រី នាង ជួនអេង និងបុត្រ

៦១. លោក សែន-សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា .... ភ.ព.

៦២. ឧ.ស. ប៉ូច បូរី ព្រមទាំងបុត្រ

៦៣. ឧ.ស. អៀង ឆាយ និងឧ.សិ. អៀ-កេសរ +បុត្រ . ស.រ.អ.

៦៤. លោកតា តាន់-ឈីវហា + លោកយាយ ស៊ូ-ចិន្ត្រ ...ស.រ.អ.

៦៥. ឧ.សិ. តែ-សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ ....ស.រ.អ.

៦៦. ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.

៦៧. ពុទ្ធបរិស័ទ ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.

៦៨. ពុទ្ធបរិស័ទ ភឿក.កុំ .... ស.រ.អ.

៦៩. ឧ.សិ. ម៉ិល-យ៉ែម .... ស.រ.អ.

៧០. ឧ.សិ. កង-ភឹម .... ភ.ព.

៧១. ឧ.សិ. តាន់-ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប ..... ស.រ.

៧២. ឧ.សិ. ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

៧៣. ឧ.សិ. ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា .... ភ.ព.

៧៤. ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លី .... ភ.ព.

៧៥. ឧ.ស. ជាន យ៉េត ឧ.សិ. សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ ...ភ.ព.

៧៦. ឧ.ស. សោម រតនៈ ឧ.សិ. ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ .ព.វ.

៧៧. ឧ.ស. ហេង សម្បូរឞ ឧ.សិ. ស៊ិនគន្ធា .... ភ.ព.

៧៨. ញោមប្រុសនិងញោមស្រីរបស់សាមណេរ ជា សុភ័ក្ត្រ.ភ.ព.

៧៩. ឧ.ស.សារឿន ឧ.សិ.លាប+ឧ.ស.ហ៊ីស៊ី ឧ.សិ.អាន. ស.រ.អ.

៨០. លោក សួន បូភា អ្នកស្រី ហួន ចាន់ថូ ព្រមទាំងបុត្រ

៨១. ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

៨២. ឧបាសក តាំង ស៊ុនម៉ាប .... ស.រ.អ.

៨៣. ឧបាសិកា ចៅ សារ៉ូន .... ស.រ.អ.

៨៤. ឧបាសិកា ឱប រះ ....ស.រ.អ.

៨៥. ឧ.ស.គង់ សុគន្ធ ហៅជូគីមសែ +បុត្រីគន្ធច័ន្ទដារា.....ភ.ព.

៨៦. ឧ.សិ. វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

៨៧. ឧ.សិ. លឹម ប៊ូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា

៨៨. ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន និងកូនចៅ . ភ.ព.

៨៩. ឧ.ស. ស៊ុយ ជូ និងឧ.សិ. តាំង ទៀង

៩០. ឧ.សិ. ព៉្រុំ សុភាព .... ភ.ព.

៩១. ឧ.សិ. សុខ ភួង និង ឧ.សិ. សុខ ផៃ .... ភ.ព.

៩២. ឧ.សិ. អួន ញ៉ ឧ.សិ. រស់ លីនណា និងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៩៣. លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ .... ស.រ.អ.

៩៤. ឧ.សិ. អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

៩៥. ឧ.សិ. ជា គឹមហៀន ព្រមទាំងបុត្រ

៩៦. ឧបាសិកា អ៊ីវ ថា ព្រមទាំងក្មួយ និងចៅ

៩៧. ឧបាសិកា ឈុន តាំងសៀក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ

៩៨. ឧ.សិ. ជា ម៉ាក់លាង .... បារាំង

៩៩. ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និងឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង......... បារាំង

១០០. ឧ.ស.លីម ធីនសួ ឧ.សិ. អ៊ឹង ឆាយហួ +បុត្រ. . អូស្ត្រាលី

១០១. ឧ.ស.ឡុង អ៊ាងលី ឧ.សិ. សេង ចិន្តា +បុត្រ ... អូស្ត្រាលី

១០២. ឧ.សិ. ទិត នាង .... អូស្ត្រាលី

១០៣. ឧ.ស.ប៉ុច រឿត ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង+បុត្រ ... អូស្ត្រាលី

១០៤. ឧ.សិ. ឈ គឹមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារ .... អូស្ត្រាលី

១០៥. ឧ.ស.ឌួង ឆែម ឧ.សិ.អ៊ុយ អ៊ាត និងបុត្រ ....

១០៦. ឧ.ស. ឡឿ សេង ឧ.សិ.លឹម យី និងបុត្រ .....

១០៧. ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ ..

១០៨. ឧ.សិ. ទូច លឹមអាំង និងឧ.សិ.ទូច សុផានី .....

១០៩. ឧ.សិ. គង់ ម៉ៃ ច្បារអំពៅ .... ភ.ព.

១១០. ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១១១. ឧ.សិ.មុំ ទូច និងកូនឧ.សិ.សាមុល គឹមធន់ .... ភ.ព.

១១២. ឧ.ស. កែវ ឆាត ឧ.សិ.កាន គីរីសុខា +កូនចៅ ..

១១៣. ឧ.សិ.រស់ សេរី និងឧ.សិ.សៀ ចន្ថា

១១៤. លោកយាយ ពិន សាត .... ស.រ.អ.

១១៥. លោក ចាន់ ម៉ល់ និងអ្នកស្រី ជា សុផា .... ស.រ.អ.

១១៦. ភិក្ខុ ឈម បូ (វិជ្ជាសម្បទា)..................... ស.រ.អ.

១១៧. លោក ងួន បាន និងអ្នកស្រី លិន ដាណារី ...... ស.រ.អ.

១១៨. ឧ.ស. ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា .... ស.រ.អ.

១១៩. ឧ.សិ.លីប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ស.រ.អ.

១២០. ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា+បុត្រ. ស.រ.អ.

១២១. ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី .... ស.រ.អ.

១២២. ឧ.សិ.រស់ សុផល និងកូន ស៊ុន .... ស.រ.អ.

១២៣. ឧ.សិ.ង៉ោ ស៊ូអេង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.

១២៤. ឧ.សិ.ស្រី រ័ត្ន .... ស.រ.អ.

១២៥. ឧ.សិ.សក់ សាន់នី និង ឧ.សិ.សក់ សាលី .... ស.រ.អ.

១២៦. លោក សម ហ៊ិន និង អ្នកស្រី ខាំ យ៉ាន .... ស.រ.អ.

១២៧. ឧ.សិ.ថេង ម៉េងជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ស.រ.អ.

១២៨. ឧ.សិ.សុផាណី .... ស.រ.អ.

១២៩. ឧ.សិ.សៀង ភាច .... ស.រ.អ.

១៣០. ឧ.សិ.ស៊ុន យូង +លោក គយ សេង និងគ្រួសារ. ស.រ.អ.

១៣១. អ្នកស្រី គយ ហ្គេច ....ស.រ.អ.

១៣២. អ្នកស្រី ផាន់ ណាលី និងក្រុមគ្រួសារ ....ស.រ.អ.

១៣៣. ឧ.សិ.ធុច ហួល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

១៣៤. ឧ.សិ.ម៉ម នាង .... ស.រ.អ.

១៣៥. ឧ.ស.គឹម ចាន់ជា ....

១៣៦. ពុទ្ធបរិស័ទ វត្តសុរិយរង្សី .... ស.រ.អ.

១៣៧. ឧ.សិ.ស៊ុយ ជាវលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... កាណាដា

១៣៨. ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន..... កាណាដា

១៣៩. ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន .... បារាំង

១៤០. ឧ.សិ.គឹម មុយ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... បារាំង

១៤១. ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... បារាំង

១៤២. ឧ.សិ.ដៀប រុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... បារាំង

១៤៣. ឧ.សិ.ឡោត កិណរី ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... បារាំង

១៤៤. ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៤៥. លោក ម៉េង ហ៊ា អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា និងបុត្រ ....ភ.ព.

១៤៦. ឧ.ស.ចៅ ហ្វា ឧ.សិ.ឡា គឹមសាន និងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤៧. ឧ.ស.ជិន ដេត និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤៨. ឧ.សិ.វៀន គង់+ស្វាមី និង ឧ.សិ.អ៊ុច សានី+ស្វាមី . ភ.ព.

១៤៩. ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ....ភ.ព.

១៥០. លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងកូន និងចៅ .... ភ.ព.

១៥១. ឧ.ស.សុខ និង ឧ.សិ.សៅ ព្រមទាំងនាង សឹង គា . ភ.ព.

១៥២. ឧ.ស.កាន់រ៉ាត់ ឧ.សិ.កែវកល្យាណ+ក.កាន់សុថារ័ត្ន.ភ.ព.

១៥៣. ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ

១៥៤. ឧ.សិ.វៀលយ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ ....

១៥៥. ឧ.សិ.អៀ ជាលៀង ....

១៥៦. លោក តាំង តៃស្រ៊ីវ អ្នកស្រី ឈឹម ចាន់ណា និងបុត្រ ....

១៥៧.ឧ.សិ.ឃឹមសារ៉ុន+ឧ.ស.ស៊ិនម៉េងស្រុន+ឧ.សិ.ស៊ិនជុំបូ ...

១៥៨. ឧ.សិ.តាំង ស៊ុយគីម ព្រមទាំបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៥៩. ឧ.ស.ឡុង សុវត្ថិ .... ស.រ.អ.

១៦០. ឧ.សិ.ម៉ាក លាង .... បារាំង

១៦១. ឧ.សិ.សេង ឈុន .... អូស្ត្រាលី

១៦២. ក្រុមឧ.ស.អ៊ុច សុខុន វេនប្រចាំខែវត្តសុវណ្ណបទុម.. ភ.ព.

១៦៣. ក្រុមឧ.ចាបម៉ុងឡេង+ឈាង ហុង វេន៩កើតសំពៅមាស.

១៦៤. ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .ភ.ព.

១៦៥. ឧ.សិ.សំរិត ស៊ីវន .... អូស្ត្រាលី

១៦៦. ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

១៦៧. ឧ.ស.ឈាង ប៉េងស៊ីវ ឧ.សិ.ចន ផាង និងបុត្រ...ស.រ.អ.

១៦៨. ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ .. ស.រ.អ.

១៦៩. ឧ.ស.កៅ សេក ឧ.សិ.យី សាគុណ និងបុត្រ .....ស.រ.អ.

១៧០. ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង .... ស.រ.អ.

១៧១. ឧ.ស.ឈឹម ឈុំនេតរឿង ....ស.រ.អ.

១៧២. ឧ.សិ.នួន ប៊ុត នួន នឿន ....ស.រ.អ.

១៧៣. ឧ.សិ.ហេង មុំ ....ស.រ.អ.

១៧៤. ឧ.សិ.ណែម ....ស.រ.អ.

១៧៥. ឧ.សិ.ថាប់ គៀងភៀង ....ស.រ.អ.

១៧៦. ឧ.សិ.ខៀវ សាន ....ស.រ.អ.

១៧៧. ឧ.សិ.លឹម ម៉ៃ ....ស.រ.អ.

១៧៨. ឧ.សិ.ចេង មាន ....ស.រ.អ.

១៧៩. ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា ....ស.រ.អ.

១៨០. ឧ.ស.ចេ យឿន និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ....ស.រ.អ.

១៨១. ឧ.សិ.លឹមហ្គិចឆាយ+ឧ.សិ.ទីគីមបួយ+ឧ.ស.សួសហ៊ុន.ដ.

១៨២. ឧ.សិ.ជា គឹមហឿន ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១៨៣. ឧ.ស.ឡាយហ៊ុយទ្រៀង ឧ.សិ.លាកណាក់ និងបុត្រ.ភ.ព.

១៨៤. ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ..ភ.ព.

១៨៥. ឧ.ស.សួរ សារឹម ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ....ភ.ព.

១៨៦. ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និងឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ ..... ភ.ព.

១៨៧. ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង និងបុត្រ..ភ.ព.

១៨៨. ឧ.ស.ស៊ីនវ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+ប្អូជុំស៊ីន .ដ.

១៨៩. ឧ.សិ.ពិនណារី ប៉ាន់ .... ស.រ.អ.

១៩០. ឧ.ស.បាន ណារិន ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ និងបុត្រ ....បារាំង

១៩១. ឧ.សិ.លាន ម៉ិច .... កាណាដា

១៩២. ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រ អួន .... ស.រ.អ.

១៩៣. ឧ.ស.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន ឧ.សិ.យ៉ែម សូស្តី+បុត្រ ភ.ព.

១៩៤. ឧ.សិ. សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ ....អូស្ត្រាលី

១៩៥. ឧ.សិ.យាន ច័ន្ទលី ....

១៩៦. ឧ.សិ.លឹម វូចហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ....

១៩៧. ឧ.សិ.ជា សុណារី .... ភ.ព.

១៩៨. ក្រុមវេនចង្ហាន់ព្រះសង្ឃថ្ងៃ ៤ កើត វត្តធុតង្គ (ចម្ការដូង)

១៩៩. ក្រុមឧ.ស. មួង -យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

២០០. ក្រុមឧ.ស. ផាន់- សារី វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២០១. ក្រុមវេនចង្ហាន់ ១កើតសំពៅមាស ៦កើតចំបក់មានជ័យ ,១១កើត សុវណ្ណបទុម ១រោចធុតង្គ ៦រោចនិគ្រោធវ័ន ១០រោចវេឡុវ័ន.ភ.ព.

២០២. មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់ ..
២០៣. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី ប្រទេសអូស្ត្រាលី ....
២០៤. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ ....ប.ម.ជ.
២០៥. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទចិត្តបុណ្យក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅបារមីភាគទី ១	៣.៧០៥ $
២-	ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅជំនួយសតិភាគទី ១១	៣.៥៣០ $
៣-	ប្រាក់បុណ្យឆ្លង .MP3 ពុទ្ធបរិស័ទវត្តសន្សំកុសល Long Beach	១.៩៣៥ $
៤-	ឧ.ស.ជូ គឹមសែ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០០ $
៥-	ឧ.ស.សោម រតនៈ ឧ.សិ.ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០០ $
៦-	លោក សេង សាម៉ន និងអ្នកស្រី ឡេង គីអេង	២០០ $
៧-	លោកយាយ រស់ ចន (បុណ្យព្រៃស)...............................	១៥០ $
៨-	បុត្រធីតា និងចៅៗ របស់លោកគ្រូ លាក់ តុង	១៣០ $
៩-	ឧ.សិ.លឹម វួចហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១២០ $
១០-	ឧ.សិ.អៀង ហ្គិច +ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង+ញាតិ ១៥.០០០៛+	១១០ $
១១-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ពៅម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១២-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $

១៣-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ .	១០០ $
១៤-	M. CHHEM SOKRETH et Mme PUTH KUNTHEA	១០០ $
១៥-	M SU SOKUNORAetMmeINN VISAL÷NARITAetRAKSA.	១០០ $
១៦-	ឧ.ស.ប៊ុន ឡេង និង ឧ.សិ.កែវ នាង	១០០ $
១៧-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ +បុត្រ+ចៅ	១០០ $
១៨-	ឧ.ស.ស លាន និង ឧ.សិ.អ៊ីន កាន់យ៉ា	១០០ $
១៩-	ឧ.ស.ជួ ប៊ុនយូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ +ចៅទួត	១០០ $
២០-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ +បុត្រ+ចៅ	១០០ $
២១-	ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង	១០០ $
២២-	លោក សូនី សេង	១០០ $
២៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន	៨០ $
២៤-	អ្នកស្រី ពិន ណារី ប៉ាន់	៨០ $
២៥-	ឧ.សិ.ម៉ូវ ស៊ីថាច (នៅតៃវ៉ាន់)	៦០ $
២៦-	ឧ.សិ.ឆៃ ឈាងលី (នៅតៃវ៉ាន់)	៦០ $
២៧-	ឧ.ស.ហួ លីមហោ	៦០ $
២៨-	ឧ.សិ.ជឹង គីមស៊ាង	៦០ $
២៩-	ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រ	៥០ $
៣០-	ឧ.ស.ស៊ិន សុខា និងឧ.សិ.សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រធីតា	៥០ $
៣១-	ឧ.ស.ខឹប ឡយហៀង និងឧ.សិ.ខៀវ ស៊ុនួន	៥០ $
៣២-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៣៣-	ឧ.ស.ងឹម ញាណ និងឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៣៤-	ឧ.ស.ផែង ឡុន និង ឧ.សិ.កែត លេញ	៥០ $

៣៥-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ $
៣៦-	លោកយាយ គឹម តន់	៥០ $
៣៧-	ឧ.សិ.គឹម ប៊ុនទៀង ហៅវ៉ាស៊ិន	៥០ $
៣៨-	ឧ.ស.ជន ឈាងលី និង ឧ.សិ.ហាំ លន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០ $
៣៩-	លោក ឈីវ ឃួយ និង ឧ.សិ.ស៊ីវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤០-	កុមារី សឺ អ៊ិលីន +កុមារី លីន មីងហួយ +កុមារី លីន ម៉េស៊ិន	៥០ $
៤១-	ឧ.សិ.ឆាង វ៉ិន និង កញ្ញា ហ៊ត	៥០ $
៤២-	អ្នកស្រី អាត់ សារ៉ាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៣-	អ្នកស្រី ឃូ ហ៊ុយតៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៤-	អ្នកស្រី ឪ មួយ និងគ្រួសារ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៥-	ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿប	៥០ $
៤៦-	ឧ.ស.ប៉ាន់ ហួ និង ឧ.សិ.សាំង ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	៥០ $
៤៧-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំបុត្រធីតា	៥០ $
៤៨-	ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៩-	ឧ.សិ.សាន គិន និង អ្នកគ្រូ សាន ផល្លីន	៥០ $
៥០-	លោក តោ ច័ន្ទថន និងអ្នកស្រី ប៉ែន រម្មណីយ ព្រមទាំងបុត្រ .	៥០ $
៥១-	ឧ.សិ.តែ ចឹងអ៊ី	៥០ $
៥២-	ម៉ា ឧ.សិ.ឆាយ សាន	៤០ $
៥៣-	ឧ.សិ.តាំង លីគាង ព្រមទាំងបុត្រ	៣៤ $
៥៤-	ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញា កាន់សុថារ័ត្ន	៣០ $
៥៥-	លោក លឹម គីអេង អ្នកស្រី សារ៉ា ចិន្តា	៣០ $
៥៦-	ឧ.សី. ជីវ ធន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ $

៥៧-	ឧ.សិ.គីម សុខុន	៣០ $
៥៨-	លោក ធីវ ឈុនស៊ីម អ្នកស្រី ហាក់ ច័ន្ទមូលី ព្រមទាំងបុត្រី ...	៣០ $
៥៩-	ឧ.សិ.ឈឹម ណារី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣០ $
៦០-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
៦១-	ឧ.សិ.ហឿង ណៃឈុន	៣០ $
៦២-	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ	៣០ $
៦៣-	ឧ.សិ.ជា គឹមហឿន ព្រមទាំងបុត្រធីតា	៣០ $
៦៤-	ឧ.សិ.ថេត ព្រមទាំងបុត្រ ....៤៥.០០០៛+	២៥ $
៦៥-	លោក អាត់ នី	២៥ $
៦៦-	អ្នកស្រី តាំង ខាជូ និងគ្រួសារ	២៥ $
៦៧-	ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម និង ឧ.សិ.ឡេង យឿន ព្រមទាំងបុត្រ ...	២០ $
៦៨-	ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៦៩-	ឧ.សិ.អៀង គឹមហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៧០-	ឧ.សិ.បេ ស្កាលីន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៧១-	ឧ.ស.ឡេង អេងស្រ៊ុន	២០ $
៧២-	ឧ.សិ.ស៊ីវ ឡេង+ឧ.សិ.បួយ នាង+ឧ.សិ.គឹម សុខា+ពុទ្ធបរិស័ទ	២០ $
៧៣-	ឧ.សិ.សុខ ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៧៤-	ឧ.សិ.ម៉ារីយ៉ា MARIA (អូទ្រីស).............................	២០ $
៧៥-	ឧ.សិ.គីម សុខុន ....(ចូល ២ ដង) ..	២០ $
៧៦-	ឧ.សិ.ទេព សារឿន	២០ $
៧៧-	ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៧៨-	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥.០០០៛+	២០ $

៧៩-	ឧ.សិ.នួន វណ្ណា	២០ $
៨០-	ឧ.ស.ម៉ៅ សូគីមសាន និង ឧ.សិ.ញ៉ាន លីកា	២០ $
៨១-	ឧ.ស.អ៊ឹង ហ៊ួចឡេង ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជីង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ $
៨២-	ឧ.ស.សំអាត វាសនា និង ឧ.សិ.ថន លីណា	២០ $
៨៣-	ឧ.ស.ផាង ខុម ឧ.សិ.សំអាត សុគន្ធធារី +កុមារ សុវណ្ណខេមរា	២០ $
៨៤-	ឧ.ស.ប៉ាត់ ស៊ីម និង ឧ.សិ.សំអាត ស្រីតូច	២០ $
៨៥-	ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៨៦-	អ្នកស្រី ពេជ្រ មុំ និងក្រុមគ្រួសារ	២០ $
៨៧-	អ្នកស្រី ម៉ាន់ រឿប	២០ $
៨៨-	ឧ.សិ.កែវ នួន និង ឧ.សិ.វ៉ា សួស្តី	២០ $
៨៩-	ឧ.សិ.បែន ស្វាង ព្រមទាំងបុត្រ +កូនក្មួយ និង ចៅៗ	២០ $
៩០-	ឧ.សិ.ជីវ វួចម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៩១-	ឧ.សិ.ទី ចន្ថា	២០ $
៩២-	ឧ.សិ.បែន សាវើយ និងឧ.សិ.ថាប់ ជុំផន ហៅឡឹង	២០ $
៩៣-	សោ ជីស៊ុន និង ឡេង ចាន់ណារី	២០ $
៩៤-	ឧ.ស.សំរ៉ង វ័ណ្ណ និង ឧ.សិ.សេង គឹមលន់............................	២០ $
៩៥-	អ្នកស្រី លី យុឡឹង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៦-	ឧ.សិ.ជា សុណារី	២០ $
៩៧-	ឧ.សិ.លីម មុន្នី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៩៨-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៩-	លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេង ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ $
១០០-	ឧ.ស.តូច ម៉ៅ និង ឧ.សិ.យិន យឹន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $

១០១-	ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ជៀប អ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
១០២-	ឧ.ស.នូ សុខុន និង ឧ.សិ.អ៊ុង គឹមស៊ន	២០ $
១០៣-	លោក ជ័យ សារង្ស និង ឧ.សិ.នង រ៉េ ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ $
១០៤-	ឧ.ស.ឃួន យ៉ា និង ឧ.សិ.មាស ឡៃស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ $
១០៥-	ឧ.សិ.ហង្ស ឆន +ហង្ស ឆុំ +ហង្ស ឆុន	១៥ $
១០៦-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា	១៥ $
១០៧-	បុត្រធីតា និងចៅៗ របស់ឧបាសិកា អ៊ីង ស៊ីឈន	១៥ $
១០៨-	ឡោ យក់ឃន + គាត គឹមឆុន + ឡោ យក់ឈៀង	១៥ $
១០៩-	ឧ.សិ.ប៊ុន សារ៉ន +លោក នង សុភា +ភរិយា+បុត្រ ..៥០០០៛+	១១ $
១១០-	ឧ.សិ.ពៅ សុរ៉ាង ហៅយ៉ាង	១០ $
១១១-	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១១២-	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១១៣-	ឧ.សិ.ហាក់ ឆាយ	១០ $
១១៤-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង	១០ $
១១៥-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១១៦-	លោក ទេព ច័ន្ទឆាយា និង អ្នកស្រី ជាន ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១១៧-	វេជ្ជបណ្ឌិត វ៉ូ គីមហ៊ោរ និង ឧ.សិ.ង៉ូវ ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១១៨-	ឧ.សិ.អ៊ឹម ង៉ាត់ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១១៩-	ឧ.សិ.អ៊ុន ខាំអន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១២០-	ឧ.សិ.ខេន សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១២១-	ឧ.សិ.សាយ សាអ៊ីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១២២-	លោក នាក់ ឌីឡែន និង ឧ.សិ.ខៀវ បុណ្យថា ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $

១២៣-	ឧ.ស.ហ៊ឹ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ីង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១២៤-	ឧ.ស.ពេជ្រ វិសុទ្ធិឱម និង ឧ.សិ.សូត សាខន	១០ $
១២៥-	ឧ.ស.ម៉ី សារ៉ន និង ឧ.សិ.ឡាំង គឹមជាង	១០ $
១២៦-	ឧ.ស.សូរ សារីម និង អ្នកស្រី បុង ផល្លី	១០ $
១២៧-	ឧ.សិ.សុខ ស៊ីផុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១២៨-	ឧ.ស.អ៊ុំ ណារិន ឧ.សិ.ជា សាម៉េត	១០ $
១២៩-	ឧ.ស.មុច កុយ និង ឧ.សិ.ចេង ជិនថូ	១០ $
១៣០-	ឧ.សិ.ឈាង ប៊ិច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣១-	ឧ.សិ.ភុំ សុខែម និង ឧ.សិ.ភុំ សរបូរី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣២-	លោក មាស ស៊ីម និងអ្នកស្រី ប៊ុន សុភី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៣៣-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០ $
១៣៥-	ឧ.ស.ជួប គាត និង ឧ.សិ.ងិន ឈុនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៦-	ឧ.ស.អ៊ុង វណ្ណា និង ឧ.សិ.សាន ស៊ីផា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៧-	ឧ.សិ.ងួន ភុននារី ព្រមទាំងប្អូន និងក្មួយៗ	១០ $
១៣៨-	ឧ.សិ.ឯក ឃិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៣៩-	ឧ.សិ.ឈិន សារឿន និងបុត្រ +ឧ.សិ.គន្ធា និងស្វាមី+បុត្រ ...	១០ $
១៤០-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា ...	១០ $
១៤១-	ឧ.ស.អាយ និង ឧ.សិ.យាត+ឧ.សិ.ម៉ារីឆ្លាំង+ឧ.សិ.ម៉ៅ+កូនចៅ	១០ $
១៤២-	ឧ.ស.បាន់ ឡាយ និង ឧ.សិ.អ៊ិត ឆេងស៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ $
១៤៣-	លោកយាយ រួន ព្រមទាំងបុត្រ (ព្រៃកឯង)	១០ $
១៤៤-	ឧ.ស.អ៊ាត គ្រុយ និង ឧ.សិ.មាស មួយលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

១៤៥- ឧ.សិ.ឈរ ហុកលីវ ព្រមទាំងបុត្រី .... ១០ $
១៤៦- ឧ.សិ.ឆេង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៤៧- ឧ.សិ.ខេង គុំយាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $
១៤៨- ឧ.សិ.ធីន យ៉េម .... ១០ $
១៤៩- ឧ.ស.ធីង វណ្ណៈ និង ឧ.សិ.លឹម ថានី +បុត្រគង់ ដាវីដ .... ១០ $
១៥០- ឧ.សិ.ស្រី ម៉ៃ .... ១០ $
១៥១- ឧ.សិ.ម៉ៅ វេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥២- ឧ.ស.ប៊ុត ង៉ា និង ឧ.សិ.ជុង គីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥៣- ឧ.សិ.ឡាំង គីមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥៤- ឧ.ស.ច្រឹង សួស្តី និង ឧ.សិ.កៅ ឆេងហ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥៥- ឧ.ស.លន់ គីមស៊ុយ ឧ.សិ.លាង មួយហួយ ព្រមទាំងកូនចៅ ១០ $
១៥៦- លោកយាយ កែ ស៊ាងប៉េត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥៧- ឧ.សិ.កង ផល្លី និងម្តាយ នាក់ អូន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $
១៥៨- ឧ.សិ.ប៊ឹង សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៥៩- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ១០ $
១៦០- ឧ.ស.ជឹម ជំនិត .... ១០ $
១៦១- លោកយាយ នីត មុនីចាន់ .... ១០ $
១៦២- ឧ.សិ.គួយ យេកហ៊ាង .... ១០ $
១៦៣- ឧ.ស.ជូ ជិន និង ឧ.សិ.នូវ ហៃ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៦៤- ឧ.សិ.ចុង ថូ .... ១០ $
១៦៥- ឧ.សិ.ឆុង ណាត .... ១០ $
១៦៦- ឧ.ស.គីម វណ្ណ និង ឧ.សិ.ហេង លឹម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៦៧-	ឧ.ស.ជឹង វេងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គឹម យឿង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៦៨-	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ $
១៦៩-	លោក អ៊ឹង ឆេងម៉ូវ និងលោកស្រី កែវ អេន ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
១៧០-	លោក បូ ផាន់ លោកស្រី ហៀង សាយហៀង និងកូនចៅ	១០ $
១៧១-	ឧ.សិ.យីវ ឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧២-	ឧ.ស.សេង គ្រី និង ឧ.សិ.ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧៣-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៧៤-	ឧ.សិ.ជា នាង និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១៧៥-	ឧ.សិ.ប៊ុត សុខឿន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
១៧៦-	ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ $
១៧៧-	ឧ.ស.អ៊ួង សាប៊ិន និង ឧ.សិ.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
១៧៨-	ឧ.ស.ផុន ភឿង និង ឧ.សិ.ភួន យេត ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ $
១៧៩-	ឧ.សិ.ឡុង កេង+កុមារី តាំង សានីតា+កុមារី តាំង សុមាវតី..	១០ $
១៨០-	លោក លី ឡៃហុង និង អ្នកស្រី សុខ គង់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៨១-	ឧ.ស.ជួប តាត និង ឧ.សិ.ងិន ឈុនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៨២-	ឧ.ស.ប៊ុត យ៉ាន និង ឧ.សិ.ឈឿម ហាន ព្រមទាំងបុត្រ..........	១០ $
១៨៣-	ឧ.សិ.ហង្ស ឡៃហួត	១០ $
១៨៤-	ឧ.ស.ប៉ោ ឡេង និង ឧ.សិ.ហុង ស៊ូអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៨៥-	លោក ជៀប សំអឿន និង អ្នកស្រី ហុង ម្លិះ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០ $
១៨៦-	ឧ.សិ.ងូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០ $
១៨៧-	លោក អាត់ រ៉េនឌី	១០ $
១៨៨-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី (ហៅសាន្ត)និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ..	១០ $

១៨៩- លោក លឹម សុថាវ និងអ្នកស្រី ម៉ម បុប្ផ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .. ១០ $
១៩០- ឧ.សិ.ជា ថាវ .... ១០ $
១៩១- ឧ.សិ.ឃុត ម៉ាឡៃ និង ឧ.សិ.ឃុត ម្លិះ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០ $
១៩២- ឧ.សិ.ង៉ែត អេង .... ១០ $
១៩៣- ឧ.សិ.ណុំ វណ្ណច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៩៤- លោក ឈាន សុភក្តិ និងអ្នកស្រី យាន ថាវី .... ១០ $
១៩៥- លោក ឡាយ ស៊ន និងអ្នកស្រី ជា វណ្ណនី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៩៦- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $
១៩៧- ឧ.ស.ហាង គិន និង ឧ.សិ.សឺន សឿង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៩៨- ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
១៩៩- លោក សាន គី និងអ្នកគ្រូ អៀង សុភី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
២០០- លោកយាយ អ៊ឹម អឿន និងកូនអ៊ឹមយឿត+ស្វាមី ព្រឹមអ៊ូ ...... ១០ $
២០១- ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ១០ $
២០២- ឧ.សិ.ឱក ឯមលក្ខណា ស ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
២០៣- លោក ជឹង ម៉េងជី និងអ្នកស្រី សេង រ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
២០៤- ឧ.សិ.ហេង បូរី .... ១០ $
២០៥- លោក តាន់ បូទាន និងអ្នកស្រី ប៊ូ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
២០៦- លោក អ៊ឹង កុកឃាង អ្នកស្រី តាន់ លន់ហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ ១០ $
២០៧- ឧ.សិ.ប៉េង សុខលីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $
២០៨- ឧ.ស.ឡាំ កែវ និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ហៅពៅ .... ១០ $
២០៩- ឧ.សិ.អ៊ុក ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $
២១០- ឧ.សិ.ម៉ុក វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

២១១-	ឧ.ស.សេង ហាន់ និង ឧ.សិ.ហេង យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២១២-	ឧ.សិ.លីវ ថងមួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២១៣-	ឧ.សិ.ហែម វ៉ាត់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២១៤-	ទន្តបណ្ឌិត នូ ណូរ៉ា និងលោកស្រី ប៉ែន ចាន់ថុល	១០$
២១៥-	ឧ.ស.គុយ សុធន និង ឧ.សិ.ខាត់ កាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២១៦-	ឧ.សិ.នៅ សុខន	៨$
២១៧-	ឧ.សិ.គង់ ស៊ីដេត	៧$
២១៨-	ឧ.សិ.ស្រី សាម៉ុន និង ឧ.សិ.នូ យ៉ឹម ព្រមទាំងបុត្រ ..១.000៛+	៦$
២១៩-	លោក ហេង ហ៊ីម និងអ្នកស្រី នង ខេន ព្រមទាំងបុត្រ	៦$
២២០-	កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ	៥$
២២១-	កុមារា ចែម ចេស្តា	៥$
២២២-	កុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	៥$
២២៣-	កញ្ញា សុខា គងពិសី	៥$
២២៤-	លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីវ៉ែន	៥$
២២៥-	ឧ.ស.ពៅ សុផុត និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២២៦-	ឧ.សិ.ឈយ ប៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២២៧-	លោក សួស សល់ និង អ្នកស្រី ជាន ថាវុធ ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥$
២២៨-	លោក ជាន ថាយុទ្ធ	៥$
២២៩-	ឧ.សិ.សុខ ម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៣០-	ឧ.សិ.លាង ស៊ីវបួយ	៥$
២៣១-	លោក ចាន់ សូនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៣២-	ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$

២៣៣-	ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៣៤-	អ្នកស្រី នុត វណ្ណី និង ស្វាមី +សិស្ស ហុង វិទូរ្យ .... ៥$
២៣៥-	ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$
២៣៦-	ឧ.សិ.សុខ ប៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$
២៣៧-	លោកស្រី គីមញ៉ាន រ៉ាតុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៣៨-	ឧ.ស.ណុប ជ្រុន និង ឧ.សិ.ចាប ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៣៩-	ឧ.សិ.អ៊ុច សាំណៃម .... ៥$
២៤០-	ឧ.សិ.គឹម ថេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤១-	លោក ប៊ួន សុមុនី និង លោកស្រី យន្ត លីនដា ព្រមទាំងបុត្រ ... ៥$
២៤២-	ឧ.សិ.លី វណ្ណថន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤៣-	ឧ.សិ.លី វណ្ណនី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤៤-	ឧ.សិ.គឹម ធៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤៥-	ឧ.សិ.ទុយ ស្រីសរ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤៦-	លោកយាយ អន លេន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៤៧-	និស្សិត ង៉ាន សេងហ៊ាត .... ៥$
២៤៨-	ឧ.សិ.ចាន់ ថន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ៥$
២៤៩-	ឧ.សិ.រឿល សុខា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$
២៥០-	ឧ.សិ.ម៉ឹង សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$
២៥១-	លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៥២-	លោក ខៀវ កូឡា និង ឧ.សិ.លឿង លៀងហួរ ព្រមទាំងបុត្រ . ៥$
២៥៣-	ឧ.សិ.មាស លន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៥៤-	ឧ.សិ.ជួរ ចាន់ថុល ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៥៥-	ឧ.សិ.ឃុត គីមស៊ាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៥៦-	ឧ.សិ.សូ ណាត្រី ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	៥$
២៥៧-	លោកយាយ ហម ជន់ និង ឧ.សិ.អេង ផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៥៨-	ឧ.សិ.យ៉ុន ធួក ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៥៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៦០-	ឧ.ស.ជាន វត្ថា និង ឧ.សិ.ឈៀង ស៊ីម	៥$
២៦១-	ឧ.ស.គីម សុង និង ឧ.សិ.ពន់ ប៊ិច	៥$
២៦២-	ឧ.ស.កុច ហួរ និង ឧ.សិ.តាំង អ៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥$
២៦៣-	ឧ.ស.អ៊ុន ធន និង ឧ.សិ.ចាន់ សៀង	៥$
២៦៤-	ឧ.ស.ឃ្លោក ប៉េងឆាង និង ឧ.សិ.ឱម សារឿន	៥$
២៦៥-	ឧ.ស.ជី អ៊ាង និង ភរិយា	៥$
២៦៦-	ឧ.សិ.គីម សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	៥$
២៦៧-	ឧ.សិ.គីម សុផាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥$
២៦៨-	ឧ.សិ.សុខ សៀង	៥$
២៦៩-	ឧ.សិ.វណ្ណ ស៊ុម	៥$
២៧០-	កញ្ញា ថាំ រឿន	៥$
២៧១-	ឧ.សិ.ឃឹម តាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥$
២៧២-	ឧ.ស.មាស យឹន និង ឧ.សិ.ជា សារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៧៣-	ឧ.សិ.ស៊ុន ជា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៧៤-	លោក ស័ង្ខ សេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៧៥-	លោក ហ៊ុន សំអឿន និង ឧ.សិ.សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
២៧៦-	លោក លឹម វិបុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$

២៧៧- ឧ.សិ.ដួង ពេជ្រ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៧៨- ឧ.សិ.សេង ក្រឹង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៧៩- ឧ.សិ.ឡេង បុប្ផាវណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$

២៨០- ឧ.ស.នរៈ មេត្តា និង ឧ.សិ.ឌួង គុយអេង .... ៥$

២៨១- ឧ.ស.មុយ សុខជួប .... ៥$

២៨២- ឧ.ស.ហាង គិន និង ឧ.សិ.សុន សឿង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៨៣- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីនួន និងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ .... ៥$

២៨៤- ឧ.សិ.បេ ទឹម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$

២៨៥- ឧ.សិ.មាស មូលី .... ៥$

២៨៦- ឧ.សិ.ប៊ុន សារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៨៧- ឧ.សិ.ស៊ាង សួយហ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ៥$

២៨៨- ឧ.សិ.អ៊ុន សារ៉ាត ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៨៩- ឧ.សិ.ដួង សាមឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$

២៩០- ឧ.សិ.លន់ ឆេង .... ៥$

២៩១- ឧ.ស.ឱក សឿន និង ឧ.សិ.វ៉ា គឹមជូ .... ៥$

២៩២- ឧ.សិ.ហួយ ផល្លី និង ប៊ុន សុខ .... ៥$

២៩៣- ឧ.ស.ឡុង ផូ និង ឧ.សិ.ហង់ ប៊ុនផល ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៩៤- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ា .... ៥$

២៩៥- ឧ.ស.ហួត ឡេត និង ឧ.សិ.ឈាង សៀង .... ៥$

២៩៦- ឧ.សិ.ម៉ៅ ឆេងហួយ .... ៥$

២៩៧- ឧ.សិ.យ៉ឹម ស៊ីវហេង .... ៥$

២៩៨- ឧ.ស.ឈាង លីមហួន និង ឧ.សិ.ឆៃ រ៉ន .... ៥$

២៩៩- ឧ.ស.ថូ គឹមហុយ និង ឧ.សិ.ផាន់ យ៉ាន់ .... ៥$
៣០០- ឧ.សិ.ឆៃ ម៉ាលី .... ៥$
៣០១- ឧ.ស.ម៉ា ជឹម និង ឧ.សិ.នៅ ចាន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣០២- ឧ.សិ.ជួរ ឡេងហ៊ង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣០៣- ឧ.សិ.សៀក ជូ .... ៥$
៣០៤- កូវ គំនិត + វីរៈ + សិទ្ធិ .... ៥.០០០៛+ ៥$
៣០៥- ឧ.ស.ចាន់ សុត និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣០៦- ឧ.សិ.ឈឹម សុវណ្ណ .... ៥$
៣០៧- ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣០៨- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$
៣០៩- ឧ.ស.សាម ទ្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១០- ឧ.ស.អ៊ុយ សំអឿន និង ឧ.សិ.លី អៀងណៃ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១១- ឧ.សិ.គង់ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១២- លោក នរៈ មេត្តា និង ឧ.សិ.ខួង គុយអេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១៣- ឧ.សិ.ហួត អេងហៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១៤- លោក គីម សុង និងអ្នកស្រី ភួង ម៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១៥- ឧ.ស.ខៀវ រិន និង ឧ.សិ.គឹម ថន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$
៣១៦- ឧ.សិ.ស៊ុន គឹមយី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១៧- ឧ.សិ.អ៊ុច សានី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣១៨- លោកយាយ គិត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$
៣១៩- ឧ.សិ.នៅ សេងអាន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
៣២០- ឧ.សិ.រស់ គឹមថាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣២១-	យុវជន ចាន់ ម៉េងគា	៥$
៣២២-	ឧ.សិ.អ៊ុក ផា សុកាន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣២៣-	ឧ.សិ.យឹន សាមឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣២៤-	ឧ.សិ.គីម ឡេង	៥$
៣២៥-	ឧ.សិ.ខុត វណ្ណថា	៥$
៣២៦-	ឧ.សិ.ជ័យ យ៉េង ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣២៧-	លោក យ៉ាន់ សារឿន និង អ្នកស្រី តាន់ សម្រេច ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣២៨-	លោក គ្រៀល ប៊ុន និងលោកស្រី កែវ យឹន	៥$
៣២៩-	លោក នូ មោក លោកស្រី ប៉ុល ស្តើង	៥$
៣៣០-	លោក ប៉ុល វិរៈបុត្រ	៥$
៣៣១-	លោក ប៉ុល សុទ្ធ សីល	៥$
៣៣២-	លោក ប៉ុល សាមុ ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៣៣-	លោកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល និងស្វាមី	៥$
៣៣៤-	លោក ប៉ុល លេខា	៥$
៣៣៥-	លោក ប៉ុល មុតិតា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៣៦-	លោកស្រី ប៉ុល បទុម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៣៧-	លោក ប៉ុល សោតា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៣៨-	លោកស្រី ប៉ុល វិក្ខាតា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៣៩-	ប៉ុល មេម៉ាតា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៤០-	លោកស្រី ប៉ុល ហត្ថា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៤១-	លោកស្រី ប៉ុល ហិរ៉ា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៤២-	លោក ឡាយ សេង និង លោកស្រី ម៉ែន វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$

៣៤៣-	កញ្ញា នូ វណ្ណី	៥$
៣៤៤-	កញ្ញា ឃិន ផូ	៥$
៣៤៥-	កញ្ញា តាំង សៀកលៀង	៥$
៣៤៦-	កញ្ញា ហំ ចំរើន	៥$
៣៤៧-	លោក កៅ និងលោកស្រី អ៊ីវ តាយ ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៤៨-	យាយ ហ៊ុច ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៤៩-	ចៃ ណាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៥០-	តែ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៥១-	ឈី គឹមហើង ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៥២-	សោម ហោ និង កេត អេងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៥៣-	ខឹម សំណាង	៥$
៣៥៤-	លោក ណាង បូរ៉ាត និងអ្នកស្រី អ្នក ស៊ុមផា ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥$
៣៥៥-	ឧ.សិ.ម៉ែន ថាប់	៥$
៣៥៦-	សុទ្ធ ឃុនថាល	៥$
៣៥៧-	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥$
៣៥៨-	ឧ.សិ.ម៉ុក លី	៥$
៣៥៩-	ឧ.សិ.ណាំ ច័ន្ទថុល	៥$
៣៦០-	ឧ.ស.តាំង សុខឡាយ និង ឧ.សិ.សន ស៊ីណែត	៥$
៣៦១-	ឧ.ស.ឆេង ស្រ៊ា និង ឧ.សិ.ផាន គឹមហ៊ី ព្រមទាំងបុត្រធីតា	៥$
៣៦២-	លោក ថៃ ជុង និង ឧ.សិ.ហេង ពាឃីម ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៣៦៣-	លោក ហេង ឡេងថៃ និង ឧ.សិ.ដួង គិមទាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥$
៣៦៤-	ឧ.សិ.លឹម អៀងហ៊ួច ព្រមទាំងបុត្រ	៥$

៣៦៥-　អ្នកគ្រូពេទ្យ ស្រី ប៊ូរ៉ាន់ .... ៥$

៣៦៦-　ឧ.សិ.ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$

៣៦៧-　ឧ.សិ.ជា សុចេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៦៨-　ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$

៣៦៩-　លោក តាន់ ម៉េង និង អ្នកស្រី ម៉េង គីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៧០-　លោក សុដ្ឋារី ភោគ អ្នកស្រី បរមី ភោគ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៧១-　លោក កាន ហួ និង អ្នកស្រី យៀង ណៃ .... ៥$

៣៧២-　ឧ.សិ.វ៉ាន់ ស៊្រី .... ៥$

៣៧៣-　ឧ.សិ.អ៊ឹង ឆេងហៃ .... ៥$

៣៧៤-　ឧ.ស.ញឹម គុជ និង ឧ.សិ.តាន់ សក់ .... ៥$

៣៧៥-　ឧ.សិ.អឿ សារួន .... ៥$

៣៧៦-　សាមណេរ ហ៊ុន ហៀង .... ៥$

៣៧៧-　ឧ.សិ.ហុង គុន .... ៥$

៣៧៨-　ឧ.សិ.គី គិមហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥$

៣៧៩-　ឧ.សិ.ទូច មឿន .... ៥$

៣៨០-　ឧ.សិ.ជា នាង .... ៥$

៣៨១-　កញ្ញា ហ្គេច ហៀក .... ៥$

៣៨២-　ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន .... ៥$

៣៨៣-　កញ្ញា ប៊ិត .... ៥$

៣៨៤-　ឧ.ស.កាន់ គង់ និង ឧ.សិ.ជីវ យួម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៨៥-　ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា .... ៥$

៣៨៦-　កញ្ញា គង់ ភិញ .... ៥$

៣៨៧- កញ្ញា គង់ លីនី .... ៥$

៣៨៨- កញ្ញា គង់ លីដា .... ៥$

៣៨៩- កញ្ញា គង់ មូនីកា .... ៥$

៣៩០- លោក ជីវ បេងលី និងអ្នកស្រី ក្រូច ណារី .... ៥$

៣៩១- លោក ជីវ ទៀងអេង និងអ្នកស្រី ពេជ្រ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ .. ៥$

៣៩២- លោក ជីវ ជិនហ៊ និងអ្នកស្រី ឃីម ថូរិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៩៣- លោក ហុក ផេង និងអ្នកស្រី ជីវ គីមអៀវ ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៥$

៣៩៤- អ្នកស្រី ជីវ គីមឆេង .... ៥$

៣៩៥- ឧ.ស.កុយ សាម៉ន និង ឧ.សិ.ម៉ម សឹម .... ៥$

៣៩៦- កញ្ញា ពិន សារ៉ូន និងក្មួយណើ +ក្មួយពេជ្រ .... ៥$

៣៩៧- ឧ.ស.ផាន់ អ៊ុច និង ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ .... ៥$

៣៩៨- ឧ.ស.ស៊ុន សិទ្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ុច សុខលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៩៩- ឧ.ស.ទឹម តឿម និង ឧ.សិ.ឡេង កំសត់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៤០០- ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន .... ៥$

៤០១- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវទាង .... ៥$

៤០២- ឧ.សិ.ជា សាយទាង .... ៥$

៤០៣- ឧ.សិ.ជា សុខទាង .... ៥$

៤០៤- កញ្ញា ប៉ាន់ រស្មីសោភា .... ៥$

៤០៥- ឧ.ស.ហឿង និង ឧ.សិ.រើយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៤០៦- លោក ជាង លាប និងអ្នកស្រី រស់ ធីតា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៤០៧- កុមារី រស់ រក្សា និង រស់ ពិសី +កុមារា ឈឿង លី .... ៥$

៤០៨- លោក រស់ បានសុខ និង លោក រស់ បានសាន្ត .... ៥$

៤០៩-	លោកតា ទឹម ញិប និងកូន ញិប ស៊ីនួន ព្រមទាំងចៅ	៥$
៤១០-	ឧ.សិ.ជ្រួក ព្រមទាំងបុត្រ	៥$
៤១១-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥$
៤១២-	ឧ.សិ.គី យក់បួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥$
៤១៣-	ឧ.សិ.លី ហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥$
៤១៤-	ឧ.សិ.ហ៊ឹម ណំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥$

១-	អ្នកស្រី ឈឹម រ៉ូចសួន	១០០អឺរ៉ូ
២-	ទីវ ណារី ហៅសំអយ	១០អឺរ៉ូ
៣-	អ្នកស្រី ភូ ទី	១០អឺរ៉ូ
៤-	ឧ.សិ.លី ឈុនស៊	១០អឺរ៉ូ

១-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា.	២០០អូស្ត្រាលី
២-	កុមារា សទ្ធា អ៊ែរ៉ិន សោ	២០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.សិ.លឹម ឈីវយី	១០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧ.សិ.សួស ជួន	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.ស៊ូ សៀងតិច	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	លោក ស៊ីវ ស្រេង និងអ្នកស្រី ស៊ីវ លីនដា	៥០អូស្ត្រាលី
៧-	អ្នកស្រី ហួយ ប៊ុនស៊ី	៥០អូស្ត្រាលី
៨-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ីន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.ស.យឹម យុន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី

១០-	ឧ.សិ.ព្រុំ ថុង	៥០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.សិ.មួយ នី	៥០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.សិ.មួយ ណៃ	៥០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.សិ.បាក់ លីលាងហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០អូស្ត្រាលី
១៤-	ស៊ូ សុផាន់នី	៣៥អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០អូស្ត្រាលី
១៦-	អ្នកស្រី ផានី យ៉ាអ៊ួង និងកូន ម៉ៃ ឃឹល	១៥អូស្ត្រាលី

១-	ឧ.ស.ឱិន អៀន ឧ.សិ.សារ៉ាយ គឹមលឿន ព្រមទាំងបុត្រ .	៣.០០០បាត

១-	បុណ្យឧ.ស.ម៉េង គន្ធ ឧ.សិ.ហែម ពិផល អ្នកស្រី គន្ធ វាសនា លោក អ៊ាន ដុល្លា +បុត្រ អ្នកស្រី គន្ធ គីដេ លោក ញឹប អេង+បុត្រ ៣០០ ដុ.+	២.៥០០.០០០៛
២-	ក្រុមវេនបិណ្ឌទី១ ដល់ទី១៤ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិ	១.៧៧៧.០០០៛
៣-	ឧ.ស.ថ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន ឧ.សិ.យ៉ែម សួស្តី និងបុត្រ	១.០០០.០០០៛
៤-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យខួបសពឧ.ស. អ៊ឹង សេងឡុង	៦៤៧.៣០០៛
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទ វត្តដារ ស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម	៦៣០.០០០៛
៦-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យខួបសពឧ.សិ. ម៉េង យុនអ៊ី	៥១៥.០០០៛
៧-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យខួបសពឧ.ស. អ៊ឹង សេងឡុង	៤១៨.១០០៛
៨-	លោក សៀង កែវឡាយ អ្នកស្រី ពង្ស វុណ្ណី +បុត្រ	៤០០.០០០៛
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទ នៅស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម	៣២៣.០០០៛
១០-	ពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមេមត់ កំពង់ចាម ... ១០ ដុល្លារ +	២៦៣.០០០៛

១១-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យខួបសពយាយ យី លាន	២១០.៥០០៛
១២-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប	២០០.០០០៛
១៣-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឫស្សីក្រោក ស.មង្គលបូរី	១៦០.៣០០៛
១៤-	លោក សៅរ៍ លឹមស្រ៊ាង អ្នកស្រី អៀង ចន្ទ្រា+ បុត្រ	១៦០.០០០៛
១៥-	ឧ.ស.ម៉ឹង ជុយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ+ចៅទួត	១២០.០០០៛
១៦-	ឯ.បណ្ឌិត កុល ផេង លោកជំទាវ កុល កឹមផល្លា	១០០.០០០៛
១៧-	ឧ.សិ.សៀវ វ៉ាន់	១០០.០០០៛
១៨-	ឧ.សិ.កាន់ គីម	១០០.០០០៛
១៩-	លោក ងួន ប៊ុនអឿម និងអ្នកស្រី ក្សំ ណារី+បុត្រ	១០០.០០០៛
២០-	អ្នកស្រី ទី គឹមអៀប ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០.០០០៛
២១-	ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង	១០០.០០០៛
២២-	ឧ.ស.អ៊ាន បួន និង ឧ.សិ.តាំង គីមហៀក + បុត្រ .	៦០.០០០៛
២៣-	ឯកឧត្តម ម៉ក់ សំអឿន លោកជំទាវ ទូច រស់+បុត្រ	៥០.០០០៛
២៤-	ប្រាំង អ៊ឹង និង សៅ លន និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តកំពត	៥០.០០០៛
២៥-	ឧ.ស.ញ៉ែម ស្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
២៦-	យុវជន ស្រី ទីតូ	៥០.០០០៛
២៧-	ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហាយ និងកូនស្រី ឧ.សិ.អ៊ុត នារី	៥០.០០០៛
២៨-	ឧ.សិ.អ៊ុន ឈូក ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
២៩-	ឧ.សិ.ជា តាយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៣០-	ឧ.សិ.យស សម្បត្តិ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៣១-	ឧ.សិ.នួន តាំង	៥០.០០០៛
៣២-	ឧ.សិ.ពាញ ផល្លា	៥០.០០០៛

៣៣-	ឧ.ស.ស៊ីន ស៊ុន និងលោកយាយ អ៊ឹង អាត+បុត្រ	៥០.០០០៛
៣៤-	លោក ផូ សុធា និង អ្នកស្រី ឈួន ចាន់នី	៥០.០០០៛
៣៥-	លោក ម៉េង ហ៊ា អ្នកស្រី ម៉ា ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៦-	ពុទ្ធបរិស័ទខេត្តស្ទឹងត្រែង	៥០.០០០៛
៣៧-	ឧ.សិ.ហួត រី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៣៨-	លោកតា ណូក និង លោកយាយ ស៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៩-	ឧ.សិ.តេ ស្រីទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៥០-	ប្រាក់បូជាព្រះធម៌បុណ្យ ឧ.សិ.យិញ គិញ និងកូនចៅ	៣៥.៥០០៛
៥១-	ព្រះសង្ឃវត្តរមណីវ័ន	៣៥.០០០៛
៥២-	ឧ.ស.កែវ សម្បត្តិ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០.០០០៛
៥៣-	លោកអាចារ្យ មាស ជួង ហៅ ជន និង ឧ.សិ.ហ៊ី គី	៣០.០០០៛
៥៤-	ឧ.ស.ដាំ កុយ និង ឧ.សិ.សុខ ពៅ	៣០.០០០៛
៥៥-	ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០.០០០៛
៥៦-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ិច	៣០.០០០៛
៥៧-	លោកយាយ ជ្រូក ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០.០០០៛
៥៨-	ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា និង ស្រីម៉ៅ ព្រមទាំងប្អូន	៣០.០០០៛
៥៩-	ឧ.សិ.អ៊ុក សាឡំម ព្រមទាំងបុត្រ	៣០.០០០៛
៥០-	ឧ.សិ.គី ពេញ	៣០.០០០៛
៥១-	ឧ.សិ.ចាន់ អុន	៣០.០០០៛
៥២-	លោក អ៊ុត ណារុំធ+ភរិយា+លោក រិន សិទ្ធ+ភរិយា	២៥.០០០៛
៥៣-	ឧ.សិ.សេង ស៊ីឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	២៥.០០០៛
៥៤-	ឧ.សិ.យ៉ាន	២៥.០០០៛

៥៥-	ឧ.សិ.អ៊ុន សាលី ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៥៦-	ឧ.ស.ព្រំ ស៊ន និង ឧ.សិ.ស៊ីម ហ៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ ...	២០.០០០៛
៥៧-	ឧ.សិ.មួង ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០.០០០៛
៥៨-	ឧ.សិ.សួរ ផាតសារិន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៥៩-	ឧ.ស.សុខ ណន និង ឧ.សិ.អ៊ុង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦០-	ឧ.ស.ស៊ើង សឿង ឧ.ស.ហាក់ សាម៉ន និងកូនចៅ	២០.០០០៛
៦១-	លោកតា ជួន ក្រត និងលោកយាយ អ៊ូ ហ៊ាន+បុត្រ	២០.០០០៛
៦២-	លោក ខៀវ អ៊ឹម និងអ្នកស្រី ជួន បុប្ផា +បុត្រ	២០.០០០៛
៦៣-	លោកយាយ ហាវ ខេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៤-	អ្នកស្រី អ៊ុក ធានី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៥-	អ្នកស្រី ប៊ុញ សាខាំ ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៦-	អ្នកស្រី សុខ ហ៊ួរ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៧-	លោក ម៉ែន ស៊ីម៉ុង និង នាង ម៉ែន ចារី	២០.០០០៛
៦៨-	អ្នកស្រី ប្រេស សន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៩-	អ្នកស្រី ទ្បេប សុផល និងលោកយាយ ជុំ សានិត	២០.០០០៛
៧០-	គង់ គីមសិទ្ធី+ភរិយា លោក ប៊ូច ប៊ុនណារិទ្ធ+ភរិយា	២០.០០០៛
៧១-	លោក ឃុន ឆាយ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៧២-	លោក តាន់ ឈាង និងអ្នកស្រី សៀង សុបាន់+បុត្រ	២០.០០០៛
៧៣-	ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.អ៊ែត ណារឿន	២០.០០០៛
៧៤-	ឧ.ស.ខុង ឆឹង និង ឧ.សិ.សៀក ហៀង + បុត្រ	២០.០០០៛
៧៥-	ឧ.ស.ម៉ម ព្រឿង និង ឧ.សិ.ពៀច រឿង	២០.០០០៛
៧៦-	ឧ.ស. ហង្ស ជិន និង ភរិយា	២០.០០០៛

៧៧-	ឧ.ស.ហែម ផាន ឧ.សិ.កែវ សារួន	២០.០០០៛
៧៨-	ឧ.ស.ពៅ វ៉ាត់ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៧៩-	លោក ជា ឡេង អ្នកស្រី វ៉ា ពិសី	២០.០០០៛
៨០-	លោកតា សាំង អ៊ាម លោកយាយ លី លាងប៉ោ	២០.០០០៛
៨១-	លោកជំទាវ ជុំ វុឌ្ឍី និង ស្វាមី	២០.០០០៛
៨២-	ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រ អួន	២០.០០០៛
៨៣-	ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ុនណារី និង ឧ.សិ.ហ៊ែល ហ៊ន់	២០.០០០៛
៨៤-	យុវជន ចន្ទន	២០.០០០៛
៨៥-	ឧ.សិ.សុខ ហោ	២០.០០០៛
៨៦-	ឧ.សិ.ញ៉ិប ណន និង ឧ.សិ.ម៉ៅ គឹមស្រុន	២០.០០០៛
៨៧-	លោក ហ៊ាង វុត្ថា និង អ្នកស្រី ម៉ែន វិមាន និងបុត្រ	២០.០០០៛
៨៨-	ឧ.សិ.ភុំ ម៉ារកត និង ឧ.សិ.ដា អាណា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៨៩-	ឧ.សិ.ស៊ាង សារ៉េន និងលោក មុន ផេង + បុត្រ	២០.០០០៛
៩០-	ឧ.សិ.ជា សុខុម និងលោក គឹម ហាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៩១-	ឧ.សិ.កែវ ជីន និង វីរៈ +ភរិយា និង បុត្រ	២០.០០០៛
៩២-	ឧ.សិ.មាស សោភា	២០.០០០៛
៩៣-	ឧ.សិ.ឈីវ ចាន់ថា	២០.០០០៛
៩៤-	ឧ.សិ.សួន គ្រួច ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៩៥-	ឧ.ស.ឡុង	២០.០០០៛
៩៦-	លោកតា ផន និង លោកយាយ នឹម	២០.០០០៛
៩៧-	ឧ.សិ.អួង	២០.០០០៛
៩៨-	ឧ.សិ.សូ ចាន់ ថន	២០.០០០៛

៩៩-	ឧ.ស.សៅ សួន ឧ.សិ.សៀង ណៃអេង និងបុត្រ	២០.០០០៛
១០០-	ឧ.សិ.អឿ សារួន	២០.០០០៛
១០១-	ឧ.សិ.លឹម ប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០.០០០៛
១០២-	ឧ.សិ.លាង គី	២០.០០០៛
១០៣-	ឧ.សិ.ចាន់ វិបុល្លា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ............	២០.០០០៛
១០៤-	ឧ.សិ.អ៊ុយ យ៉ង់ និង ឧ.សិ.ប៊ឹង សុខុម	២០.០០០៛
១០៥-	លោកតា រិន និង លោកយាយ ហួរ ព្រមទាំងបុត្រ ...	២០.០០០៛
១០៦-	ឧ.សិ.វ៉ាត ម៉ុត	២០.០០០៛
១០៧-	ឧ.សិ.ផេង ឈូក	២០.០០០៛
១០៨-	ឧ.សិ.ថាយ ស ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១០៩-	ឧ.សិ.ភាជ សារះរិត ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១១០-	ឧ.សិ.គង់ ហឿត ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១១១-	ឧ.សិ.ង៉ោ គីមសាន ហៅ ហុង	២០.០០០៛
១១២-	ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី និង បុត្រ	២០.០០០៛
១១៣-	ឧ.សិ.ស៊ីម ត្រប់	២០.០០០៛
១១៤-	ឧ.សិ.ទឹម ចៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១១៥-	ឧ.សិ.យក់ វ៉ាន់ថា និង មាតា	២០.០០០៛
១១៦-	ឧ.សិ.កែវ ជីន និងកូន តន់ វីរៈ +ភរិយា និង បុត្រ	២០.០០០៛
១១៧-	ឧ.សិ. វ៉ៃន (អូរស្រឡៅ)	២០.០០០៛
១១៨-	ឧ.សិ.ចៅ ល័ក្ខគន្ធា	២០.០០០៛
១១៩-	ឧ.ស.ចៅ ហ្វា និង ឧ.សិ.ឡា គីមសាន	២០.០០០៛
១២០-	ឧ.សិ.លយ ពី	២០.០០០៛

១២១-	ឧ.សិ.ថៃ នត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០.០០០៛
១២២-	ឧ.សិ.ហង់ ម៉ាឡៃ	២០.០០០៛
១២៣-	ឧ.សិ.អ៊ាប លន	២០.០០០៛
១២៤-	ឧ.សិ.ជា សត្ថា	២០.០០០៛
១២៥-	លោក គឹក ពិនរិទ្ធ	២០.០០០៛
១២៦-	លោក គឹក ពិនណារ៉ា និងគ្រួសារ	២០.០០០៛
១២៧-	លោក គឹក ប៊ូរ៉ាស៊ី	២០.០០០៛
១២៨-	លោក គឹក រតនៈ	២០.០០០៛
១២៩-	ឧ.ស.កែ ឈុទី ព្រមទាំងគ្រួសារ	២០.០០០៛
១៣០-	ឧ.សិ.សៅ សាកប	២០.០០០៛
១៣១-	ឧ.ស.ជួប បាន ហៅ ង៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១៣២-	ឧ.សិ.ឈន ហ៊ាង និង ឧ.សិ.លយ ពីង	២០.០០០៛
១៣៣-	ឧ.សិ.យុ អុល ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១៣៤-	ឧ.សិ.កែន ណារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១៣៥-	ឧ.សិ.មាស សោភា ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១៣៦-	ឧ.សិ.ខាត់ ផាន់លី និង ឧ.សិ.ស៊ឹន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
១៣៧-	លោកយាយ ឯម សារ៉ុង	២០.០០០៛
១៣៨-	ឧ.សិ.អ៊ី ផេង និង ឧ.សិ.ហោ ស៊ីវឡាង	២០.០០០៛
១៣៩-	ឧ.ស.ដាំ កុយ និង ឧ.សិ.សុខ ពៅ	២០.០០០៛
១៤០-	ឧ.សិ.អ៊ឹង វួចឆេង	២០.០០០៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៨.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥.០០០៛	មានចំនួន	២ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៤.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៣.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	៣៣ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៩.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦.០០០៛	មានចំនួន	៥ នាក់
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥.០០០៛	មានចំនួន	១៧ នាក់
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
១០-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១.៨០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៤ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
១២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
១៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១ ដុល្លារ	មានចំនួន	៣ នាក់

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ក្រុងព្រះសីហនុ	-06h00 mn -13h00 mn -17h30 mn	-FM 92 MHz -FM 92 MHz -FM100.5MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn	-FM103.2MHz -FM 92.7MHz -FM 91 MHz -FM 92.7MHz -FM103.2MHz

សុខា សទ្ធម្មទេសនា

ការសម្តែងនូវព្រះសទ្ធម្ម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ក្រុងប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-05h00 mn -18h30 mn	-FM 98 MHz -FM 100.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn	-FM 98.5 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25 MHz -FM 103.5 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

សុខោ បុញ្ញស្ស ឧច្ចយោ

ការសន្សំបុណ្យ នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ ។

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

✍ ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុត_សាវង្ស ✍

១. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១១

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃទានទាំង ១០ នេះគឺ

១.ឱ្យទានមិនត្រូវសង្ឃឹមផល អ្នកទទួលមិនគួរភ្លេច ។

២.បើមិនធ្វើល្អទេរស់នៅ ១០០ ឆ្នាំក៏ពុំមានប្រយោជន៍ដែរ។

៣.បើឃើញតែពីបានទេ កុំសង្ឃឹមទឹកចិត្តអ្នកដទៃ ។

៤.កុំទុកចិត្តមនុស្សដែលគិតតែពីប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ។

៥.មនុស្សត្រូវតែចេះឱ្យទាន បើមិនច្រើនក៏តិចដែរ ។

៦.មនុស្សល្អ រមែងពេញចិត្តជួយឱ្យគេបានសុខ ។

៧.ឱ្យទាន រមែងបានមិត្ត និងកម្ចាត់គំនុំក្នុងចិត្ត ។

៨.ឱ្យទាន ដូចជាការនាំទ្រព្យចេញពីផ្ទះដែលត្រូវភ្លើងឆេះ។

៩.ទានគឺជាស្បៀងក្នុងដំណើរផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

១០.ចេះឱ្យទានហើយ មិនគួរបៀតបៀនសត្វទេ ។

បារមី

មនុស្សមានបញ្ញា មិនត្រូវការសម្លាប់សត្រូវឡើយ រមែងសម្លាប់ចំពោះតែភាពជាសត្រូវរបស់គេតែប៉ុណ្ណោះ ហើយធ្វើសត្រូវឱ្យត្រឡប់មកជាមិត្ត ។ ព្រះបរមពោធិសត្វឃើញបច្ចាមិត្ត ជាអ្នកជួយឱ្យព្រះអង្គសម្រេចនូវបារមីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺបរមត្ថបារមី ដូច្នេះទើបព្រះអង្គមានមេត្តាចំពោះសូម្បីតែបច្ចាមិត្ត ។

មើលសត្វកណ្តៀរកពូនដី មើលសត្វបក្សីក្រងសម្បុក
មើលឃ្មុំជាដើមសាងក្តីសុខ ព្យាយាមសម្រុកបានសម្រេច។
ទឹកស្រក់តក់ៗទម្លុះថ្ម រលកតៗថ្មសឹកដាច់
កាន់ការងារអ្វីត្រូវប្តូរផ្តាច់ ផលល្អសម្រេចព្រោះព្យាយាម ។